

UTOPIA

intercultural Training to support displaced Ukrainians

Przewodnik dla osób pracujących z młodzieżą dotyczący fasilitacji dialogu międzykulturowego



acdc Asociația
Consultanților în
Dezvoltare
Comunitară

KAINOTOMIA
көпірді білгір мәһәнәс



ES
DEVELOPMENT
FORUM



Centrum Wspierania
Edukacji
i Przedsiębiorczości



**Co-funded by
the European Union**

Sfinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub ANPCDEFP. Unia Europejska ani ANPCDEFP nie ponoszą za nie odpowiedzialności.
Numer projektu: 2023-2-RO01-KA220-YOU-000174611

Spis treści

- Sztuka
- Sporty i gry
- Jedzenie i doświadczenia kulinarne
- Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje
- Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny
- Technologia i platformy cyfrowe
- Opowiadanie i literatura
- Media i umiejętności cyfrowe
- Praca społeczna i wolontariat
- Zrównoważony rozwój środowiska

The background of the slide is a close-up, artistic photograph of a painter's palette and brushes. The palette is made of wood and is covered with various colors of paint, including red, yellow, and blue. Two brushes with dark handles and bristles are resting on the palette. The overall image has a soft, painterly quality. In the top right corner, there is a decorative element consisting of a 3x3 grid of yellow dots on a dark blue background. A yellow and dark blue diagonal banner is in the top left corner.

Sztuka Teoria

Sztuka

W świetle rosnącej globalnej migracji i trwającego konfliktu w Ukrainie rozwój komunikacji międzykulturowej między młodymi ludźmi w krajach przyjmujących a nowo przybyłymi uchodźcami z Ukrainy stał się kluczowy. Sztuka, w swoich różnych formach, jest skutecznym medium komunikacji i zrozumienia ponad barierami kulturowymi. Istnieje wiele sposobów wykorzystania sztuki jako nieformalnej praktyki edukacyjnej w celu promowania komunikacji międzykulturowej wśród młodych ludzi z krajów przyjmujących i ukraińskich uchodźców, czerpiąc z różnych źródeł, aby podkreślić udane wysiłki i podstawowe koncepcje.

Miejsce sztuki w dialogu międzykulturowym

Sztuka, która obejmuje sztuki wizualne, muzykę, teatr, taniec i media cyfrowe, zapewnia unikalne sposoby wyrażania i komunikowania się. Przełamuje granice językowe i umożliwia ludziom wyrażanie swoich doświadczeń, uczuć i narracji kulturowych. Raport UNESCO na temat komunikacji międzykulturowej stwierdza, że „sztuka pomaga budować mosty między różnymi grupami kulturowymi, wspierając wzajemne zrozumienie i szacunek” (UNESCO, 2022). Młodzi ludzie mogą odkrywać i doceniać różnorodność kulturową wokół siebie poprzez działania artystyczne, co pozwala im lepiej zrozumieć wzajemne pochodzenie i doświadczenia.

Warsztaty artystyczne i projekty współpracy

Warsztaty artystyczne i wspólne projekty to skuteczny sposób na wzmocnienie dialogu międzynarodowego. Programy te łączą młodych ludzi z różnych środowisk etnicznych, aby wspólnie tworzyć sztukę.



Na przykład badania przeprowadzone w ramach programu Unii Europejskiej Kreatywna Europa ujawniły sukces różnych działań artystycznych ukierunkowanych na integrację imigrantów poprzez wspólne projekty artystyczne (Unia Europejska, 2021). Projekty te często obejmują tworzenie murali, rzeźb lub wyświetlaczy multimedialnych, które odzwierciedlają różnorodne tożsamości kulturowe uczestników.

W praktyce warsztaty te mogą być zaprojektowane tak, aby promować interakcję i współpracę. Na przykład projekt muralu może obejmować debatę uczestników i decydowanie o temacie, który wyraża ich wspólne doświadczenia i cele. Współpracując, dzielą się swoimi opowieściami i symbolami kulturowymi, promując wzajemne zrozumienie. Współtworzenie sztuki wspiera społeczność, jednocześnie wzmacniając ludzi poprzez potwierdzanie ich tożsamości kulturowej.

Opowiadanie o kulturze poprzez sztukę

Opowiadanie historii kulturowych to kolejna skuteczna metoda komunikacji międzykulturowej, a sztuka jest doskonałym medium dla tej praktyki. Sztuki wizualne, teatr i media cyfrowe umożliwiają młodym ludziom przekazywanie osobistych i kulturowych opowieści w angażujący i przystępny sposób. Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji (IOM) stwierdziła, że programy opowiadania historii z udziałem uchodźców i społeczności przyjmujących mogą znacznie zwiększyć empatię i zmniejszyć uprzedzenia (IOM, 2020).

Na przykład warsztaty teatralne, które umożliwiają uczestnikom wyolbrzymienie ich podróży migracyjnych, mogą zapewnić cenny wgląd w ich doświadczenia. Podobnie, projekty opowiadania historii cyfrowych, w których uczestnicy tworzą krótkie filmy lub dzieła sztuki cyfrowej na temat swojego pochodzenia kulturowego, mogą dotrzeć do większej liczby odbiorców i wywołać szerszą rozmowę społeczną. Działania te pozwalają młodym ludziom wyrazić swoją tożsamość i doświadczenia, co promuje empatię i zrozumienie wśród ich rówieśników.

Sztuka

Wystawy sztuki i występy

Publiczne pokazy sztuki i występy promują międzynarodowe interakcje, podkreślając artystyczne ekspresje wielu grup kulturowych. Działania te nie tylko celebrują różnorodność kulturową, ale także pozwalają na dyskusję i refleksję. Jednym z godnych uwagi przykładów jest projekt British Council „Mix the City”, który wykorzystywał platformy cyfrowe do tworzenia wspólnych teledysków z udziałem wykonawców z różnych środowisk kulturowych (British Council, 2019).

Wysiłki te ilustrują siłę wystaw sztuki i występów, które łączą różne populacje i inspirują dyskusje na temat tożsamości kulturowej i integracji.



W praktyce, zorganizowanie wystawy sztuki społecznościowej, która zawiera prace młodych ludzi zarówno z kraju przyjmującego, jak i ukraińskich uchodźców, może być wydarzeniem transformacyjnym. Przygotowania do wystawy - wybór dzieł sztuki, organizacja prezentacji i planowanie wydarzenia - wymagają współpracy i komunikacji, która promuje rozmowy międzykulturowe. Podczas wystawy rozmowy z przewodnikiem i interaktywne działania mogą pomóc odwiedzającym połączyć się z dziełami sztuki i historiami kulturowymi, które reprezentują.

Sztuka

Terapia przez sztukę i ekspresja emocjonalna

Terapia przez sztukę dodaje kolejny wymiar do wykorzystania sztuki w komunikacji międzykulturowej. Oferuje bezpieczne środowisko dla młodych ludzi, szczególnie tych, którzy przeżyli traumę, do wyrażania siebie i powrotu do zdrowia poprzez kreatywne działania. Według American Art Therapy Association, terapia przez sztukę może być szczególnie korzystna dla uchodźców, pomagając im w przetwarzaniu ich doświadczeń i integracji z nowymi społecznościami (AATA, 2020).

Włączenie terapii artystycznej do programów dyskusji międzykulturowych może pomóc młodym uchodźcom zaspokoić ich potrzeby emocjonalne i psychologiczne, jednocześnie zwiększając zrozumienie wśród ich rówieśników.



Ułatwione sesje terapii artystycznej mogą być włączone do większych programów artystycznych, umożliwiając uczestnikom tworzenie prac, które odzwierciedlają ich osobiste doświadczenia i tożsamość kulturową. Dzielenie się tymi dziełami sztuki we wspierającym otoczeniu może wywołać znaczące dyskusje i połączenia.

Wyzwania i rozważania

Podczas gdy sztuka ma ogromny potencjał we wspieraniu międzykulturowej konwersacji, różne problemy i kwestie muszą zostać rozwiązane, aby zapewnić skuteczność takich projektów. Przeszkody językowe, wrażliwość kulturowa i różne poziomy dostępu do zasobów sztuki mogą być znaczącymi utrudnieniami.

Sztuka

Kluczowe znaczenie ma tworzenie programów artystycznych, które są integracyjne i dostępne dla wszystkich uczestników, niezależnie od ich pochodzenia lub wcześniejszego doświadczenia ze sztuką.

Prowadzący odgrywają ważną rolę w negocjowaniu tych kwestii. Muszą być kompetentni kulturowo i rozumieć doświadczenia zarówno młodzieży z kraju przyjmującego, jak i uchodźców. Prowadzący powinni być przeszkoleni w zakresie taktyk zarządzania dynamiką grupy, radzenia sobie z traumą i tworzenia środowiska integracyjnego, w którym wszyscy uczestnicy czują się szanowani i wysłuchani.

Wnioski

Sztuka, jako nieformalna praktyka edukacyjna, ma ogromny potencjał w promowaniu interakcji międzykulturowych między młodymi ludźmi w krajach przyjmujących a niedawno przybyłymi uchodźcami z Ukrainy. Sztuka, poprzez wspólne projekty, opowiadanie historii kulturowych, pokazy publiczne i terapii artystycznej, może wspierać ekspresję, zrozumienie i więzi. Choć istnieją pewne problemy, przemyślane projektowanie i prowadzenie programów artystycznych może pomóc w ich przezwyciężeniu, skutkując znaczącymi kontaktami międzykulturowymi i silniejszymi, bardziej integracyjnymi społecznościami.

Wykorzystując siłę sztuki, możemy pomóc młodym ludziom w poruszaniu się po zawiłościach integracji kulturowej, kultywując empatię, szacunek i wzajemne zrozumienie w coraz bardziej zróżnicowanym społeczeństwie.

Źródła:

American Art Therapy Association (AATA). (2020). The Role of Art Therapy in Healing Trauma.

European Union. (2021). Creative Europe: Supporting Refugee Integration Through Art.

UNESCO. (2022). Art and Intercultural Dialogue.

Sztuka
Dobre praktyki

Sztuka



Romania, Suceava, Suceava City



Asociația Institutul pentru Parteneriat Social Bucovina



2021 - Obecnie



Promowanie wydarzeń kulturalnych, zapewnienie platformy dla ekspresji artystycznej i zaangażowania społeczności



Sztuka, kreatywność, innowacyjność

Opis praktyki

Galeria Sztuki Zamca stała się tętniącym życiem centrum kulturalnym w Suczawie w Rumunii, prezentując bogatą gamę 58 wydarzeń kulturalnych w latach 2021-2024. Zlokalizowana przy ul. Zamca, nr 17, galeria rozszerza również swój wpływ na dodatkowe przestrzenie wystawiennicze w Galerii Sztuki „Dr. Vasile Andriu” i „ArtLABurdujeni”, a także na kreatywną przestrzeń wystawienniczą w ROUA Info HUB. W ciągu ostatnich trzech lat galeria rozkwitła, organizując różnorodne wystawy, od malarstwa, akwareli i sztuki dekoracyjnej po fotografię. Uzupełnieniem tych wydarzeń były premiery książek i albumów artystycznych, którym często towarzyszyły poetyckie recytacje wschodzących talentów, takich jak Adela Șulea. Galeria kładzie również nacisk na działania edukacyjne, oferując dzieciom wspierające środowisko do zaprezentowania swoich talentów. Atmosfera w Galerii Sztuki Zamca jest przyjazna i inspirująca, tworząc wyjątkowe i wyrafinowane doświadczenie dla wszystkich odwiedzających.

Sztuka

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Galeria Sztuki Zamca odpowiada na potrzebę międzykulturowego zrozumienia i spójności społeczności w Suczawie, szczególnie w kontekście integracji ukraińskich uchodźców. Organizując różnorodne wydarzenia i wystawy, galeria ułatwia wyrażanie ekspresji artystycznej i zaangażowanie kulturalne zarówno Rumunów, jak i Ukraińców. Tworzy platformę, na której różne narracje kulturowe mogą się przecinać, promując empatię i wzajemne uznanie. Ponadto integracyjne podejście galerii zapewnia, że dzieci z obu społeczności otrzymują zachętę i ekspozycję, wspierając poczucie przynależności i wspólne dziedzictwo kulturowe.



Sztuka

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Sukces Galerii Sztuki Zamca w promowaniu dialogu międzykulturowego jest widoczny w jej dynamicznym rozwoju i rosnącej popularności zarówno wśród mieszkańców Rumunii, jak i ukraińskich uchodźców. Galeria stała się kamieniem węgielnym krajobrazu kulturowego Suczawy, promując kreatywność, innowacyjność i komunikację międzykulturową. Jej zdolność do adaptacji i ewolucji doprowadziła do znacznego wzrostu zaangażowania i uczestnictwa odwiedzających z obu społeczności. Organizując różnorodne wydarzenia, galeria wzbogaciła tkankę kulturową społeczności, wspierając jedność i wspólne uznanie dla sztuki. Wysiłki galerii podkreśliły talenty zarówno lokalnych, jak i uchodźczych artystów, przyczyniając się do edukacji kulturalnej i integracji społeczności. Opinie odwiedzających i artystów opisują ich doświadczenia jako transformujące i wzbogacające, podkreślając rolę galerii w promowaniu dialogu międzykulturowego i zrozumienia.



Sztuka

Działanie nr 1 – Krąg opowieści kulturowych

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Dzielenie się osobistymi historiami i narracjami kulturowymi, promowanie empatii, zrozumienia i dialogu międzykulturowego.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Prowadzący wyjaśnia znaczenie opowiadania historii w zrozumieniu różnych kultur i budowaniu empatii.

Uczestnicy są zachęceni do dzielenia się historiami z własnego kręgu kulturowego lub osobistymi doświadczeniami.

2. Tworzenie grup (10 minut):

Uczestnicy zostają podzieleni na małe, zróżnicowane grupy, które składają się z młodych ludzi z kraju przyjmującego i ukraińskich uchodźców.

Każda grupa siedzi w kręgu, aby stworzyć intymną i integracyjną atmosferę.



Sztuka

1. Krąg opowieści kulturowych

1. Sesja opowiadania historii (40 minut):

Każdy uczestnik na zmianę dzieli się historią ze swojej kultury lub osobistym doświadczeniem związanym z migracją, tradycjami lub ważnymi wydarzeniami.

Prowadzący przemieszczają się do grup wsparcia, upewniając się, że każdy ma szansę się wypowiedzieć i jest szanowany.

2. Dyskusja (20 minut):

Po sesji opowiadania historii grupy omawiają wspólne tematy, różnice i to, czego nauczyły się z historii innych osób.

Zachęć uczestników do zadawania pytań i dzielenia się swoimi refleksjami na temat usłyszanych historii.

3. Dzielenie się w grupie (10 minut):

Każda grupa dzieli się najważniejszymi fragmentami swojej dyskusji z większą grupą.

Facylitatorzy podsumowują kluczowe punkty i dziękują uczestnikom za ich otwartość i udział.



Sztuka

2. Kulturalny projekt artystyczny

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Praca nad wspólnym projektem artystycznym, który reprezentuje różnorodność kulturową, promując kreatywność, pracę zespołową i ekspresję kulturową.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Prowadzący wyjaśnia cel stworzenia wspólnego dzieła sztuki, które odzwierciedla różnorodne kultury i doświadczenia uczestników.

Przykłady wspólnych projektów artystycznych są pokazywane w celu inspiracji.

2. Tworzenie grupy (10 minut):

Uczestnicy zostają podzieleni na małe grupy, z których każda składa się z młodych ludzi z kraju przyjmującego i ukraińskich uchodźców.

Każda grupa otrzymuje materiały plastyczne, takie jak płótna, farby, markery i materiały do kolażu.

3. Burza mózgów i planowanie (20 minut):

Grupy omawiają swoje pomysły i planują projekt artystyczny, decydując się na temat, który reprezentuje ich połączone kultury i doświadczenia.

Moderatorzy pomagają grupom w burzy mózgów i organizowaniu pomysłów.



Sztuka

2. Kulturowy projekt artystyczny

4. Tworzenie sztuki (40 minut):

Grupy pracują nad swoimi projektami artystycznymi, współpracując i dzieląc się obowiązkami.

Prowadzący zapewniają wsparcie i zachętę, upewniając się, że wszyscy uczestnicy są zaangażowani i wnoszą swój wkład.

5. Prezentacja i refleksja (10 minut):

Grupy prezentują swoje ukończone projekty artystyczne większej grupie, wyjaśniając przedstawione tematy i elementy kulturowe.

Zachęcaj do dyskusji i przekazywania informacji zwrotnych, koncentrując się na procesie współpracy i tym, czego uczestnicy dowiedzieli się o swoich kulturach.

Sztuka

3. Kulturowa lekcja gotowania

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Odkrywanie i celebrowanie tradycji kulinarnych z różnych kultur, promowanie dialogu międzykulturowego i współpracy.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Prowadzący wyjaśnia znaczenie jedzenia w tradycjach kulturowych oraz cele lekcji gotowania.

Uczestnicy są informowani o potrawach, które będą przygotowywać, reprezentujących tradycje kulinarne kraju goszczącego i kultury ukraińskiej.

2. Tworzenie grup (10 minut):

Uczestnicy są dzieleni na małe grupy, z których każda składa się z młodych ludzi z kraju przyjmującego i ukraińskich uchodźców.

Każda grupa otrzymuje danie do przygotowania, zapewniając reprezentację różnych potraw kulturowych.

3. Wyjaśnienie przepisu (10 minut):

Prowadzący wyjaśniają przepisy i demonstrują wszelkie wymagane techniki gotowania.

Uczestnicy są zachęceni do dzielenia się własnymi wskazówkami i doświadczeniami kulinarnymi związanymi z przygotowywanymi potrawami.

Sztuka

3. Kulturowa lekcja gotowania

4. Gotowanie (50 minut):

Grupy pracują razem nad przygotowaniem przydzielonych im potraw, dzieląc się zadaniami i obowiązkami.

Prowadzący krąży, aby udzielać wskazówek, odpowiadać na pytania oraz zapewniać bezpieczeństwo i higienę.

5. Degustacja i dyskusja (10 minut):

Po przygotowaniu potraw uczestnicy zbierają się, aby spróbować swoich dzieł.

Zachęcaj do dyskusji na temat smaków, składników i znaczenia kulturowego potraw, promując uznanie dla różnorodnych tradycji kulinarnych.

Sztuka

4. Projekt współpracy cyfrowej

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Praca nad wspólnym projektem z wykorzystaniem platform cyfrowych, promowanie kulturalnej pracy zespołowej i umiejętności technologicznych.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Moderator omawia korzyści płynące ze współpracy cyfrowej, zwłaszcza w łączeniu doświadczeń migrantów. Uczestnicy otrzymują tematy projektów związane z różnorodnością kulturową, dialogiem międzykulturowym i doświadczeniami migrantów. Ich zadaniem jest stworzenie bloga, prezentacji lub serii wideo.

2. Planowanie (30 minut):

Uczestnicy są podzieleni na małe grupy, z których każda składa się z młodych ludzi z kraju przyjmującego i ukraińskich uchodźców.

Grupy planują swoje projekty, decydują o narzędziach cyfrowych, z których będą korzystać, a także określają swoje treści i role w zespole.



Sztuka

4. Projekt współpracy cyfrowej

3. Rozwój projektu (30 minut):

Grupy pracują nad rozwojem swoich projektów cyfrowych, wykorzystując narzędzia takie jak platformy blogowe, oprogramowanie do prezentacji lub aplikacje do edycji wideo.

Prowadzący zapewniają wsparcie techniczne i wskazówki w razie potrzeby, upewniając się, że wszyscy uczestnicy mogą skutecznie korzystać z wybranych narzędzi.

4. Prezentacja (20 minut):

Grupy prezentują swoje projekty cyfrowe większej grupie, prezentując swoją pracę i wyjaśniając zawarte w niej narracje kulturowe i spostrzeżenia.

Poprowadź dyskusję i sesję informacji zwrotnych, zachęcając uczestników do zastanowienia się nad procesem współpracy, napotkanymi wyzwaniami i korzyściami płynącymi z międzykulturowej pracy zespołowej.



Sztuka

5. Międzykulturowe gry zespołowe

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Zaangażowanie uczestników w interaktywne gry promujące dialog międzykulturowy, pracę zespołową i świadomość kulturową.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Moderator wprowadza pojęcie dialogu międzykulturowego i wyjaśnia cele gier. Uczestnicy są informowani o zasadach i strukturze gier, podkreślając znaczenie szacunku i otwartości.

2. Gra lodołamacz (10 minut):

Przeprowadź grę na przełamanie lodów, taką jak „Dwie prawdy i kłamstwo”, w której uczestnicy dzielą się trzema stwierdzeniami na swój temat (dwoma prawdziwymi i jednym fałszywym). Ta gra pomaga uczestnikom dowiedzieć się interesujących faktów o sobie nawzajem i nadaje przyjazny, integracyjny ton.



Sztuka

5. Międzykulturowe gry zespołowe

3. Quiz ciekawostek kulturowych (30 minut):

Zorganizuj quiz kulturowy z pytaniami związanymi z tradycjami, historią i zwyczajami kraju goszczącego i Ukrainy.

Uczestnicy są podzieleni na małe, zróżnicowane zespoły i wspólnie odpowiadają na pytania.

Prowadzący zapewniają dodatkowy kontekst i wyjaśnienia dla każdego pytania, aby zwiększyć wiedzę kulturową.

4. Scenariusze odgrywania ról (30 minut):

Przedstaw scenariusze odgrywania ról, w których uczestnicy odgrywają różne sytuacje lub wyzwania kulturowe.

Grupy omawiają i odgrywają swoje scenariusze, badając tematy, takie jak nieporozumienia kulturowe, uroczystości lub codzienne interakcje.

Prowadzący kierują ćwiczeniami polegającymi na odgrywaniu ról i ułatwiają dyskusje na temat tego, jak poruszać się i rozwiązywać różnice kulturowe.

5. Refleksja i dyskusja (10 minut):

Zakończ sesję refleksji, podczas której uczestnicy dzielą się swoimi doświadczeniami i spostrzeżeniami z gier.

Zachęcaj do otwartej dyskusji na temat tego, czego dowiedzieli się o kulturach innych osób i w jaki sposób ćwiczenia pomogły im zrozumieć i docenić różnorodność kulturową.

Sporty i gry
Teoria

Sporty i gry

Przedłużająca się przemoc spowodowała wzrost liczby ukraińskich uchodźców, podkreślając znaczenie skutecznych technik integracji w krajach przyjmujących. Wśród różnych sposobów, sport i gry wyróżniają się jako skuteczne narzędzia do promowania międzykulturowej dyskusji i zrozumienia. Niniejszy esej bada, w jaki sposób sport i gry mogą być wykorzystywane jako nieformalne praktyki edukacyjne w celu promowania interakcji międzykulturowych wśród młodych ludzi z krajów przyjmujących i ukraińskich uchodźców, podkreślając korzyści i ograniczenia na konkretnych przykładach i danych z ostatnich badań.

Rola sportu i gier w dialogu międzykulturowym

Sport i gry zapewniają wyjątkowe możliwości zaangażowania, współpracy i wzajemnego zrozumienia. Tworzą środowiska, w których jednostki mogą wchodzić w interakcje na równych zasadach, niezależnie od trudności językowych lub kulturowych. Sport, według Biura Narodów Zjednoczonych ds. Sportu na rzecz Rozwoju i Pokoju (UNOSDP), może promować integrację społeczną, budowanie społeczności i pokój poprzez zbliżanie ludzi. W ramach komunikacji międzykulturowej sport daje młodym ludziom platformę do spotkań, wymiany doświadczeń i tworzenia przyjaźni opartych na wzajemnym szacunku i pracy zespołowej.

Programy sportowe i gry zespołowe

Zorganizowane programy sportowe i wspólne działania to świetny sposób na promowanie rozmów międzykulturowych. Wydarzenia te gromadzą młodych ludzi z różnych środowisk kulturowych, którzy uczestniczą w zajęciach sportowych i grach, zachęcając w ten sposób do pracy zespołowej i komunikacji.

Sporty i gry

Badania przeprowadzone przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski (MKO) podkreśliły skuteczność inicjatyw sportowych w integracji uchodźców ze społecznościami przyjmującymi, w szczególności poprzez programy piłkarskie (MKO, 2020). Programy te często obejmują zespoły mieszane, w których uczestnicy uczą się współpracować i wspierać się nawzajem, wzmacniając poczucie wspólnoty.

Na przykład, zawody piłkarskie mogą być organizowane z udziałem drużyn składających się zarówno z dzieci z kraju przyjmującego, jak i ukraińskich imigrantów. Taka struktura umożliwia jednostkom współpracę, komunikację i strategię, generując poczucie wspólnoty i wspólnego celu. Nieformalne otoczenie sportu zachęca do naturalnych relacji i przełamywania stereotypów, ponieważ uczestnicy postrzegają siebie nawzajem jako członków drużyny, a nie przedstawicieli różnych kultur.

Wymiana kulturowa poprzez tradycyjne gry

Tradycyjne gry stanowią kolejną okazję do komunikacji międzykulturowej. Dzieląc się i grając w tradycyjne gry zarówno z kraju goszczącego, jak i Ukrainy, młodzi ludzie mogą poznawać nawzajem swoje kultury w przyjemny i angażujący sposób. Zgodnie z badaniami przeprowadzonymi przez Komisję Europejską w ramach inicjatywy Erasmus+, tradycyjne gry mogą być pomocne w zwiększaniu zrozumienia i uznania kulturowego w różnych grupach.

Sporty i gry

W rzeczywistości może to pociągać za sobą ustanowienie szeregu stacji gier, w których ludzie jeżdżą na rowerze i uczą się grać w różne konwencjonalne gry. Na przykład ukraińskie dzieci mogą uczyć swoich rówieśników gier takich jak „Verhovyna” lub „Boyar's Hat”, podczas gdy młodzież z kraju przyjmującego może wprowadzać gry takie jak bocce lub pétanque. Działania te nie tylko promują wymianę kulturową, ale także zachęcają ludzi do wyjścia ze swoich stref komfortu i próbowania nowych rzeczy.

Festiwale i turnieje sportowe

Organizowanie festiwali i turniejów sportowych w celu zaprezentowania różnorodności kulturowej może również pomóc w promowaniu dyskursu międzykulturowego. Wydarzenia te stanowią miejsce prezentacji różnych dyscyplin sportowych i gier, promując uczestnictwo osób z różnych środowisk kulturowych. Międzynarodowa Grupa Robocza ds. Sportu na rzecz Rozwoju i Pokoju (SDP IWG) odnotowała różne przykłady festiwali sportowych, które skutecznie promują spójność społeczną i zrozumienie międzykulturowe (SDP IWG, 2021).

Praktycznym przykładem jest organizacja międzykulturowego festiwalu sportowego, który podkreśla różnorodność sportów i aktywności popularnych zarówno w kraju przyjmującym, jak i na Ukrainie. Festiwal może obejmować warsztaty, pokazy i przyjazne zawody, aby wspierać integracyjne środowisko, w którym uczestnicy mogą wchodzić ze sobą w interakcje. Występy kulturalne i sprzedawcy żywności mogą wzbogacić doświadczenie i zapewnić więcej okazji do wymiany kulturowej.



Sporty i gry

Zdrowie emocjonalne i terapia sportowa

Terapia sportowa może znacząco poprawić samopoczucie psychiczne młodych uchodźców, pomagając im w radzeniu sobie z traumą i stresem. Wykazano, że aktywność fizyczna zapewnia szereg korzyści psychologicznych, w tym zmniejszenie lęku, poprawę nastroju i zwiększenie poczucia własnej wartości (American Psychology Association, 2019). Sport może stanowić pozytywne ujście dla młodych uchodźców, którzy przeżyli ogromną traumę, a także poczucie normalności. Włączenie terapii sportowej do dyskusji międzykulturowej może pomóc młodym uchodźcom sprostać zarówno ich wymaganiom fizycznym, jak i psychicznym, jednocześnie zwiększając zrozumienie wśród rówieśników. Joga, taniec i ćwiczenia grupowe koncentrujące się na uważności i relaksacji to przykłady ułatwionej terapii sportowej. Dzielenie się tymi doświadczeniami w przyjaznym otoczeniu może zainicjować ważne rozmowy i przyjaźnie, rozwijając empatię i wzajemne wsparcie.





Sporty i gry

Wyzwania i rozważania

Podczas gdy sport i gry są bardzo obiecujące dla rozwoju dyskusji międzykulturowej, wiele problemów i kwestii musi zostać rozwiązanych, aby te projekty odniosły sukces. Przeszkody językowe, różnice kulturowe i różne stopnie sprawności fizycznej mogą być znaczącymi utrudnieniami. Kluczowe znaczenie ma tworzenie integracyjnych i dostępnych programów sportowych dla wszystkich uczestników, niezależnie od ich pochodzenia lub poziomu umiejętności.

Prowadzący i trenerzy odgrywają ważną rolę w poruszaniu się po tych kwestiach. Muszą być kompetentni kulturowo i rozumieć doświadczenia zarówno młodzieży z kraju przyjmującego, jak i uchodźców. Trenerzy powinni być przeszkoleni w zakresie strategii radzenia sobie z różnymi grupami, radzenia sobie z traumą i tworzenia integracyjnego środowiska, w którym wszyscy uczestnicy czują się szanowani i wspierani.

Podsumowanie

Sport i gry, jako nieformalne praktyki edukacyjne, są skutecznymi narzędziami ułatwiającymi interakcje międzykulturowe wśród młodych ludzi w krajach przyjmujących i niedawno przybyłych ukraińskich uchodźców. Ustrukturyzowane programy, tradycyjne gry, festiwale sportowe i terapia sportowa mogą pomóc we wspieraniu wzajemnego zrozumienia, szacunku i koleżeństwa. Choć istnieją przeszkody, inteligentne projektowanie i wdrażanie projektów sportowych może pomóc przełamać te bariery, prowadząc do znaczących kontaktów międzykulturowych i bardziej integracyjnych społeczności.

Sporty i gry

Wykorzystując globalną atrakcyjność sportu i gier, możemy pomóc młodym ludziom w poruszaniu się w zawiłościach integracji kulturowej, kultywowaniu empatii, szacunku i wzajemnego zrozumienia w coraz bardziej zróżnicowanym społeczeństwie.



Źródła:

American Psychological Association. (2019). The Benefits of Physical Activity for Mental Health

European Commission. (2019). Erasmus+ Sport: Promoting Social Inclusion and Equal Opportunities.

International Olympic Committee (IOC). (2020). Refugee Athletes and Sport: Integration and Inclusion.

Sporty i gry
Dobre praktyki

Sporty i gry

Projekt IURTS –

Integracja dzieci ukraińskich uchodźców przez sport



Polska i Rumunia (ze uwzględnieniem Suczawy, Rumunia)



Koordynowany przez Fundacja V4Sport Poland z partnerami, w tym Asociația Județeană Sportul pentru Toți Suceava, ISCA - International Sport and Culture Association Denmark, University of Cassino and Southern Lazio, Italy, Terre Des Hommes Romania, Fundatia Laureus Sport for Good, UK, oraz partnerami stowarzyszonymi: Komitet Sportowy Ukrainy i Liga Tolerancji, Ukraina.



2023 - Obecnie



Wspieranie integracji dzieci ukraińskich uchodźców poprzez sport poprzez rozwijanie i testowanie wymiennych, ukierunkowanych i praktycznych zasobów w Polsce i Rumunii, ostatecznie rozszerzając wpływ poprzez międzynarodowe sieci sportowe w całej Europie.



Sport, integracja, wsparcie uchodźców, dzieci



Sporty i gry

Projekt IURTS

Opis praktyki

Projekt IURTS ma na celu ułatwienie integracji dzieci ukraińskich uchodźców poprzez zajęcia sportowe. Projekt obejmuje gromadzenie najlepszych praktyk i opracowanie materiałów wspierających działania integracyjne, ze szczególnym uwzględnieniem szkół i klubów sportowych. Zasoby te są pilotażowe w Polsce i Rumunii w celu oceny i udoskonalenia materiałów. Ostatecznym celem projektu jest zwiększenie jego wpływu poprzez zaangażowanie większej liczby organizacji w całej Europie, co umożliwi korzystanie z niego dzieciom ukraińskich uchodźców na całym kontynencie. Projekt finansowany ze środków unijnego programu Erasmus+ Sport wykorzystuje wiedzę fachową różnych organizacji, zapewniając kompleksowe podejście do integracji poprzez sport.

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Projekt IURTS podejmuje wyzwanie integracji ukraińskich dzieci uchodźców w społecznościach przyjmujących. Wiele dzieci uchodźców napotyka znaczne bariery w integracji, w tym różnice językowe, dostosowanie kulturowe i izolację społeczną. Koncentrując się na sporcie, projekt oferuje uniwersalny język, który może wypełnić te luki, zapewniając wspierające i integracyjne środowisko dla dzieci. Projekt pomaga stworzyć zorganizowane możliwości aktywności fizycznej, interakcji społecznej i budowania społeczności, tym samym rozwijając poczucie przynależności i normalności dla dzieci uchodźców.

Sporty i gry

Projekt IURTS

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

W ramach projektu IURTS prowadzone będą pilotażowe działania i materiały integracyjne w Polsce i Rumunii, których celem jest zwiększenie integracji społecznej ukraińskich dzieci uchodźców. Skupiając się na szkołach i klubach sportowych, projekt stworzył dostępne platformy dla dzieci, umożliwiające im angażowanie się w aktywność fizyczną, nawiązywanie przyjaźni i integrację z nowymi społecznościami. Oddziaływanie projektu będzie rosnąć wraz z przyjmowaniem tych praktyk przez coraz więcej organizacji w całej Europie, co może przynieść korzyści tysiącom dzieci-uchodźców. Zaangażowanie różnych partnerów międzynarodowych zapewnia szerokie rozpowszechnienie skutecznych strategii, zwiększając skuteczność i zasięg projektu. Ten wspólny wysiłek pokazał już, jak sport może być potężnym narzędziem integracji, sprzyjającym spójności społeczności i wspierającym dobrostan dzieci uchodźców.



Sporty i gry

1. Mini olimpiada halowa

Czas trwania: 1,5 godziny

Cel: Promowanie pracy zespołowej i zrozumienia kulturowego poprzez serię zabawnych i angażujących miniigrzysk olimpijskich.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Moderator wyjaśnia koncepcję miniigrzysk olimpijskich i ich cel, jakim jest zachęcanie do pracy zespołowej i wymiany kulturalnej.

Uczestnicy podzieleni są na mieszane zespoły, w których skład wchodzi zarówno członkowie z kraju goszczącego, jak i uchodźcy z Ukrainy.

2. Rozgrzewka i budowanie zespołu (10 minut):

Przeprowadź krótką sesję rozgrzewki, aby przygotować uczestników do aktywności fizycznej.

Weź udział w szybkim ćwiczeniu budowania zespołu, takim jak radość grupowa lub prosta gra kooperacyjna, aby zbudować ducha zespołowego.

3. Mini-igrzyska olimpijskie (50 minut):

Wydarzenie 1: Relay Races (15 minut):

Drużyny rywalizują w sztafecie, w której mijają pałeczkę lub obiekt, kładąc nacisk na współpracę i koordynację.



Sporty i gry

1. Mini olimpiada halowa

Wydarzenie 2: Siatkówka balonowa (15 minut):

Drużyny grają zabawną i nieformalną wersją siatkówki za pomocą balonu, dzięki czemu jest ona dostępna i lekka.

Wydarzenie 3: Przeciąganie liny (20 minut):

Drużyny biorą udział w przyjaznym konkursie przeciągania liny, promując siłę i pracę zespołową.

4. Refleksja i dyskusja (20 minut):

Zbierz wszystkich uczestników, aby porozmawiać o swoich doświadczeniach podczas miniigrzysk olimpijskich.

Ułatwić rozmowę o tym, jak praca zespołowa i komunikacja były niezbędne i jakie kulturowe spostrzeżenia zdobyli od swoich kolegów z zespołu.

5. Zamknięcie i nagrody (10 minut):

Zakończ działanie krótką ceremonią wręczenia nagród, doceniając wysiłek i sportową postawę wszystkich uczestników.

Rozdaj każdemu zespołowi drobne nagrody lub certyfikaty jako wyraz uznania.

Sporty i gry

2. Kulturowe warsztaty sportowe

Czas trwania: 1,5 godziny

Cel: Zapoznanie uczestników z tradycyjnymi sportami i grami z różnych kultur, promowanie świadomości kulturowej i interakcji.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Prowadzący wyjaśnia cel warsztatów i przybliża tradycyjne sporty i gry, które zostaną objęte warsztatami.

Podkreśl kulturowe znaczenie każdego sportu i jego genezę.

2. Podział grupy (10 minut):

Uczestnicy podzieleni są na małe, zróżnicowane grupy, zapewniając mieszankę młodych ludzi z kraju goszczącego i ukraińskich uchodźców.

Każda grupa obraca się na różnych stanowiskach warsztatowych.

3. Stacja warsztatów (60 minut):

Stacja 1: Tradycyjne gry ukraińskie (20 minut):

Uczestnicy uczą się i grają w tradycyjne ukraińskie gry, takie jak „Verhovyna” czy „Czapka Boyara”.

Stacja 2: Tradycyjny sport kraju goszczącego (20 minut):

Uczestnicy są zapoznawani z tradycyjnym sportem lub grą z kraju goszczącego, taką jak bocce lub pétanque.

Sporty i gry

2. Kulturowe warsztaty sportowe

Stacja 3: Nowoczesne gry integracyjne (20 minut):

Grupy angażują się w nowoczesne działania integracyjne, które wymagają współpracy i strategii, takie jak węzeł ludzki czy upadek zaufania.

4. Udostępnianie i odbijanie grup (10 minut):

Każda z grup dzieli się swoimi doświadczeniami i tym, czego nauczyła się o różnych sportach i grach.

Omów, w jaki sposób działania te odzwierciedlają wartości i tradycje kulturowe.

5. Wnioski i opinie (10 minut):

Podsumuj aktywność, zbierając opinie od uczestników na temat ich ulubionych gier i tego, co cieszyło ich najbardziej.

Dziękujemy wszystkim za udział i zachęcamy do dzielenia się tymi grami z przyjaciółmi i rodziną.

Sporty i gry

3. Międzykulturowe ciekawostki sportowe

Czas trwania: 1,5 godziny

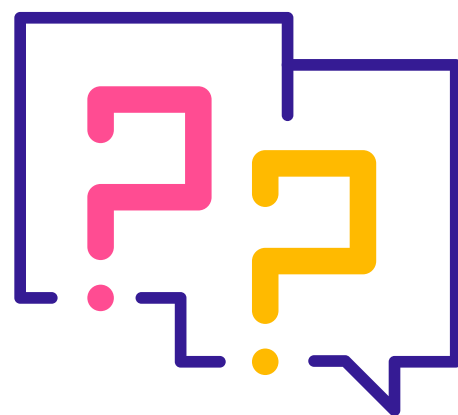
Cel: Wspieranie dialogu międzykulturowego i uczenia się poprzez zabawną i interaktywną zabawę sportową.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Moderator wyjaśnia format sportowej nocy ciekawostek oraz znaczenie międzykulturowego uczenia się.

Uczestnicy podzieleni są na mieszane zespoły, w których skład wchodzi zarówno członkowie z kraju goszczącego, jak i uchodźcy z Ukrainy.



Runda 1: Ogólna wiedza sportowa (20 minut):

Drużyny odpowiadają na ciekawe pytania dotyczące ogólnej wiedzy sportowej, obejmującej różne sporty i znanych sportowców z całego świata.

Ułatwiacze zapewniają kontekst i ciekawe fakty po każdym pytaniu, aby poprawić uczenie się.

Sporty i gry

3. Międzykulturowe ciekawostki sportowe



3. Runda 2: Pytania dotyczące sportów kulturalnych (20 minut):

Ta runda koncentruje się na sporcie i grach unikalnych dla kultur kraju goszczącego i Ukrainy.

Drużyny odpowiadają na pytania o tradycyjne sporty, znanych sportowców i znaczące wydarzenia sportowe z tych kultur.

4. Runda 3: Interaktywne wyzwania (30 minut):

Drużyny biorą udział w interaktywnych wyzwaniach związanych ze sportem, takich jak charady, Pictionary z terminami sportowymi lub mini fizyczne wyzwanie (np. test równowagi lub koordynacji).

Wyzwania te sprzyjają pracy zespołowej i śmiechowi, sprzyjając tworzeniu atmosfery sprzyjającej włączeniu społecznemu.

5. Refleksja i dyskusja (10 minut):

Zespoły dyskutują o tym, czego nauczyły się o różnych sportach i jak aktywność pomogła im zrozumieć kulturowe aspekty sportu.

Zachęcaj uczestników do dzielenia się swoimi ulubionymi fragmentami ciekawostek i wszelkimi nowymi sportami, które uznali za interesujące.

6. Zamknięcie i nagrody (10 minut):

Zakończymy krótką ceremonią wręczenia nagród, doceniając wysiłki wszystkich zespołów.

Rozdaj zwycięskiemu zespołowi małe nagrody lub certyfikaty i dziękuj wszystkim za udział.

Sporty i gry

4. Wystawa sportów i gier kulturowych

Czas trwania: 1,5 godziny

Cel: Stworzenie interaktywnej wystawy, na której uczestnicy mogą uczyć się i uprawiać sport i gry z różnych kultur.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Moderator przybliży koncepcję wystawy i jej cel, jakim jest promowanie dialogu międzykulturowego poprzez sport i gry.

Uczestnicy otrzymują przegląd różnych stanowisk wystawowych, które odwiedzą.

2. Konfiguracja stacji (10 minut):

Uczestnicy podzieleni są na małe, zróżnicowane grupy, z których każda przypisana jest do stacji startowej.

Stacje wyposażone są w wyświetlacze i interaktywne komponenty związane z różnymi sportami i grami z kraju goszczącego i Ukrainy.

3. Eksploracja wystawy (60 minut):

Stacja 1: Tradycyjny ukraiński sport (20 minut):

Poznasz tradycyjne ukraińskie sporty, takie jak hopak (taniec ludowy często wykonywany w warunkach wyczynowych) i bandy (sport podobny do hokeja na lodzie).

Sporty i gry

4. Wystawa sportów i gier kulturowych

Weź udział w pokazie lub spróbuj prostych działań związanych z tymi sportami.

Stacja 2: Tradycyjne gry kraju goszczącego (20 minut):

Odkryj tradycyjne gry z kraju goszczącego, takie jak jukskei (gra rzucania) lub Sepak Takraw (gra kopania w siatkówkę).

Weź udział w krótkich, praktycznych doświadczeniach z tymi grami.

Stacja 3: Nowoczesny i integracyjny sport (20 minut):

Poznaj nowoczesne sporty, które podkreślają inkluzyjność i pracę zespołową, takie jak siatkówka lub piłka bramkowa.

Uczestniczyć w zajęciach, które mają być dostępne i przyjemne dla wszystkich.

4. Grupowe odbicie i udostępnianie (10 minut):

Zebranie uczestników w celu omówienia ich doświadczeń na każdej stacji.

Ułatwić rozmowę o tym, czego się nauczyli i jak działania pomogły im zrozumieć różne podejścia kulturowe do sportu i gier.

5. Wnioski i opinie (10 minut):

Wystawę zakończy sesja opinii, zachęcająca do dzielenia się ulubionymi stacjami i nowymi sportami, których chcieliby spróbować ponownie.

Dziękujemy wszystkim za udział i zaangażowanie w kulturalną wystawę sportów i gier.



Sporty i gry

5. Gry integracyjne w hali

Czas trwania: 1,5 godziny

Cel: Promowanie pracy zespołowej, komunikacji i dialogu międzykulturowego poprzez wspólne gry wewnątrz budynków.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Koordynator wyjaśnia cel, jaki przyświeca tworzeniu gier zespołowych, aby poprawić pracę zespołową i zrozumienie międzykulturowe.

Uczestnicy podzieleni są na zróżnicowane zespoły, w skład których wchodzi zarówno członkowie z kraju goszczącego, jak i uchodźcy z Ukrainy.

2. Gra lodołamacz (10 minut):

Przeprowadź grę lodołamacza, taką jak "Human Bingo", w której uczestnicy znajdą osoby pasujące do różnych opisów związanych z doświadczeniami kulturowymi i preferencjami sportowymi.

Pomaga to uczestnikom poznać się nawzajem i nadaje przyjazny, włączający ton.

3. Gra 1: Wyzwanie kooperacyjne (20 minut):

Zespoły pracują razem, aby rozwiązać dużą łamigłówkę lub zestaw mniejszych łamigłówek, wymagających komunikacji i współpracy.

W razie potrzeby organizatorzy udzielają wskazówek i wsparcia, zapewniając zaangażowanie wszystkich uczestników.

Sporty i gry

5. Gry integracyjne w hali

4. Gra 2: Sztafeta kulturowa (30 minut):

Zorganizuj sztafetę kulturową, w której każda stacja wymaga od zespołów wykonania zadania związanego z innym aspektem kulturowym (np. identyfikacji tradycyjnego sprzętu sportowego, odpowiedzi na ciekawostki kulturowe, wykonania tradycyjnego ruchu tanecznego).

Zespoły obracają się po stacjach, zbierając punkty za każde zadanie zakończone pomyślnie.

5. Gra 3: Budowanie ludzkiej piramidy (20 minut):

Zespoły próbują zbudować ludzką piramidę, podkreślając znaczenie zaufania, komunikacji i koordynacji.

Zapewnij bezpieczeństwo, dostarczając maty i wskazówki, jak prawidłowo zbudować piramidę.

6. Refleksja i dyskusja (10 minut):

Zebranie uczestników w celu omówienia tego, czego nauczyli się z gier integracyjnych i w jaki sposób działania te pomogły im zrozumieć znaczenie pracy zespołowej i wymiany kulturalnej.

Zachęcaj uczestników do dzielenia się swoimi ulubionymi chwilami i wszelkimi wyzwaniami, które wspólnie pokonali.

7. Zamknięcie i docenienie (10 minut):

Zakończmy krótką sesją, doceniającą wysiłki wszystkich zespołów.

Rozdaj uczestnikom małe żetony lub certyfikaty, aby podziękować im za udział i pracę zespołową.

**Jedzenie
i doświadczenia
kulinarne
Teoria**

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

Wstęp

Dyskusja międzykulturowa jest bardzo ważna w budowaniu zrozumienia, współpracy i pokojowego życia między różnymi grupami kulturowymi. W pracy z ukraińską młodzieżą uchodźczą i lokalną młodzieżą, która często nie zdaje sobie sprawy z problemów związanych z migracją, konieczne staje się znalezienie sposobów na niwelowanie różnic międzykulturowych i tworzenie sensownych relacji. Jedną z takich metod, która okazała się skuteczna, ale nie w pełni wykorzystywana, są doświadczenia żywieniowe. W niniejszym artykule zbadano, w jaki sposób praktyki kulinarne mogą być wykorzystywane jako środek dialogu międzykulturowego w odniesieniu do pracy z młodzieżą.

Siła jedzenia w ekspresji kulturalnej

Żywność stanowi integralną część tożsamości i ekspresji kulturowej, ma znaczenie historyczne, geograficzne i społeczne - jej charakter oddaje tradycję i wartości, jakimi kierują się społeczności. Według Sutton (2001) „Żywność stanowi podstawę dla ludzi do komunikowania się, wzmacniania i ponownego wymyślenia norm i wartości kulturowych” (s. 6). Nie chodzi tylko o dzielenie się wskazówkami kulinarnymi, kiedy młodzi ludzie z różnych środowisk dzielą się swoimi tradycjami kulinarnymi, ale także historiami, zwyczajami, a także wyobrażeniami na temat życia, co prowadzi do lepszego zrozumienia kultur innych ludzi za pośrednictwem tego medium.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

Ramy teoretyczne: konstruktywizm społeczny

Można to wytłumaczyć w ramach teorii konstruktywizmu społecznego, która głosi, że wiedza i postrzeganie świata budowane są poprzez interakcje z innymi (Vygotsky, 1978). To dzięki doświadczeniom kulinarnym młode osoby mogą w praktyczny sposób wchodzić ze sobą w interakcje, dzieląc się swoją różnorodnością kulturową i ucząc się. Dzięki wspólnemu gotowaniu i jedzeniu razem są w stanie zbudować konsensus w sprawie tego, co dla nich oznaczają.

Jedzenie jako medium do opowiadania historii

Jednym z najciekawszych aspektów wykorzystywania żywności w dialogu międzykulturowym jest jako środek przekazu. Każdy posiłek mówi coś o tym, skąd się wziął, kto go zrobił i w jaki sposób odnosi się do kultury. Uchodźcy z Ukrainy mogli na przykład umożliwić osobom pracującym z młodzieżą dzielenie się tradycyjnymi przepisami z ich kraju, jednocześnie wyjaśniając, dlaczego niektóre produkty żywnościowe zostały uwzględnione lub dlaczego niektóre składniki nie są dostępne. Lokalna młodzież również potrafi się dzielić własnymi tradycjami kulinarnymi.



Jedzenie i doświadczenia kulinarne

Ułatwianie warsztatów kulinarnych

W tym celu mogą zorganizować warsztaty kulinarne z udziałem ukraińskiej młodzieży uchodźczej i jej lokalnych odpowiedników. Warsztaty takie powinny mieć charakter kolektywny, a nie konkurencyjny, podkreślając potrzebę pracy zespołowej i dzielenia się doświadczeniami edukacyjnymi. Każda sesja będzie poświęcona jednej kuchni, a każdy z uczestników będzie na zmianę prowadził proces gotowania.

Osoby pracujące z młodzieżą muszą również zachęcać do rozmów na temat kulturowego znaczenia tych potraw, aby zwiększyć wymianę międzykulturową. Pytania takie jak „O czym przypomina to danie?” czy „Jak to danie tradycyjnie jest serwowane?” pomogłyby zainicjować sensowne dyskusje i refleksje.

Organizowanie festiwali żywności

Skutecznym rozwiązaniem jest też organizacja festiwali kulinarnych, na których sławione są zarówno ukraińskie, jak i rodzime przepisy kulinarne. Wydarzenia te mogą obejmować pokazy kulinarne, stoiska z żywnością i sesje interaktywne. Oferują one szerszym grupom ludzi platformę do uczestnictwa w komunikacji międzykulturowej, a także umożliwiają młodym ludziom pokazanie swoich możliwości kulinarnych i korzeni kulturowych.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

Wdrażanie sesji opowiadania o żywności

Korzystanie z sesji narracyjnych, podczas których uczestnicy mogą dzielić się swoimi doświadczeniami i anegdotami na temat tradycji kulinarnych, z którymi dorastali, mogłoby być skuteczniejsze w ułatwianiu dialogu międzykulturowego. Takie sesje mogą mieć tematy takie jak „Festiwalowe potrawy”, „Przepisy rodzinne” i „Jedzenie i migracja”. Uczestnicy znajdą podobieństwa, prezentując osobiste narracje.

Wspólna książka przepisów

Zbiorowa książka przepisów, zawierająca przepisy zarówno od ukraińskich uchodźców, jak i lokalnej młodzieży, byłaby trwałym dowodem wspólnych doświadczeń żywieniowych w promowaniu wymiany międzykulturowej. Projekt ten może polegać na zbieraniu przepisów, pisaniu osobistych historii, jak również wspólnym zilustrowaniu książki. Jest namacalnym rezultatem interakcji międzykulturowej, którą można dzielić się z innymi członkami społeczności.





Jedzenie i doświadczenia kulinarne

Pokonywanie wyzwań

Chociaż gotowanie i jedzenie mogą być bardzo obiecującą drogą dialogu międzykulturowego, istnieje kilka wyzwań związanych z tego rodzaju działaniami. Bariery językowe, zaburzenia odżywiania lub różny stopień umiejętności gotowania mogą być jednymi z problemów, z którymi pracownik młodzieżowy będzie musiał sobie poradzić. W tym celu organizator powinien znaleźć sposób na ich przezwyciężenie poprzez zapewnienie usług w zakresie tłumaczeń ustnych, zapewnienie pokrycia różnych potrzeb gastronomicznych oraz zapewnienie wszystkim dostępu do działalności i jej uprzyjemnienia.

Pokonywanie bariery językowej

Problem ten można rozwiązać dzięki zastosowaniu dwujęzycznych wspomagaczy i/lub aplikacji telefonicznych do tłumaczenia. Niewerbalne akcje kulinarne również wypełniają lukę między różnymi językami, ponieważ współpraca w ramach tych działań zmniejsza różnice językowe.

Uwzględnienie ograniczeń dietetycznych

Nie powinny one również naruszać nawyków żywieniowych i ograniczeń uczestników. W ten sposób taka sytuacja pokaże, że lepiej i grzeczniej jest z wyprzedzeniem kwestionować wszystkich uczestników, aby dowiedzieć się, jak o nich zadbać. Oferujemy asortyment żywności, który zaspokaja różne potrzeby, aby zapewnić inkluzywność.



Jedzenie i doświadczenia kulinarne

Zapewnienie inkluzyjności

Aby wszyscy uczestnicy czuli się włączeni, osoby pracujące z młodzieżą powinny opracować działania uwzględniające różne poziomy umiejętności. Łączenie doświadczonych kucharzy z początkującymi może sprzyjać mentoringowi i współpracy. Ponadto kluczowe znaczenie dla zachęcania do uczestnictwa i budowania zaufania ma stworzenie sprzyjającego i pozbawionego osądu środowiska.

Wnioski

Doświadczenia kulinarne i żywnościowe stanowią potężny i skuteczny środek ułatwiający dialog międzykulturowy wśród młodzieży. Dzieląc się tradycjami kulinarnymi, opowieściami i posiłkami, młodzi ludzie mogą budować mosty ponad podziałami kulturowymi, sprzyjając wzajemnemu zrozumieniu i szacunkowi. Dla osób pracujących z młodzieżą włączenie działań kulinarnych do ich programów stanowi praktyczny i angażujący sposób promowania dialogu międzykulturowego, zwłaszcza w kontekście angażowania młodzieży, która jest uchodźcą z Ukrainy, oraz lokalnej młodzieży. Dzięki przemyślanemu planowaniu i praktykom integracyjnym żywność może stać się katalizatorem trwałych powiązań międzykulturowych.

**Jedzenie
i doświadczenia
kulinarne
Dobre praktyki**

Jedzenie i doświadczenia kulinarne



Kamianske, Dnipropetrovsk region, Ukraine



Euroclubs of Kamianske and English teachers in Technical Lyceum



Maj, każdy rok



Podnoszenie umiejętności językowych, promowanie uznania kulturowego, zachęcanie do twórczej ekspresji, budowanie poczucia wspólnoty



Jedzenie i doświadczenia kulinarne dla nauki języków obcych i wymiany międzykulturowej

„Połączenia kulinarne” wykorzystuje uniwersalny apel jedzenia do tworzenia angażującego i efektywnego środowiska nauki języka. Praktyka ta wykorzystuje entuzjazm uczestników (uczniów) do kulinarnych doświadczeń, przekształcając codzienne interakcje z jedzeniem w potężne narzędzia edukacyjne. Dzięki skupieniu się na jedzeniu i kuchni uczestnicy zyskują bogate, istotne kontekstowo możliwości ćwiczenia umiejętności językowych i pogłębiania zrozumienia różnych kultur.

Dzięki wspólnemu gotowaniu, dzieleniu się recepturami i opowiadaniu historii uczestnicy angażują się w autentyczne użycie języka, które poprawia słownictwo, poprawia zdolności konwersacyjne i promuje umiejętności narracyjne. Praktyka promuje również kulturowe uznanie i empatię, ponieważ uczestnicy poznają tradycje i historie kryjące się za różnymi potrawami.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

Takie podejście nie tylko sprawia, że nauka języka jest istotna i przyjemna, ale również pomaga budować poczucie wspólnoty i wzajemnego szacunku wśród uczestników.

Cyfrowy aspekt praktyki, w tym fotografia kulinarna i blogowanie, pozwala uczestnikom zapoznać się z mediami społecznościowymi, zachęcając ich do kreatywnej ekspresji i znajomości technologii cyfrowych. Dokumentując online i dzieląc się swoimi dziełami kulinarnymi, uczestnicy nabierają pewności siebie co do swoich umiejętności językowych i są dumni ze swojego dziedzictwa kulturowego.

Ogólnie rzecz biorąc, program „Kulinarne połączenia” tworzy sprzyjające, integracyjne środowisko, w którym rozwija się nauka języków obcych i wymiana kulturalna, co czyni go wzorcową praktyką sprzyjającą dialogowi międzykulturowemu i rozwojowi społeczno-emocjonalnemu poprzez wspólne doświadczenie żywności.

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Praktyka ta odnosi się do kilku istotnych wyzwań związanych z nauką języków i wymianą międzykulturową. Jednym z głównych wyzwań jest często abstrakcyjny i oderwany od rzeczywistości charakter tradycyjnych zajęć językowych, co może prowadzić do braku zaangażowania i praktycznego zastosowania dla uczących się. Tradycyjne metody mogą nieodpowiednio przygotowywać uczestników do rzeczywistego posługiwania się językiem, utrudniając im nawiązanie kontaktu z językiem na znaczącym poziomie.

Jedzenie i doświadczenie kulinarne

Ponadto w środowiskach wielokulturowych często brakuje skutecznych platform wspierania prawdziwego dialogu międzykulturowego i zrozumienia. Bez takich platform może się utrzymywać nieporozumienie kulturowe, prowadzące do fragmentacji społecznej i zmniejszenia empatii wśród członków społeczności.

Wspólne gotowanie i interaktywne działania poprawiły pracę zespołową, komunikację i empatię wśród uczestników. Doświadczenia te pomogły uczestnikom rozwinąć ważne umiejętności społeczno-emocjonalne, takie jak aktywne słuchanie, współpraca i wrażliwość kulturowa.

Co więcej, praktyka skutecznie ukierunkowała nawyki uczestników w zakresie mediów społecznościowych na produktywne i twórcze działania. Angażując się w fotografię żywności i blogowanie, uczestnicy poprawili swoje umiejętności cyfrowe i kreatywną ekspresję. Nie tylko stanowiło to platformę do prezentacji ich kulinarnych kreacji, ale również promowało dumę z ich dziedzictwa kulturowego.



Jedzenie i doświadczenie kulinarne

1. Kulturalne warsztaty kulinarne

Zorganizowanie praktycznych warsztatów kulinarnych daje uczestnikom możliwość przygotowania tradycyjnych dla ich kultury potraw oraz podzielnia się nimi z innymi członkami grupy. Każde spotkanie pozwala podkreślić znaczenie kulturowe przygotowywanych potraw oraz obejmuje praktykowanie języka poprzez słownictwo związane z gotowaniem, a także instrukcje krok po kroku. Warsztaty stanowią okazję do pracy w parach lub małych grupach przy jednoczesnym promowaniu współpracy, nauki języka oraz wymiany międzykulturowej. Dzięki wspólnym przygotowywaniu i gotowaniu dań, uczestnicy nie tylko uczą się nowego słownictwa i wyrażen związanych z żywieniem i gotowaniem, ale także zyskują wiedzę o tradycjach i kulturze innych członków grupy. Tego rodzaju praktyczne podejście pozwala przełamać bariery oraz wspierać wzajemny szacunek i zrozumienie. Po zakończeniu gotowania uczestnicy dzielą się swoimi potrawami, omawiają swoje doświadczenia i zastanawiają się nad tym, czego nauczyli się o języku i kulturze. Dyskusje te mogą być zorganizowane wokół kluczowych pytań, które zachęcają do głębszej refleksji nad różnicami i podobieństwami kulturowymi. Warsztaty kulinarne mogą również obejmować takie elementy, jak odgrywanie różnych scenariuszy kulinarnych, co może dodatkowo poprawić naukę języka i umiejętności międzykulturowe.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

1. Kulturalne warsztaty kulinarne

W Ukrainie zazwyczaj ćwiczymy Kulturalne Warsztaty Gotowania podczas nauczania tematu "Jedzenie" na lekcjach języka angielskiego. Uczniowie mogą również tworzyć filmy wideo, w których wyjaśniają wszystkie etapy gotowania w języku angielskim (lub w innym języku obcym, którego się uczą) i które mogą być częścią międzynarodowego projektu eTwinning.

Cele:

- Poszerzanie słownictwa i praktycznych umiejętności językowych związanych z gotowaniem.
- Wspieranie pracy zespołowej i doceniania kultury.
- Stworzyć zrelaksowane i przyjemne środowisko edukacyjne, które zachęca do otwartej komunikacji.
- Zapewnienie praktycznego podejścia do przełamywania barier i wspierania wzajemnego szacunku.
- Propagowanie praktycznego użycia języka poprzez działania kulinarne w prawdziwym świecie.
- Rozwijanie umiejętności uczestników w zakresie opisywania procesów i instrukcji w języku docelowym.
- Zachęcanie do refleksji nad różnicami i podobieństwami kulturowymi.
- Wspieranie scenariuszy odgrywania ról w celu poprawy umiejętności językowych i międzykulturowych.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

2. Festiwale kulinarne i wymiany kulturowe

Zorganizuj tętniące życiem festiwale kulinarne, podczas których uczestnicy przynoszą tradycyjne potrawy ze swoich rodzimych kultur, aby podzielić się nimi z innymi. Festiwale te mogą obejmować prezentacje o kulturowym znaczeniu potraw, opowiadanie historii i interaktywne ćwiczenia językowe. Celem jest stworzenie środowiska wciągającego, w którym uznanie kulturowe i nauka języka idą ze sobą w parze. Uczestnicy mogą nosić tradycyjne stroje, które wzmacniają doświadczenie kulturowe. Stacje mogą być ustawione tam, gdzie każda grupa kulturowa wyświetla swoje dania, z notatkami wyjaśniającymi lub kartami przepisów w języku docelowym. Aby zwiększyć atrakcyjność imprezy, można uwzględnić elementy interaktywne, takie jak quizy kulturowe, degustacje żywności i pokazy kulinarne. Zachęcaj uczestników do rozmów o daniach, ich przygotowaniu i znaczeniu kulturowym, używając języka docelowego w jak największym stopniu. Festiwal zakończy się sesją refleksji, podczas której uczestnicy będą mogli podzielić się swoimi doświadczeniami, zaprezentować nowe słownictwo, którego się nauczyli, i omówić swoje przemyślenia międzykulturowe. Wydarzenie nie tylko rozwija umiejętności językowe, ale buduje także poczucie wspólnoty i wzajemnego szacunku wśród uczestników.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

2. Festiwale kulinarne i wymiany kulturowe

W Ukrainie działają stowarzyszenia szkół dla dzieci o nazwie Eurokluby, gdzie mają okazję dowiedzieć się więcej o krajach europejskich. Tradycyjnie szkoły danego miasta są nominowane do zaprezentowania jednego kraju europejskiego podczas festiwalu Euroklubów. Uczniowie tworzą więc kostiumy, poznają tradycyjne potrawy kraju, a następnie prezentują je podczas festiwalu i mają okazję spróbować kuchni z różnych krajów.

Cele:

- Promowanie zrozumienia międzykulturowego i uznania międzykulturowego.
- Zapewnianie praktyczną platformę do używania języka w rzeczywistym kontekście.
- Zachęcanie do budowania społeczności i interakcji społecznych.
- Zwiększanie kulturalne doświadczenie poprzez tradycyjne stroje i elementy interaktywne.
- Rozwijanie rozmowy o znaczeniu kulturowym, używając języka docelowego.
- Wspieranie wspólnego uczenia się i wzajemnego szacunku.
- Zapewnianie uczestnikom możliwość ćwiczenia umiejętności wystąpień publicznych i prezentacji.
- Zbieranie refleksje na temat kulturowych spostrzeżeń i nowego nauczonego słownictwa.



Jedzenie i doświadczenia kulinarne

3. Wymiana receptur i opowiadanie historii

Działalność ta jest podobna do Kulturalnych Warsztatów Gotowania, ale są pewne różnice.

Zorganizuj program wymiany przepisów, w ramach którego uczestnicy będą mogli podzielić się swoimi ulubionymi przepisami oraz opowieściami o pochodzeniu potraw i ich znaczeniu dla kultury. Działanie to może być prowadzone poprzez pisemne wymiany, prezentacje wideo lub sesje opowiadania historii na żywo, łączące praktykę językową z edukacją kulturową. Uczestnicy mogą tworzyć szczegółowe karty przepisów i filmy wideo, w których prezentują proces gotowania, podobnie jak w projektach klasowych, w których uczniowie kręcą filmy o swoich ulubionych przepisach i prezentują je w języku angielskim. Filmy te można następnie udostępniać w wirtualnej galerii lub prezentować podczas sesji na żywo, umożliwiając uczestnikom ćwiczenie swoich umiejętności mówienia i prezentacji. Organizować sesje opowiadania historii, podczas których uczestnicy prezentują swoje przepisy i historie, wykorzystując je do ćwiczenia umiejętności językowych, koncentrując się na wymowie, słownictwie i technikach opowiadania historii. Przesłane przepisy i historie można skompilować w postaci cyfrowej lub drukowanej książki kucharskiej, która będzie dwujęzyczna, a jej przepisy i historie będą przedstawiane zarówno w języku ojczystym uczestników, jak i w języku docelowym.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

3. Wymiana receptur i opowiadanie historii

Rozpowszechniaj książkę kucharską wśród uczestników i społeczności lokalnych oraz zbieraj informacje zwrotne, aby zrozumieć jej wpływ i zebrać sugestie dotyczące przyszłych działań. Praktyka ta nie tylko zwiększa umiejętności językowe i umiejętności opowiadania historii, ale także sprzyja empatii i docenianiu kultury.

Uczniowie wzięli udział w projekcie eTwinning „Wymiana receptur i opowiadanie historii”, w ramach którego zaprezentowali tradycyjne ukraińskie potrawy, takie jak barszcz, warieniki, holubce, kurczak w stylu kijowskim, banosz i syrnyky.

Cele:

- Rozwijanie umiejętności pisania i mówienia w języku docelowym.
- Rozwijanie empatii i doceniania kultury poprzez osobiste historie.
- Wzmacnianie dialogu międzykulturowego i wzajemnego zrozumienia.
- Zapewnienie praktycznego użycia języka poprzez wymianę receptur i opowieści.
- Zachęcanie uczestników do dzielenia się osobistymi doświadczeniami kulturowymi.
- Utworzenie zasób dwujęzyczny, aby wspierać naukę języków.
- Ułatwianie refleksji nad znaczeniem kulturowym i tradycjami kulinarnymi.
- Zebranie informacji zwrotnych w celu ulepszenia przyszłych działań w zakresie wymiany kulturalnej.



Jedzenie i doświadczenia kulinarne

4. Interaktywne gry językowe oparte na żywności

Projektuj i graj w interaktywne gry, które łączą naukę języka z wiedzą kulinarną. Gry te mogą obejmować wyszukiwanie słów w kontekście żywności, krzyżówki lub scenariusze fabularne, takie jak zamawianie jedzenia w restauracji, zakupy na targu lub przestrzeganie przepisu. Uczestnicy mogą pracować w zespołach, rozwiązując zagadki, rywalizować w opartych na języku wyzwaniach kulinarnych, czy rozgrywać scenariusze kulinarne. Wykorzystaj elementy wizualne i realia (prawdziwe przedmioty), aby zwiększyć zrozumienie i zaangażowanie, takie jak zdjęcia artykułów spożywczych, menu lub przybory kuchenne. Rozwijaj odgrywanie ról, podczas których uczestnicy ćwiczą zamawianie jedzenia, udzielanie instrukcji gotowania lub omawianie przepisów, zapewniając kontekst i wsparcie, aby uczestnicy czuli się komfortowo i pewnie używając języka docelowego. Prowadź gry, oferując pomoc i zachętę w razie potrzeby, a także zapewnij atmosferę wsparcia i inkluzyjności, pozwalając uczestnikom uczyć się od siebie nawzajem i budować swoje umiejętności językowe. Uwzględnij elementy rywalizacji i nagrody, takie jak małe nagrody lub certyfikaty, aby motywować uczestników i uprzyjemnić proces uczenia się. Gry te sprawiają, że nauka języków jest interesująca i istotna, wzmacniając słownictwo i zwroty związane z jedzeniem i jedzeniem.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

4. Interaktywne gry językowe oparte na żywności

Zajęcia te cieszą się dużą popularnością wśród nauczycieli języka angielskiego podczas nauczania takich tematów jak „Jedzenie”, „W kawiarni/restauracji”, „Zdrowa dieta”, „Posiłek” itp.

Cele:

- Wzmocnienie słownictwa i zwrotów związanych z jedzeniem i jedzeniem.
- Sprawić, aby nauka języków była interesująca i istotna.
- Rozwijanie praktycznych umiejętności komunikacyjnych w zabawnym kontekście.



- Promowanie pracy zespołowej i wspólnego rozwiązywania problemów.
- Lepsze zrozumienie i zaangażowanie poprzez realizację i elementy wizualne.
- Zapewnienie wspierające i integracyjne środowiska edukacyjne.
- Motywowanie uczestników poprzez konkurencję i nagrody.
- Zwiększenie pewności w zakresie używania języka docelowego w rzeczywistych sytuacjach.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

5. Fotografia i blogowanie żywności

Dołącz do projektu fotografii kulinarnej i blogowania, w ramach którego uczestnicy robią zdjęcia swoich kulinarnych kreacji i piszą o nich posty na blogu w języku docelowym. Ta aktywność wykorzystuje uzależnienie uczniów od mediów społecznościowych i ich entuzjazm do publikowania wszystkiego w sieci, przekształcając to w potężne narzędzie edukacyjne. Uczestnicy będą mogli stworzyć atrakcyjne wizualnie zdjęcia swoich potraw, pokazujące ich umiejętności kulinarne i kreatywność. Następnie komponują szczegółowe posty na blogu, które opisują składniki, etapy przygotowywania i kulturowe znaczenie swoich potraw, wszystko w języku docelowym. Działanie to nie tylko usprawnia naukę języka, ale także rozwija umiejętności cyfrowe i kreatywną ekspresję.

Uczestnicy mogą dzielić się swoimi postami na blogach i zdjęciami na platformie lub blogu społecznościowym poświęconym konkretnemu projektowi, gdzie rówieśnicy mogą komentować i przekazywać opinie, dalej promując interakcję i praktykę językową. Takie podejście wykorzystuje siłę motywacyjną mediów społecznościowych, zachęcając uczniów do tworzenia wysokiej jakości treści, którymi mogą się z dumą dzielić. Ponadto uczniowie mogą zgłębiać techniki fotografii żywności, takie jak oświetlenie, kompozycja i edycja, zwiększając swoje umiejętności wizualnego opowiadania historii.

Mogą również używać specjalnych hashtagów, aby nauczyciele mogli monitorować, kto wykonuje ich zadania.

Jedzenie i doświadczenia kulinarne

5. Fotografia i blogowanie żywności

Pisząc o swoich doświadczeniach kulinarnych, uczestnicy ćwiczą szereg umiejętności językowych, w tym słownictwo opisowe, sekwencjonowanie i kontekst kulturowy. Rozwijają również krytyczne myślenie i refleksję, wyrażając swoje osobiste powiązania z naczyniami.

Projekt ten może zakończyć się powstaniem cyfrowej galerii lub e-booka, sławiącego różnorodne dziedzictwo kulinarne grupy i zapewniającego trwałe źródło do nauki języków i wymiany kulturalnej.



Połączenie jedzenia, fotografii i blogowania wpisuje się w zainteresowania uczniów i wykorzystuje ich znajomość mediów społecznościowych, sprawiając, że nauka języka staje się interesująca i istotna. Działanie to sprzyja poczuciu spełnienia i dumy, ponieważ uczestnicy postrzegają swoją pracę jako docenioną przez rówieśników i szerszą społeczność, wzmacniając w ten sposób pozytywne postawy wobec nauki języków i docenienia kulturowego.



Jedzenia i doświadczenia kulinarne

5. Fotografia i blogowanie żywności

Cele:

- Rozwijanie umiejętności pisania i komunikacji cyfrowej w języku docelowym.
- Zwiększenie kreatywności i wizualne opowiadanie historii.
- Promowanie dzielenia się kulturą i doceniania jej.
- Stworzenie dla uczestników platformy do zaprezentowania swojego dziedzictwa kulinarnego.
- Poprawianie słownictwo związane z jedzeniem i gotowaniem.
- Zachęcanie do osobistej ekspresji i kreatywności.
- Rozwijanie poczucia sukcesu i dumy z dziedzictwa kulturowego.
- Stworzenie cyfrowe zasoby do nauki kultury i języka.

The background features a photograph of a large, historic brick building with multiple gables and a flagpole. A large white hexagon is centered over the image, containing the title text. The top left corner has a yellow triangle, and the top right has a blue triangle with a grid of yellow dots. A solid blue bar is at the bottom.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje Teoria

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Pojęcie dziedzictwa kulturowego ewoluowało w wyniku złożonych procesów historycznych i jest nieustannie kształtowane przez zmieniające się systemy wartości. Różne kategorie dziedzictwa, takie jak dziedzictwo światowe i dziedzictwo narodowe, wyłaniają się z uznania i akceptacji tych wartości przez różne grupy. Obiekty dziedzictwa kulturowego symbolizują tożsamość i sprzyjają tworzeniu wspólnoty poprzez powiązania z tradycyjnymi działaniami i środowiskiem naturalnym.

Dla uchodźców dziedzictwo kulturowe stanowi ważne połączenie z ich przeszłością, zapewniając poczucie tożsamości mimo przesiedlenia. To czynnik psychologiczny, który pomaga radzić sobie z traumą i wyzwaniem związanym z asymilacją w nowym środowisku. Niszczenie dziedzictwa kulturowego, widoczne w konfliktach takich jak rosyjska inwazja na Ukrainę, nie tylko omiata zabytki fizyczne, ale także niszczy kulturową i historyczną tożsamość dotkniętych społeczności.

Dziedzictwo jest źródłem spójności społecznej i tożsamości. Niematerialne dziedzictwo kulturowe - takie jak tradycje, wiedza i praktyki - jest ściśle związane z miejscami fizycznymi i jest powielane w społecznościach, co sprzyja poczuciu przynależności. Uchodźcy często polegają na swoim dziedzictwie kulturowym, aby odbudować swoje życie i zintegrować się z nowymi społecznościami. Zachowanie i udostępnianie dziedzictwa kulturowego może ułatwić zrozumienie międzykulturowe i współpracę, poprawiając ogólne zrozumienie w krajach przyjmujących.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Od XIX wieku w centrum uwagi znajduje się dziedzictwo narodowe, co prowadzi do tworzenia muzeów narodowych i instytucji ochrony zabytków. W drugiej połowie XX wieku organizacje międzynarodowe, takie jak UNESCO, odegrały znaczącą rolę w zachowaniu dziedzictwa różnych narodów. Trwający konflikt w Ukrainie pokazuje niszczycielski wpływ wojny na dziedzictwo kulturowe. Niszczone są zabytki, stanowiska archeologiczne, muzea i przestrzenie miejskie, stanowiące integralną część lokalnego, narodowego i światowego dziedzictwa. Dziedzictwo kulturowe nie ogranicza się do budynków i miejsc; obejmuje ludzi i ich historię, którą starają się zachować dla przyszłych pokoleń.

Dziedzictwo kulturowe, zarówno materialne, jak i niematerialne, sprzyja komunikacji międzykulturowej poprzez promowanie wymiany kulturalnej i zrozumienia między różnymi społecznościami. Technologie cyfrowe i nowe metody komunikacji, takie jak sztuczna inteligencja, mogą pomóc w zachowaniu i rozpowszechnianiu dziedzictwa kulturowego, czyniąc je bardziej dostępnym i angażującym.

Uchodźcy napotykają znaczne trudności w zachowaniu i dzieleniu się swoim dziedzictwem kulturowym w krajach przyjmujących. Mogą to być: dostęp do informacji, ograniczenia gospodarcze i nieporozumienia kulturowe. Skuteczne strategie integracyjne mają kluczowe znaczenie dla przezwyciężenia tych wyzwań i zapewnienia, by uchodźcy mogli wnieść swój wkład w życie kulturalne swoich nowych społeczności i czerpać z niego korzyści. Strategie akulturacji różnią się w zależności od relacji danej osoby ze społeczeństwem przyjmującym.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Strategie efektywnej integracji kulturowej J.W. Berry:

- Asymilacja
 - migranci nabywają różne elementy z kultury kraju przyjmującego i blokują własną kulturę. Uważa się ją za najbardziej radykalną strategię, która nie jest tak pożądana, biorąc pod uwagę fakt, że dzisiejsze społeczeństwa dążą do zachowania własnego dziedzictwa kulturowego pomimo różnych wyzwań i okoliczności.
- Integracja
 - migranci czerpią różne elementy z kultury kraju przyjmującego, a jednocześnie kultywują kulturę swojej ojczyzny. Uznawana jest za najczęściej wybraną strategię.
- Rozdzielanie
 - migranci kultywują kulturę swojej ojczyzny i unikają kontaktu z kulturą i społecznościami kraju goszczącego. Widać to zwłaszcza, gdy mówimy o skupiskach grup mniejszościowych w niektórych częściach miast (można mówić o podziałach mniejszościowych).
- Marginalizacja
 - Migranci mają bardzo niewiele stosunków ze społecznościami kraju przyjmującego i z ich rodakami również w tym konkretnym kraju przyjmującym. Jest to najmniejsza wspólna strategia przyjęta przez migrantów, ponieważ prowadzi do skrajnego wykluczenia społecznego.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Przyjazne i integracyjne społeczeństwo przyjmujące może ułatwić integrację uchodźców, umożliwiając im zachowanie dziedzictwa kulturowego przy jednoczesnym przyjęciu elementów kultury przyjmującej. Uważa się, że jest to najskuteczniejsza strategia wspierania dialogu międzykulturowego i zapewnienia bardziej integracyjnego i bardziej zrozumiałego społeczeństwa wielokulturowego. Przyjmując jednak z zadowoleniem społeczeństwo kraju przyjmującego, migranci napotykają na różne przeszkody, które mogą im utrudniać kontakty towarzyskie i adaptację w nowym kraju, a zatem w nowym środowisku. Wyzwania te można przedstawić w czterech etapach:

- Etap miesiąca miodowego: To pierwszy etap, w którym ludzie odczuwają pozytywne emocje, są ciekawi i podekscytowani poznaniem nowej kultury, która często jest idealizowana i wiedzą o niej tylko dzięki jej przedstawieniom, na przykład w Internecie, a jeszcze nie doświadczyli bycia częścią tej kultury.
- Drażliwość i wrogość: Na kolejnym etapie migranci widzą rzeczy, które ich drażnią i sprawiają, że uważają nową kulturę za gorszą. Może pojawić się brak zrozumienia nowej kultury i trudności w komunikowaniu się, co może prowadzić do frustrujących nieporozumień (często wynika to również z barier językowych, które są również częścią dziedzictwa kulturowego i tożsamości kulturowej). W konsekwencji osoby mieszkające w kraju goszczącym mogą doświadczać negatywnych emocji i stanów takich jak depresja czy tęsknota za domem.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

- Etap adaptacji: Tutaj jednostki zaczynają czuć się pewniej i lepiej zaznajomione ze swoim nowym środowiskiem i rzeczywistością. Chętniej komunikują się z innymi ludźmi i łatwiej rozumieją ich kulturę i język, co zmniejsza lub eliminuje nieporozumienia, uprzedzenia i niedogodności.
- Etap akceptacji: Jest to ostatni etap, kiedy jednostki czują się swobodnie w nowej kulturze, kulturze kraju przyjmującego, są w stanie skutecznie komunikować się i rozumieć swoje nowe środowisko. Wykształciły poczucie przynależności do nowej kultury i są gotowe do udziału w dialogu międzykulturowym, zachowując przy tym własne dziedzictwo.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Ponieważ nie wszystkie jednostki osiągają ostatni etap, ważne jest promowanie bardziej integracyjnego społeczeństwa w naszych krajach, otwartego na ludzi z różnych kontekstów kulturowych. Wynika to z faktu, że dziedzictwo kulturowe odgrywa główną rolę w kształtowaniu tożsamości i sprzyjaniu spójności społecznej, zwłaszcza w przypadku uchodźców. Zachowując i promując dziedzictwo kulturowe, społeczeństwa mogą poprawić komunikację międzykulturową i zrozumienie międzykulturowe, przyczyniając się do bardziej integracyjnych i spójnych społeczności. Międzynarodowe wysiłki i wspierające społeczeństwa przyjmujące mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia uchodźcom możliwości zachowania ich dziedzictwa kulturowego i pomyślanej integracji z nowym środowiskiem, dlatego też istnieje stała potrzeba inicjatyw krajowych lub regionalnych, platform cyfrowych i innych różnego rodzaju działań, które wspierają dialog międzykulturowy przy jednoczesnym promowaniu dziedzictwa kulturowego. Dzięki tym wysiłkom dziedzictwo kulturowe może nadal służyć jako pomost między przeszłością a przyszłością, zapewniając jednocześnie lepszą przyszłość.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Źródła:

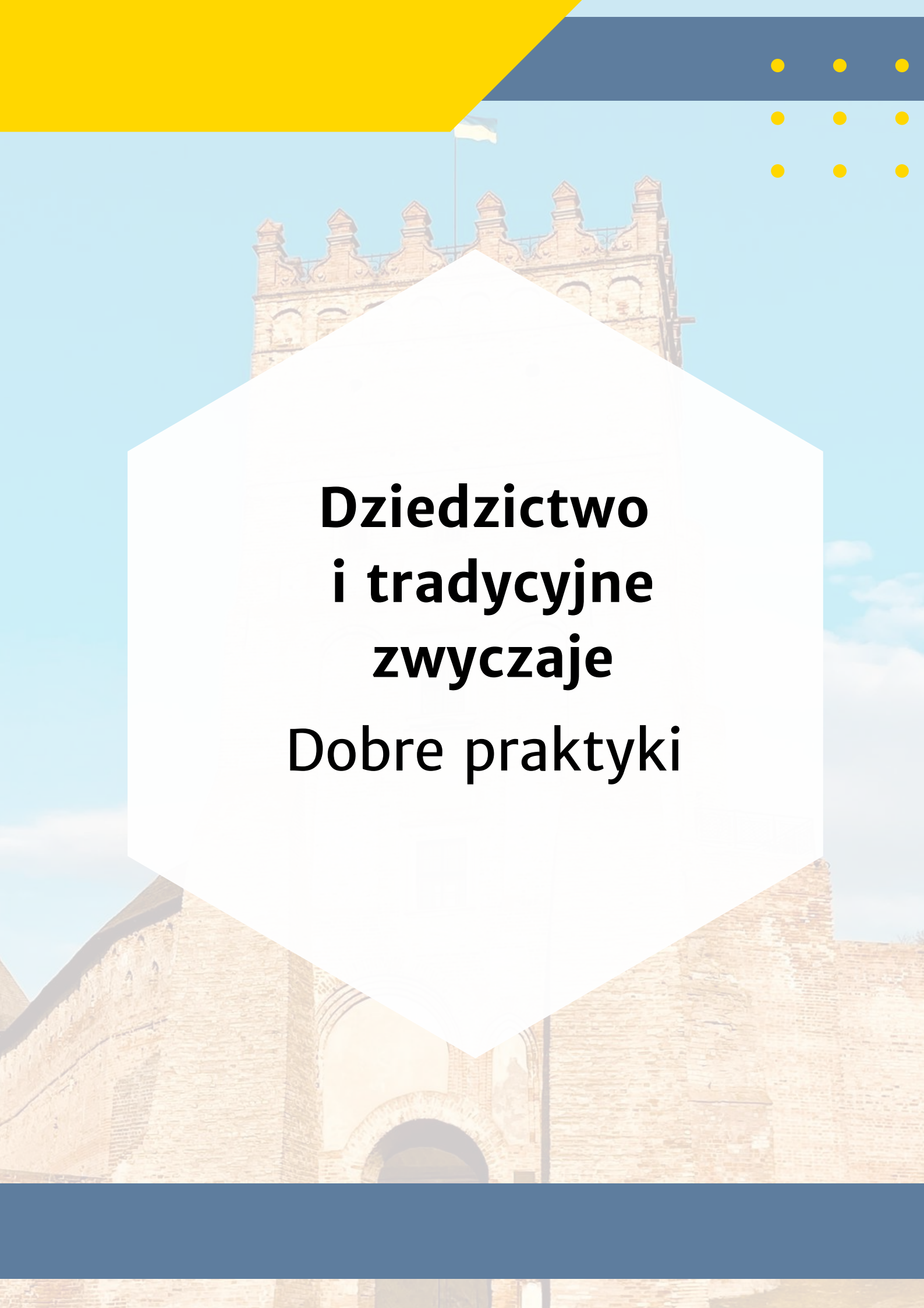
Berry's Model of Acculturation. (b.d.). Maricopa Community Colleges. Dostęp dnia 5 czerwca 2024, z <https://open.maricopa.edu/culturepsychology/chapter/berrys-model-of-acculturation/>

European Commission. (b.d.). Cultural heritage. Dostęp dnia 5 czerwca 2024, z <https://culture.ec.europa.eu/policies/selected-themes/cultural-heritage>

Heritage Pro. (b.d.). Dostęp dnia 5 czerwca 2024, z <https://heritage-pro.eu/>

Official Journal of the European Union. (2018). Council conclusions on the need to bring cultural heritage to the fore across policies in the EU. In EUR-Lex (2018/C 196/05). Dostęp dnia 5 czerwca 2024, z <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52018XG0608%2802%29>

On Ukraine. (b.d.). Central European University, Cultural Heritage Studies. Dostęp dnia 5 czerwca 2024, z <https://culturalheritagestudies.ceu.edu/ukraine>

The background features a photograph of a large, historic brick building with multiple gables and a flagpole. A large white hexagon is centered over the image, containing the text. The top left corner has a yellow triangle, and the top right has a blue triangle with a grid of yellow dots. The bottom of the image is a solid blue bar.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Dobre praktyki

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Fundacja Na Rzecz Zbliżania Kultur Open Art



Polska, Warszawa



Fundacja Na Rzecz Zbliżania Kultur Open Art



Od 2010



Jest to organizacja pozarządowa, której misją jest rozpowszechnianie wielokulturowości, zapewnienie narodowych i etnicznych dóbr kulturowych wszystkich narodów oraz wielonarodowa i wielokulturowa integracja społeczna.



Artystyczne i społeczne projekty i przedsięwzięcia kulturalne w kraju i za granicą.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Fundacja Integracji Kultur Open Art realizuje projekty i przedsięwzięcia kulturalne, artystyczne i społeczne w kraju i za granicą. Jej założycielami są aktor i muzyk Evgen Malinovskiy oraz menedżerka sztuki Ewa Goc. Fundacja stawia sobie za cel integrację wielonarodowych środowisk twórczych, zbliżanie kultur i społeczeństw poprzez realizację wydarzeń artystycznych, wspieranie i popularyzację przedsięwzięć kulturalnych i artystycznych, edukację oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu poprzez swobodny dostęp do dóbr kultury. Fundacja organizuje Międzynarodowy Festiwal Piosenki i Poezji Vladimira Vysotsky'ego oraz Międzynarodowy Festiwal Zbliżenia Kultur, a także Festiwal Krajan, który służy prezentacji dorobku artystycznego i twórczego emigrantów z krajów byłego ZSRR mieszkających w Polsce. Fundacja angażuje dzieci i młodzież w poznawanie historii i współczesności poprzez udział w warsztatach oraz konkursach literackich, teatralnych, plastycznych i muzycznych.

Wyzwanie/Problem, które rozwiązuje praktyka

Misją organizacji jest promowanie wielokulturowości, udostępnianie narodowych i etnicznych dóbr kultury wszystkich narodów oraz wielonarodowa i wielokulturowa integracja społeczna. Jest ona realizowana poprzez podejmowanie projektów kulturalnych, artystycznych i społecznych. Ponadto ma na celu otwieranie nowych przestrzeni dla ekspresji artystycznej, integrację wielonarodowych środowisk twórczych, zbliżanie kultur i społeczeństw poprzez realizację wydarzeń artystycznych, wspieranie i popularyzację przedsięwzięć z zakresu kultury i sztuki, edukację oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu poprzez swobodny dostęp do dóbr kultury.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Sukces Fundacji można zaznaczyć poprzez:

- promowanie artystów i twórców, wybitnych osiągnięć artystycznych i twórczych oraz przedsięwzięć dotyczących kultury;
- wychowanie przez sztukę oraz upowszechnianie dóbr kultury i dziedzictwa narodowego;
- organizowanie i finansowanie turnusów terapeutycznych
- finansowanie leków, terapii i opieki nad chorymi artystami;
- współpracę z polskimi, zagranicznymi i międzynarodowymi instytucjami, ośrodkami kultury i organizacjami pozarządowymi realizującymi cele zbieżne z celami Fundacji;
- przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu poprzez edukację kulturalną i zapewnienie dostępu do dóbr kultury;
- zbliżanie kultur różnych narodów poprzez organizowanie wydarzeń o charakterze wielokulturowym;
- tworzenie teatru wielokulturowego.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje NOMADA



Polska, Warszawa



Stowarzyszenie na rzecz Integracji Społeczeństwa
Wielokulturowego NOMADA



Od 2009



Ma na celu promowanie postaw solidarności i zrozumienia między
ludźmi o różnym pochodzeniu.



Główne działania to projekty rozwojowe i edukacyjne, wsparcie
interwencyjne i prawne, szkolenia, konferencje, debaty i
publikacje.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Organizacja działa wśród społeczności migrantów, mniejszości etnicznych i religijnych oraz grup wykluczonych. Głównym regionem ich działalności jest Wrocław, ale starają się również zaspokajać potrzeby osób z innych miast. Udzielają bezpłatnych porad w zakresie dokumentowania pobytu i pracy w Polsce, ochrony międzynarodowej oraz przemocy motywowanej uprzedzeniami. Pracują również w terenie, pomagając ludziom w urzędach, szkołach, szpitalach, sądach i na policji. Pracują również z osobami przebywającymi w Strzeżonym Ośrodku dla Cudzoziemców w Krośnie Odrzańskim.

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Stowarzyszenie jest organizacją pozarządową założoną w 2009 roku, działającą na rzecz praw człowieka, ich promocji i obrony, zwłaszcza wśród grup wykluczonych, imigrantów, cudzoziemców, mniejszości etnicznych i religijnych.

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

NOMADA jest wydawcą wielu podręczników, w tym poradników dla personelu medycznego, radców prawnych i doradców, kobiet i ich praw, podręczników dla pracowników socjalnych i wolontariuszy, by wymienić tylko kilka z nich. Stowarzyszenie publikuje również broszury podsumowujące działania projektu „WELCOME. Tworzenie miasta przyjaznego cudzoziemcom”.





Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

1. Krąg opowieści o dziedzictwie kulturowym

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Dzielenie się i poznawanie wzajemnego dziedzictwa kulturowego poprzez opowiadanie historii, promowanie wzajemnego zrozumienia i szacunku.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Moderator wyjaśnia znaczenie dziedzictwa kulturowego i opowiadania historii dla zachowania tradycji i wspierania dialogu międzykulturowego.

Uczestnicy są podzieleni na mieszane grupy młodzieży z kraju przyjmującego i uchodźców ukraińskich.

2. Przygotowanie opowieści (20 minut):

Każdy uczestnik ma czas na zastanowienie się nad historią związaną z jego dziedzictwem kulturowym. Może to być tradycja rodzinna, wydarzenie historyczne, opowieść ludowa lub osobiste doświadczenie.

Prowadzący udzielają wskazówek i wsparcia, aby pomóc uczestnikom ustrukturyzować ich historie.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

1. Krąg opowieści o dziedzictwie kulturowym

3. Krąg opowieści (40 minut):

Uczestnicy siadają w kręgu, a każda osoba po kolei dzieli się swoją historią z grupą.

Zachęcaj do aktywnego słuchania i pełnego szacunku zaangażowania. Uczestnicy mogą zadawać pytania i komentować po każdej historii, aby pogłębić swoje zrozumienie.

4. Refleksja i dyskusja (20 minut):

Po podzieleniu się wszystkimi historiami uczestnicy zastanawiają się nad wspólnymi tematami i unikalnymi aspektami usłyszanych historii.

Poprowadź dyskusję na temat tego, w jaki sposób opowiadanie historii może niwelować różnice kulturowe i promować empatię.

5. Podsumowanie (10 minut):

Podsumuj kluczowe spostrzeżenia uzyskane podczas ćwiczenia.

Zachęć uczestników do dalszego dzielenia się swoimi historiami i wzajemnego poznawania swoich kultur poza sesją.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

2. Warsztat muzyki tradycyjnej i tańca

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Dzielenie się i nauka tradycyjnej muzyki i tańca z różnych kultur, promowanie wymiany kulturowej i wzajemnego szacunku.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Prowadzący wyjaśnia rolę muzyki i tańca w dziedzictwie kulturowym oraz ich potencjał do wspierania dialogu międzykulturowego.

Uczestnicy zapoznają się z tradycyjną muzyką i formami tańca zarówno z kraju goszczącego, jak i z Ukrainy.

2. Podział na grupy i wybór aktywności (10 minut):

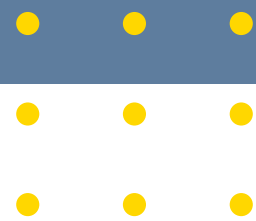
Uczestnicy są podzieleni na małe, zróżnicowane grupy.

Każda grupa wybiera tradycyjny taniec lub utwór muzyczny do nauki i wykonania.

3. Nauka i praktyka (50 minut):

Grupy pracują nad nauką wybranego tańca lub utworu muzycznego pod kierunkiem moderatora i dostarczonych zasobów (np. nagranej muzyki, kroków tanecznych).

Zachęć uczestników do podzielenia się tłem kulturowym i znaczeniem utworów, których się uczą.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

2. Warsztat muzyki tradycyjnej i tańca

4. Występ i dzielenie się (20 minut):

Każda grupa wykonuje swój taniec lub utwór muzyczny dla innych uczestników. Ułatwienie dyskusji na temat znaczenia kulturowego i tego, co uczestnikom podobało się lub stanowiło wyzwanie w procesie uczenia się.

5. Zakończenie (10 minut):

Podsumuj ćwiczenie i podkreśl znaczenie muzyki i tańca w zachowaniu kultury i zrozumieniu międzykulturowym.

Zachęć uczestników do dalszego odkrywania i dzielenia się tradycyjną muzyką i tańcem.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

3. Wystawa dziedzictwa i tradycji

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Stworzenie i zaprezentowanie wystawy prezentującej dziedzictwo kulturowe i tradycje uczestników, wspierającej wzajemny szacunek i zrozumienie.

Kroki:

1. Podsumowanie (10 minut):Wprowadzenie (10 minut):

Prowadzący przedstawia koncepcję wystawy dziedzictwa i tradycji oraz jej cel, jakim jest promowanie dialogu międzykulturowego.

Uczestnicy dzielą się na małe, zróżnicowane grupy, aby pracować nad różnymi aspektami wystawy.

2. Planowanie i przygotowanie (30 minut):

Każda grupa wybiera temat związany z dziedzictwem kulturowym i tradycjami (np. tradycyjne stroje, festiwale, artefakty historyczne).

Grupy zbierają materiały, przygotowują ekspozycje i tworzą plakaty informacyjne lub prezentacje.

3. Przygotowanie wystawy (20 minut):

Grupy przygotowują swoje stacje wystawiennicze, układając ekspozycje i przygotowując się do zaprezentowania swoich odkryć.

Upewnij się, że każda stacja zawiera interaktywne elementy lub działania angażujące odwiedzających.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

3. Wystawa dziedzictwa i tradycji

4. Zwiedzanie wystawy i interakcja (20 minut):

Uczestnicy zwiedzają wystawę, odwiedzając każdą stację, aby dowiedzieć się o różnych aspektach dziedzictwa kulturowego.

Zachęcaj do interakcji i zadawania pytań, umożliwiając uczestnikom dzielenie się wiedzą i doświadczeniami.

5. Refleksja i dyskusja (10 minut):

Zbierz uczestników, aby zastanowili się, czego nauczyli się z wystawy i w jaki sposób zwiększyła ona ich zrozumienie różnych kultur.

Ułatwienie dyskusji na temat znaczenia zachowania dziedzictwa kulturowego i tradycji.

6. Podsumowanie (10 minut):

Podsumuj kluczowe spostrzeżenia z ćwiczenia.

Zachęć uczestników do dalszego odkrywania i celebrowania dziedzictwa kulturowego i tradycji jako środka dialogu międzykulturowego.

Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

4. Warsztat wymiany językowej

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Nauka podstawowych zwrotów z języków innych osób, wspieranie komunikacji i docenianie różnorodności językowej.

Kroki:

1. Podsumowanie (10 minut):

Moderator wyjaśnia znaczenie języka w tożsamości kulturowej i komunikacji.

Uczestnicy zapoznają się z koncepcją wymiany językowej.

2. Podział na grupy i dobór w pary językowe (10 minut):

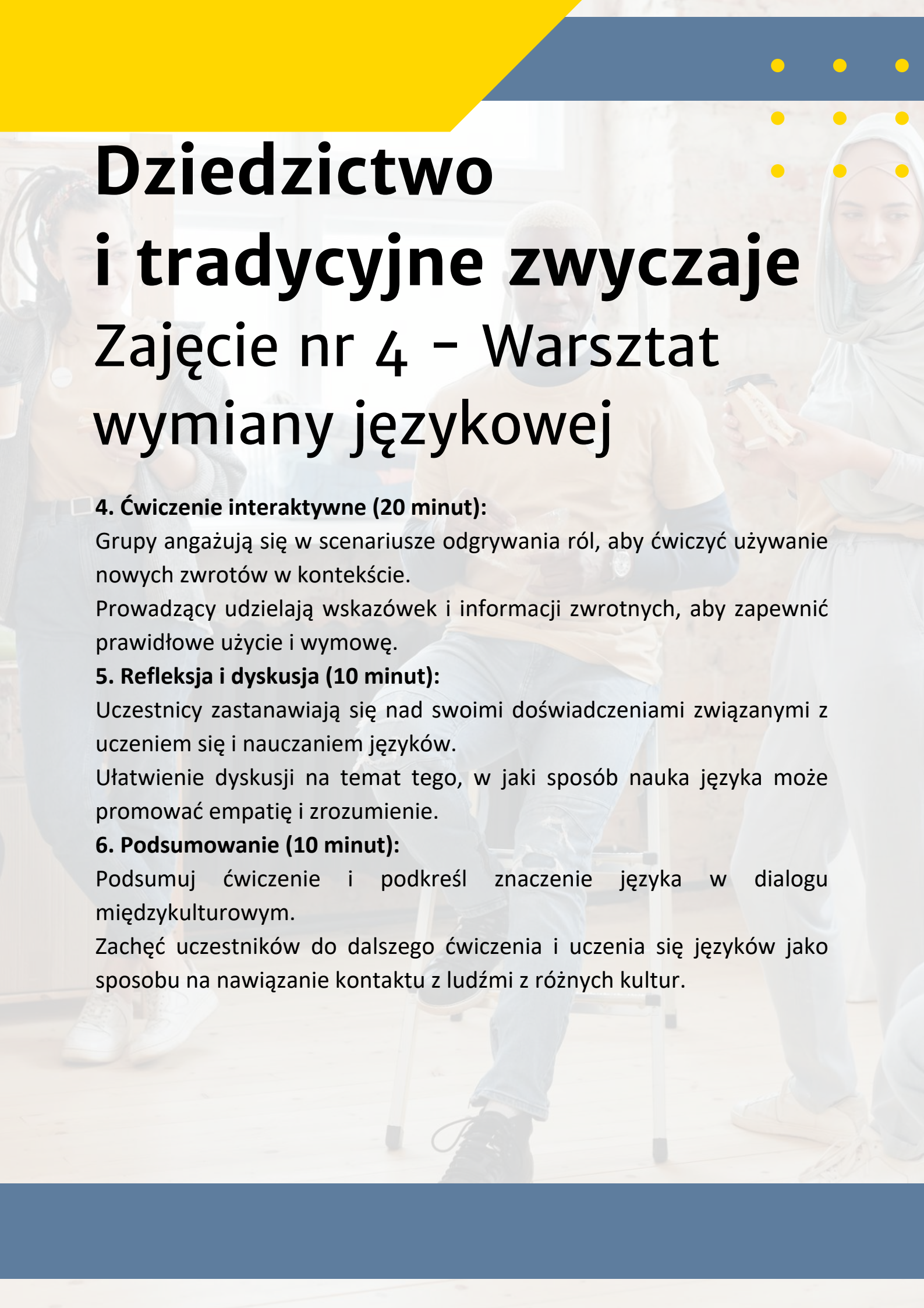
Uczestnicy są dzieleni na pary lub małe grupy, zapewniając mieszankę młodzieży z kraju przyjmującego i ukraińskich uchodźców.

Każda grupa decyduje się na zestaw podstawowych zwrotów do nauki i nauczania, takich jak pozdrowienia, wspólne wyrażenia i zwroty grzecznościowe.

3. Nauka i nauczanie języka (40 minut):

Uczestnicy na zmianę uczą się nawzajem wybranych zwrotów, ćwicząc wymowę i użycie.

Zachęcaj uczestników do dzielenia się spostrzeżeniami kulturowymi związanymi z językiem i wyrażeniami, których się uczą.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

Zajęcie nr 4 – Warsztat wymiany językowej

4. Ćwiczenie interaktywne (20 minut):

Grupy angażują się w scenariusze odgrywania ról, aby ćwiczyć używanie nowych zwrotów w kontekście.

Prowadzący udzielają wskazówek i informacji zwrotnych, aby zapewnić prawidłowe użycie i wymowę.

5. Refleksja i dyskusja (10 minut):

Uczestnicy zastanawiają się nad swoimi doświadczeniami związanymi z uczeniem się i nauczaniem języków.

Ułatwienie dyskusji na temat tego, w jaki sposób nauka języka może promować empatię i zrozumienie.

6. Podsumowanie (10 minut):

Podsumuj ćwiczenie i podkreśl znaczenie języka w dialogu międzykulturowym.

Zachęć uczestników do dalszego ćwiczenia i uczenia się języków jako sposobu na nawiązanie kontaktu z ludźmi z różnych kultur.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

5. Dialog międzykulturowy poprzez projekty dziedzictwa cyfrowego

Czas trwania: 1,5 godz.

Cel: Praca nad wspólnym projektem cyfrowym prezentującym dziedzictwo kulturowe, promującym pracę zespołową i umiejętności technologiczne.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut):

Moderator omawia korzyści płynące ze współpracy cyfrowej i jej znaczenie dla dialogu międzykulturowego i dziedzictwa kulturowego.

Tematy projektów związane z różnorodnością kulturową, dziedzictwem i doświadczeniami migrantów są przydzielane grupom.

2. Planowanie (30 minut):

Uczestnicy są podzieleni na małe, zróżnicowane grupy, z których każda ma za zadanie stworzyć projekt cyfrowy (np. blog, prezentację lub serię wideo).

Grupy przeprowadzają burzę mózgów i przedstawiają zarys swoich projektów, decydując o narzędziach i platformach, z których będą korzystać.

3. Rozwój projektu (30 minut):

Grupy pracują nad swoimi projektami, a moderatorzy zapewniają wsparcie w razie potrzeby.

Zachęć uczestników do włączenia historii kulturowych, obrazów i tradycji do swoich projektów.



Dziedzictwo i tradycyjne zwyczaje

5. Dialog międzykulturowy poprzez projekty dziedzictwa cyfrowego

4. Prezentacja (20 minut):

Grupy prezentują ukończone projekty pozostałym uczestnikom.

Ułatwienie dyskusji na temat procesu współpracy, napotkanych wyzwań i zdobytych spostrzeżeń kulturowych.

5. Refleksja i dyskusja (10 minut):

Uczestnicy zastanawiają się nad wartością narzędzi cyfrowych w promowaniu dziedzictwa kulturowego i dialogu międzykulturowego.

Omówienie, w jaki sposób projekty cyfrowe mogą być udostępniane szerszej publiczności w celu dalszego zrozumienia międzykulturowego.

6. Podsumowanie (10 minut):

Podsumuj kluczowe spostrzeżenia z ćwiczenia.

Zachęcenie uczestników do dalszego odkrywania cyfrowych platform wymiany kulturowej i dialogu.



**Dialog
międzywyznaniowy
i międzyreligijny**
Teoria

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Koncepcja dialogu międzykulturowego i znaczenie dzielenia się historiami pojawiła się najpierw na Florian Mueck. Osoby pracujące z młodzieżą są w doskonałym miejscu, aby modelować postawy i perspektywy, które młodzi ludzie demonstrują w drodze. Spośród wielu strategii wspierania dialogu międzykulturowego, dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny okazał się szczególnie skuteczny. Przede wszystkim niniejszy dokument podkreśla, w jaki sposób ten dialog może wspierać dialog międzykulturowy wśród młodych ukraińskich uchodźców i lokalnej młodzieży oraz przedstawia cenne praktyczne punkty uczenia się i strategie dla osób pracujących z młodzieżą.

Definicje i rozróżnienia: Dialog międzyreligijny to pozytywna i konstruktywna interakcja między osobami lub społecznościami różnych wyznań. Dialog międzyreligijny pozwala na zaangażowanie różnych tradycji religijnych i światopoglądów, a także świeckich i humanistycznych perspektyw (Patel, 2012). Dialogi są inicjatywą mającą na celu rozwój zrozumienia, szacunku i współpracy między niemal nieskończoną liczbą różnych grup religijnych i niereligijnych, które współistnieją na naszej planecie.

Korzenie dialogu międzyreligijnego: Korzenie tego dialogu sięgają początku XX wieku, ale ten dialog wyłonił się jako znacząca siła po II wojnie światowej. Na poziomie globalnym organizacje takie jak Światowa Rada Kościołów i Parlament Religii Świata bardzo wspierają dialog międzyreligijny (Swidler, 2013).

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Teoretyczną podstawą dialogu międzyreligijnego są otwarte zasady, takie jak wzajemny szacunek, empatia i realizacja wspólnych wartości ludzkości. Eck napisał: Leonard Swidler i wielu innych podkreślało twierdzenie, że dialog międzywyznaniowy jest koniecznością, aby zapanować nad ekstremizmem w imię religii i kultury oraz zbudować bardziej integracyjne społeczeństwo (Eck, 2007).

Rola dialogu międzywyznaniowego i międzyreligijnego w dialogu międzykulturowym

Zwalczanie uprzedzeń i stereotypów: Dialog międzywyznaniowy i międzykulturowy mogą być ważnymi towarzyszami dialogu międzykulturowego. Dotarcie do korzeni uprzedzeń i promowanie wzajemnego zrozumienia jest w tym względzie potężne. Oferują one przestrzeń dla ludzi z różnych kultur i religii do wyrażania swojej wiary, przekonań i tradycji. To nie tylko wspiera szacunek do samego siebie, ale także zwiększa uznanie dla człowieczeństwa, które dzielimy.

Zalety rozwoju relacji międzywyznaniowych: Identyfikacja i promowanie wspólnych wartości w różnych kulturach i religiach jest jednym z głównych powodów, dla których dialog międzyreligijny jest ważny. Wartości takie jak współczucie, sprawiedliwość i pokój są często uniwersalne. Idealny dialog międzyreligijny odzwierciedla, że wartości te sprzyjają jedności w różnorodności, wspólnej płaszczyźnie i zbiorowej odpowiedzialności (Boys i Lee, 1996).

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Korzyść dialogu międzywyznaniowego i międzyreligijnego dla młodzieży

Zwiększenie empatii i zrozumienia: Jednym z najważniejszych rezultatów i korzyści dialogu międzyreligijnego dla jego uczestników jest możliwość zwiększenia empatii i zrozumienia. Uczestnictwo w dialogu międzyreligijnym pomaga młodzieży wejść w buty innych i spojrzeć na świat innymi oczami. Przełamywanie stereotypów i uprzedzeń jest możliwe tylko dzięki takiemu empatycznemu podejściu.

Przyczynianie się do spójności społecznej Dialog międzyreligijny: inicjatywy są cennym narzędziem budowania spójności społecznej. Wspierają dialog i zrozumienie, co zachęca do tworzenia więzi i pokrewieństwa między różnymi częściami społeczeństwa. Jest to szczególnie istotne w przypadku młodych uchodźców, którzy mogą czuć się odłączeni lub odepchnięci w społecznościach przyjmujących (Eck, 2007).

Promowanie pokoju i rozwiązywanie konfliktów: Dialog międzyreligijny sprzyja pokojowi poprzez zachęcanie do dialogu zamiast konfrontacji. Wyposaża dzieci we wszystko, czego potrzebują, aby radzić sobie z nieporozumieniami bez przemocy i zaszczepia głębokie poczucie szacunku dla innych. Budowanie harmonijnych społeczeństw i unikanie eskalacji konfliktów międzykulturowych i międzyreligijnych (Abu-Nimer, 2001).

Codienne rozwiązania dla budowania mostów komunikacji

Tworzenie bezpiecznych przestrzeni dialogu: Osoby pracujące z młodzieżą muszą tworzyć bezpieczne przestrzenie, w których młodzi ludzie mogą dzielić się tym, co myślą i czego doświadczają. Strefa wolna od osądów i dyskryminacji, w której może odbywać się otwarty dialog.

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Opowiadanie historii: Opowiadanie historii jest kluczowym elementem dialogu międzyreligijnego. Zachęcanie młodych ludzi do pisania postów na temat ich osobistych historii i doświadczeń może pomóc stworzyć poczucie empatii i zrozumienia. Takie podejście umożliwia uczestnikom nawiązanie więzi na głębszym poziomie, co może nawet przekroczyć granice kulturowe i religijne (Boys & Lee, 1996).

Wspólne działania: Wspólne działania, takie jak projekty społeczne lub programy wymiany kulturowej, wspierają młodych ludzi we współpracy na rzecz wspólnych celów. Takie działania zachęcają do współpracy i szacunku, tworząc w ten sposób długoterminowe relacje między uczestnikami (Rizvi, 2008).

Prowadzenie warsztatów i sesji szkoleniowych: Osoby pracujące z młodzieżą mogą prowadzić warsztaty i szkolenia skupiające się na zasadach i praktykach dialogu międzyreligijnego. Te sesje rozwoju zawodowego dają młodym ludziom umiejętności i wiedzę do prowadzenia znaczących rozmów opartych na faktach i inspirowania zrozumienia międzykulturowego (Patel, 2012).

Angażowanie kluczowych interesariuszy: Aby skutecznie wdrażać inicjatywy dialogu międzyreligijnego, osoby pracujące z młodzieżą muszą łączyć się z innymi kluczowymi interesariuszami, takimi jak przywódcy religijni, organizatorzy społeczności, nauczyciele i sama młodzież. Ci interesariusze angażują się, aby zagwarantować, że dialog jest włączający, a społeczność jest podzielona na polaryzacje.

Integracyjny projekt programu: Program powinien być zaprojektowany tak, aby wszystkie te osoby mogły w nim uczestniczyć, niezależnie od ich pochodzenia religijnego lub kulturowego.

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Wymaga to umiejętności i wnikliwości, aby określić tematy i procesy, dzięki którym działania i dyskusje mogą być pełne szacunku i wrażliwe na różne przekonania i praktyki (Eck, 2007).

Osadzanie technologii: Technologia jest twoim przyjacielem, a w erze cyfrowej, w której wszyscy żyjemy, technologia może być niezwykle skutecznym sposobem reklamowania dialogu międzyreligijnego. Platformy internetowe i media społecznościowe mogą organizować wirtualne dialogi z udziałem różnych regionów i prezentować nowe pomysły (Swidler, 2013).

Błędne przekonania i opór: Jednym z głównych problemów w dialogu międzyreligijnym jest radzenie sobie z błędnymi przekonaniami i oporem ze strony tych, którzy mogą mieć z góry przyjęte idee lub nie być skłonni do zrozumienia wartości dialogu. Podkreśla to obszar interwencji osób pracujących z młodzieżą poprzez edukację i świadomość związaną z dialogiem międzyreligijnym.

Utrzymanie zrównoważonego rozwoju: Długoterminowy sukces każdego programu dialogu międzyreligijnego zależy od zapewnienia jego trwałości. Obejmuje to ustanowienie finansowania, tworzenie partnerstw i współpracy oraz ocenę i ulepszanie programów w celu uwzględnienia zmieniających się okoliczności uczestników (Patel, 2012).

Zarządzanie konfliktami: Konflikty mogą pojawić się podczas prowadzenia działań związanych z dialogiem międzyreligijnym, zwłaszcza w dyskusjach na drażliwe tematy.

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Osoby pracujące z młodzieżą powinny być przeszkolone w zakresie technik rozwiązywania konfliktów, aby uniknąć eskalacji sytuacji i utrzymać produktywny i profesjonalny dialog (Abu-Nimer, 2001).

Ocena wpływu dialogu międzywyznaniowego i międzyreligijnego: Badania jakościowe, takie jak opinie uczestników, wywiady i grupy fokusowe, mogą być przydatne w wykazaniu skuteczności inicjatyw dialogu międzyreligijnego. Oceny te są sposobem dla osób pracujących z młodzieżą na obserwowanie ich doświadczeń w czasie rzeczywistym i szukanie sposobów, w jakie mogą się poprawić (Swidler, 2013).

Metryki ilościowe: Oprócz wskaźników jakościowych omówionych w poprzednich sekcjach, niektóre inne wskaźniki, takie jak liczba uczestników, różnorodność uczestników i częstotliwość sesji dialogowych, mogą być wykorzystane jako ilościowa miara wpływu inicjatyw dialogu międzyreligijnego. Profile odbiorców ujawniają zasięg i zaangażowanie w program (Rizvi, 2008).

Oceny długoterminowe: Ostatnim krokiem jest określenie długoterminowego wpływu dialogu międzyreligijnego na uczestników. Obejmuje to monitorowanie zmian w postawach, zachowaniach i relacjach w czasie w celu oceny wpływu dialogu na sposób myślenia uczestników i angażowania się w relacje z innymi (Patel, 2012).

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Wnioski:

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny zapewnia pewne cenne środki do wspierania dialogu międzykulturowego zarówno dla ukraińskich młodych uchodźców, jak i miejscowej młodzieży. Dialog międzyreligijny może odgrywać rolę w tworzeniu bardziej integracyjnego i spójnego społeczeństwa poprzez pogłębianie empatii i zachęcanie do jedności społecznej i pokoju. Pracownicy młodzieżowi działają jako łącznik między wszystkimi tymi mechanizmami.

Tworzą bezpieczne i kreatywne środowisko, w którym wspomniane wyżej działania mają miejsce w formie opowiadania historii, wspólnych praktyk i warsztatów. W ten sposób pracownicy młodzieżowi ułatwiają zaangażowanie młodych ludzi w społeczną złożoność pluralizmu kulturowego i religijnego, przyczyniając się do powstania ducha globalnego obywatelstwa i wzajemnego zrozumienia.

**Dialog
międzywyznaniowy
i międzyreligijny**
Dobre praktyki

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny



Stany Zjednoczone, Chicago



Interfaith Youth Core (IFYC)



Od 2002



Uczynienie współpracy międzywyznaniowej normą społeczną poprzez umożliwienie młodym ludziom stania się liderami w dialogu i działaniach międzywyznaniowych.



Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny, rozwój przywództwa, spójność społeczna.

Practice Interfaith Youth Core (IFYC) działa na rzecz uczynienia współpracy międzywyznaniowej normą społeczną i domyślnym zachowaniem każdego studenta na kampusie uniwersyteckim. Ich programy składają się z Instytutów Przywództwa Międzywyznaniowego, które kształcą studentów i ich wykładowców/pracowników w zakresie umiejętności przywódczych międzywyznaniowych; IFYC prowadzi również sieć Better Together skupiającą międzywyznaniowych liderów studenckich służących jako ośrodki wsparcia dla siebie nawzajem w ich pracy w całym kraju. We współpracy z instytucjami szkolnictwa wyższego IFYC pomaga im kultywować kampus międzywyznaniowy. Obejmowało to zapewnienie profesjonalnego rozwoju dla wykładowców i administratorów, tworzenie programu studiów międzywyznaniowych i zapewnienie, że klimat kampusu był bardziej inkluzywny. Jego praca opiera się na założeniu, że pozytywne relacje budowane ponad liniami różnic, w połączeniu z szacunkiem i wiedzą o innych tradycjach, są receptą na lepsze nastawienie do współpracy międzywyznaniowej (Interfaith Youth Core, 2023).

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Wyzwania/problemy rozwiązywane przez praktykę IFYC wyrasta z rosnącej potrzeby pluralizmu religijnego i zrozumienia międzyreligijnego w kontekście świata, który jest bardziej dynamiczny, a przyjaciele pochodzą z bardziej zróżnicowanych środowisk niż w przeszłości. Jedną z największych trudności jest liczba postaw dyskryminacji i stereotypów oraz ogromna frustracja z powodu podziałów społecznych i antagonizmów. IFYC demontuje ten raczej błędny punkt widzenia, dając młodym uwagę i scenę, na której można zainicjować konstruktywny dialog. Nie można pominąć faktu, że kwestia ta pojawia się, ponieważ młodzi ludzie nie mają wystarczających szans na zapoznanie się ze znaczeniem i praktyką współpracy międzywyznaniowej w zorganizowany sposób. Wplatając inicjatywy międzywyznaniowe w tkanekę edukacyjną, IFYC niweluje tę przepaść i rozwija kadrę przyszłych liderów przygotowanych do budowania społeczności i podejmowania wyzwań społecznych w partnerstwie (Patel, 2012).

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

IFYC odniósł sukces w zachęcaniu młodych ludzi do łączenia się w grupy międzywyznaniowe i promowaniu lepszego zrozumienia innych wyznań. Absolwenci programu IFYC osiągnęli również ponadprzeciętne wyniki w zakresie zwiększonej empatii i szacunku dla wkładu różnych religii w naszą zbiorową świadomość społeczną, co prowadzi do większego wzajemnego szacunku, zrozumienia i rozwoju bardziej zróżnicowanych i integracyjnych kampusów.



Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Tysiące młodych liderów podjęło aktywną rolę w swojej społeczności, częściowo dzięki szkoleniom przywódczym prowadzonym przez IFYC, prowadząc inicjatywy międzywyznaniowe, które przyczyniają się do rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i dobra społecznego. Ponadto organizacja zmieniła charakter publicznego dialogu na temat religii z konkurencyjnego na bardziej kooperatywny, pluralistyczny model. IFYC odegrał również kluczową rolę w zmianach instytucjonalnych w szkolnictwie wyższym, od lat pracując nad włączeniem współpracy międzywyznaniowej jako podstawowej wartości dobrego szkolnictwa wyższego, obowiązkowego doświadczenia dla każdego studenta i fundamentu zmieniającego życie dla wszystkich w szalenie zróżnicowanym społeczeństwie (Swidler, 2013).

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

1. Krąg opowieści

Cel:

Promowanie empatii i zrozumienia wśród uczestników dzięki umożliwieniu dzielenia się osobistymi historiami i doświadczeniami związanymi z wiarą, kulturą i migracją.

Opis:

Osoby pracujące z młodzieżą organizują spotkania w niewielkich grupach, podczas których miejscowa młodzież i ukraińscy uchodźcy zbierają się w kręgu. Każdy uczestnik dzieli się swoją historią związaną z pochodzeniem kulturowym lub religijnym. Może ona odnosić się do tradycji, świąt, ważnych wydarzeń życiowych lub osobistych doświadczeń dotyczących migracji i adaptacji.

Kroki:

1. Rozpocznij od aktywności ćwiczenia wprowadzającego, aby zadbać o komfort wszystkich uczestników.
2. Wyjaśnij cel i ustal podstawowe zasady dotyczące słuchania z szacunkiem.
3. Podziel uczestników na małe grupy po 6-8 osób.
4. Każdy uczestnik dzieli się swoją historią przez około 5-7 minut.
5. Po każdej historii członkowie grupy mogą zadawać pytania lub dzielić się refleksjami (z zachowaniem szacunku i pozytywnego nastawienia).
6. Zakończ dyskusją grupową na temat wyciągniętych wniosków.

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

2. Targi międzywyznaniowe i kulturalne

Cel:

Celebrowanie i poznawanie różnorodnych tradycji religijnych i kulturowych uczestników.

Opis:

Zorganizuj targi, na których uczestnicy ustawią stoiska reprezentujące ich kultury i religie. Każde ze stoisk może zawierać przedmioty związane z kulturą, tradycyjne ubrania, teksty religijne, oprawę muzyczną oraz jedzenie. Uczestnicy odwiedzają każde stoisko, dowiadują się o różnych tradycjach i angażują się w interaktywne działania, takie jak przymierzanie tradycyjnych ubrań, degustacja potraw lub udział w prostym rzemiośle.

Kroki:

1. Przydziel uczestników lub grupy do reprezentacji poszczególnych kultur/religii.
2. Podaj wytyczne dotyczące tego, co należy wystawić na stoiskach i o czym opowiedzieć.
3. Przygotuj stoiska/stoliki dla każdej grupy.
4. Pozwól uczestnikom odwiedzić każde stoisko, zadawać pytania i angażować się w oferowane aktywności.
5. Zakończ sesję refleksji, podczas której uczestnicy podzielą się tym, czego się nauczyli i co im się podobało.



Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

3. Wspólny projekt na rzecz społeczności

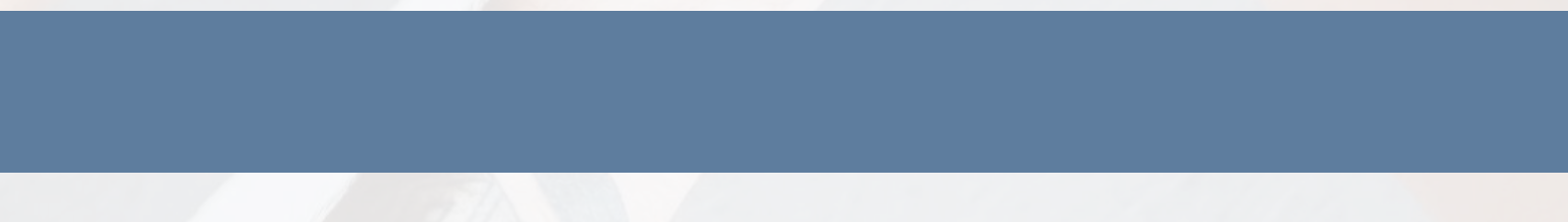
Cel:

Rozwijanie pracy zespołowej i zrozumienia poprzez współpracę na rzecz społeczności.

Opis:

Zorganizuj projekt społeczny, nad którym pracować będzie lokalna młodzież i ukraińscy uchodźcy. Może to być sprzątanie, sadzenie ogrodu lub pomoc w lokalnym schronisku. Wspólna praca na rzecz osiągnięcia wyznaczonego celu sprzyja poczuciu celu i jedności.

Kroki:

1. Zidentyfikuj potrzeby społeczności i zaplanuj projekt działań na ich rzecz.
 2. Zorganizuj zespoły łączące lokalną młodzież i uchodźców.
 3. Zapewnij instrukcje i materiały niezbędne do realizacji projektu.
 4. Realizacja projektu, gwarantująca pracę zespołową i wzajemną kooperację.
 5. Zakończenie sesją podsumowującą w celu omówienia doświadczeń i znaczenia wspólnej pracy.
- 

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

4. Warsztaty dialogu międzywyznaniowego

Cel:

Zapewnienie zorganizowanych warunków uczenia się i omawiania różnych wyznań i przekonań.

Opis:

Prowadzenie warsztatów, podczas których uczestnicy poznają różne religie i angażują się w dyskusje z przewodnikiem. Warsztaty mogą uwzględniać występy gości z różnych wspólnot wyznaniowych, interaktywne prezentacje i sesje dialogu moderowanego.

Kroki:

1. Zaplanowanie serii warsztatów skupiających się na różnych religiach.
2. Zaproszenie kompetentnych mówców reprezentujących poszczególne religie.
3. Przeprowadzenie interaktywnych prezentacji z sesjami pytań i odpowiedzi.
4. Pomoc przy przeprowadzeniu dyskusji w małych grupach na prezentowane tematy.
5. Zakończenie sesją refleksji i informacji zwrotnych w dużej grupie.

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

5. Projekt artystyczny „Pokój i jedność”

Cel:

Wyrażanie i celebrowanie międzykulturowej i międzywyznaniowej harmonii poprzez wspólną sztukę.

Opis:

Uczestnicy współpracują przy malowaniu dużego muralu lub serii dzieł sztuki, które mają symbolizować pokój, jedność i szacunek między różnymi kulturami i religiami. Proces współtworzenia prac jest skutecznym narzędziem do dzielenia się wspólnymi wartościami i budowania więzi.

Kroki:

1. Zaplanuj tematykę i wygląd projektu artystycznego z udziałem uczestników.
2. Zapewnij materiały plastyczne i wyznacz miejsce projektu.
3. Podziel uczestników na grupy odpowiedzialne za pracę nad różnymi częściami projektu.
4. Oferuj pomoc przy tworzeniu dzieł, zachęcaj do współpracy i dyskusji.
5. Wyeksponowanie ukończonej pracy w przestrzeni społeczności i zorganizowanie małej ceremonii odsłonięcia z uwzględnieniem refleksji uczestników.

Dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny

Źródła:

Abu-Nimer, M. (2001). Reconciliation, justice, and coexistence: Theory and practice. Lexington Books.

Boys, M. C., & Lee, C. J. (1996). Christians & Jews in Dialogue: Learning in the Presence of the Other. Skylight Paths Publishing.

Eck, D. L. (2007). A New Religious America: How a “Christian Country” Has Become the World’s Most Religiously Diverse Nation. HarperOne.

Patel, E. (2012). Sacred Ground: Pluralism, Prejudice, and the Promise of America. Beacon Press.

Rizvi, F. (2008). Education and its Role in Globalization. In J. A. Banks (Ed.), The Routledge International Companion to Multicultural Education (pp. 114-126). Routledge.

Swidler, L. (2013). Dialogue for Interreligious Understanding: Strategies for the Transformation of Culture-Shaping Institutions. Palgrave Macmillan.



Technologia i platformy cyfrowe

Teoria

Technologia i platformy cyfrowe

W naszym zglobalizowanym świecie platformy cyfrowe stały się istotnymi narzędziami wspierania dialogu międzykulturowego. Korzystanie z takich platform jest ściśle związane z umiejętnościami cyfrowymi i medialnymi. Dla Ukraińców mieszkających za granicą technologie te stanowią sposób na utrzymanie więzi kulturowych, integrację z nowymi społeczeństwami i udział w ogólnoświatowym dialogu.

Od kilku lat media na całym świecie pokazują fale imigrantów zmierzających do Europy lub próbujących zasymilować się z krajami europejskimi. Europejskie instytucje i jednostki mają trudności z komunikowaniem się z nimi i nadzorowaniem ich. Proces integracji imigrantów jest również często bardzo długi i trwa latami. Stąd też wynika potrzeba postępu technologicznego i platform internetowych wspierających dialog międzykulturowy.

Wprowadzenie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) do **systemu edukacyjnego** znacząco zwiększa świadomość międzykulturową i umiejętności komunikacji.

Tradycyjne metody nauki często napotykają ograniczenia w zakresie dostarczania kompleksowej wiedzy międzykulturowej. Jednakże technologie cyfrowe oferują zupełnie nowe możliwości nauki. Technologie rzeczywistości rozszerzonej (AR) i wirtualnej (VR) wzbogacają doświadczenie edukacyjne za pomocą ożywiania artefaktów kulturowych i krajobrazów. Uczniowie mogą wirtualnie odkrywać historyczne miejsca, uczestniczyć w festiwalach kulturalnych i wchodzić w interakcje z cyfrowymi reprodukcjami różnych środowisk kulturowych. Technologie te sprawiają, że koncepcje dotyczące kultury stają się bardziej namacalne ze względu na możliwość ich doświadczenia, a to sprzyja docenieniu ich różnorodności.

Technologia i platformy cyfrowe

Dla wielu ukraińskich rodzin, media cyfrowe stanowią narzędzie pozwalające na dzielenie się doświadczeniami, celebrowanie tradycji, otrzymywanie wzajemnego wsparcia i pozostanie w kontakcie z innymi lokalnymi społecznościami.

Umożliwiają one kontakt z różnorodnymi treściami kulturowymi, poszukiwanie pomocy prawnej, udział w globalnych rozmowach i dzielenie się własnymi doświadczeniami. Interakcje te promują wzajemne zrozumienie i pomagają pozbyć się uprzedzeń.



Dodatkowo, platformy cyfrowe wspierają rozwój nowych form ekspresji kulturowej. Przykładowo, sztuka cyfrowa, muzyka i literatura umożliwiają Ukraińcom czerpanie z różnorodnych wpływów kultury i tworzenie hybrydowych produktów kulturowych. Nowe metody ekspresji wzbogacają globalny krajobraz i przyczyniają się do tworzenia bardziej zintegrowanego i zróżnicowanego kulturowo świata. Media cyfrowe znacząco zwiększają dostęp do serwisów i zasobów, pomagając Ukraińcom dotrzeć do szerszych społeczności i instytucji zapewniających wsparcie. Ułatwienie zintegrowania z nowym środowiskiem znacząco przekłada się zarówno na korzyści osobiste, jak i zawodowe.

Technologia i platformy cyfrowe

Profesjonalne serwisy umożliwiające wyszukiwanie ofert pracy są również ważnym czynnikiem wspomagającym Ukraińców w znalezieniu nowej pracy i zwiększeniu ich możliwości rozwoju zawodowego. Platformy takie jak LinkedIn zapewniają dostęp do ofert pracy, zasobów rozwoju zawodowego i wielu innych. Ponadto serwisy te oferują dostęp do zasobów edukacyjnych i programów szkoleniowych, które mogą pomóc w rozwijaniu umiejętności i kwalifikacji oraz zwiększeniu ich potencjału w nowym środowisku.

Ponadto wiele platform cyfrowych i projektów ulegało i wciąż ulega ciągłemu rozwojowi w kwestii zapewnienia wsparcia osom na różnych etapach migracji. Tego rodzaju inicjatywy oferują niezbędne usługi i zasoby, które wspierają dialog międzykulturowy oraz integrację migrantów w nowych państwach. Aplikacje mobilne i serwisy internetowe odgrywają szczególną rolę w kwestii pomocy formalnej i prawnej w krajach przyjmujących. Platformy takie jak Info-Migrator oferują kompleksowe informacje w wielu językach na temat zamieszkania, zatrudnienia, edukacji oraz opieki zdrowotnej. Dzięki temu stanowią one przystępną formę pomocy migrantom umożliwiającą zrozumienie ich praw oraz obowiązków.

Platformy cyfrowe odgrywają kluczową rolę w promowaniu integrowania się z daną społecznością i uczestnictwa w jej życiu. Poprzez zapewnianie dostępu do lokalnych inicjatyw, wydarzeń i aktywności, serwisy te pomagają migrantom stać się aktywnymi i zaangażowanymi członkami ich nowego środowiska. Dzięki uczestnictwu w tego rodzaju przedsięwzięciach migranci tworzą relacje społeczne, uczą się miejscowej kultury, przyczyniają się do życia społeczności i zyskują nowych, wspierających przyjaciół.

Technologia i platformy cyfrowe

Przykładowo narzędzia oparte na sztucznej inteligencji mogą oferować ich użytkownikom tłumaczenia w czasie rzeczywistym, czyniąc tym samym komunikację pomiędzy mieszkańcami różnych państw łatwiejszą, szybszą i mniej stresującą. Przy odpowiedzialnym wykorzystywaniu narzędzia te mogą służyć do promowania integracji i dostępności, zapewniając uczestnictwo wszystkich użytkowników w dialogu międzykulturowym. Ponadto zaawansowane technologie mogą przysłużyć się rozwojowi programów edukacyjnych skierowanych do konkretnych potrzeb różnych grup kulturowych.

Media społecznościowe, blogi i internetowe fora stanowią dla Ukraińców przestrzeń do dzielenia się swoimi historiami, podnoszenia świadomości odnośnie problemów dotyczących ich społeczności oraz do występowania w obronie swoich praw.

Te serwisy pozwalają Ukraińcom na kontakt z ich sojusznikami, mobilizowanie poparcia oraz wpływ na opinię publiczną. Dzięki wywieraniu nacisku na mediach, obywatele Ukrainy mogą brać udział w globalnym dialogu i przysłużyć się do pozytywnych zmian społecznych. Dodatkowo platformy cyfrowe dają im możliwość zaangażowania się w dyplomację kulturalną i promowanie ich dziedzictwa kulturowego. Poprzez dzielenie się swoimi tradycjami, sztuką i osiągnięciami z odbiorcami z całego świata, Ukraińcy pielęgnują wzajemny szacunek i uznanie pomiędzy różnymi cywilizacjami. Taka wymiana wzbogaca światowy krajobraz kulturowy i propaguje bardziej otwarty i zintegrowany świat.

Technologia i platformy cyfrowe

Podsumowując, platformy cyfrowe zrewolucjonizowały postrzeganie sposobów przeprowadzania dialogu międzykulturowego, oferując nowe możliwości komunikacyjne, edukacyjne, zawodowe oraz ogólnie pojęte upodmiotowienie. Dla obywateli Ukrainy mieszkających za granicą technologie te stanowią niezbędne narzędzia umożliwiające podtrzymywanie powiązań kulturowych, integrowanie się z nowymi społecznościami i przyczynianie się do globalnego dialogu. Wraz z dalszym rozwojem platform cyfrowych, ich potencjał wspierania międzykulturowego dialogu i promowania ogólnoświatowego rozumienia będzie również wzrastał, tym samym torując drogę do bardziej połączonego i harmonijnego świata.

Źródła:

Donert, K. (2021, June 16). Impact of digitalisation (virtual mobility) on Intercultural Dialogue. Dostęp dnia 5 czerwca, 2024, z <https://www.slideshare.net/slideshow/impact-of-digitalisation-virtual-mobility-on-intercultural-dialogue-249379662/249379662>

UNESCO. (2023). Guidelines for the governance of digital platforms: safeguarding freedom of expression and access to information through a multi-stakeholder approach. In UNESDOC Digital Library. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. Dostęp dnia 5 czerwca, 2024, z <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000387339>

**Technologia i
platformy cyfrowe**
Dobre praktyki

Technologia i platformy cyfrowe

Together E-Toolbox: Cyfrowa przestrzeń dialogu międzykulturowego



Europa (platforma internetowa), stworzona przez partnerów z – Grecji, Gruzji, Cypru, Estonii, Belgii, Libanu, Włoch.



CulturePolis, Georgian Arts i Culture Center (GACC), Institute of Entrepreneurship Development, EWORX S.A., Lebanese Development Network (LDN) and Fattoria Pugliese Diffusa (FPD)



2014-2020



Zapewnienie wspólnej przestrzeni cyfrowej do dzielenia się wiedzą, promowania i zwiększania świadomości odnośnie tematów związanych z dialogiem międzykulturowym.



Platforma stanowi łatwe i efektywne doświadczenie edukacyjne dostosowane do potrzeb uczestników z lokalnej społeczności oraz integracji i adaptacji zasobów cyfrowych dla różnych społeczności kulturowych.



Technologia i platformy cyfrowe

Together E-Toolbox: Cyfrowa przestrzeń dialogu międzykulturowego

Together e-Toolbox to narzędzie mające na celu stworzenie cyfrowej przestrzeni przeznaczonej do promowania, szerzenia świadomości i dzielenia się wiedzą na temat wyzwań związanych z dyskusją międzykulturową. Składa się ono z trzech różnych elementów wyposażenia teleinformatycznego: platformy internetowej z infografikami i publikacjami. Narzędzie to stanowi dużą szansę dla wszystkich osób zainteresowanych dialogiem międzykulturowym.

Wyzwanie/Problem, które rozwiązuje praktyka

Together e-Toolbox oferuje sieci społecznościowe oraz możliwość tworzenia na nich swoich profili, łączącym tym samym lokalne podmioty z różnych krajów i dając im szanse wymiany opinii, najlepszych praktyk i doświadczeń w zakresie dialogu międzykulturowego. W rozwijającym się wielokulturowym środowisku europejskim wzrasta odsetek ludzi, którzy zmuszeni są do radzenia sobie z ich własnymi kontaktami kulturowymi oraz z multikulturowością, która wciąż traktowana jest jako bariera. Projekt propaguje zrozumienie pomiędzy kulturami oraz potrzebę tworzenia i rozpowszechniania źródeł wiedzy dotyczącej dialogu międzykulturowego.



Technologia i platformy cyfrowe

Together E-Toolbox: Cyfrowa przestrzeń dialogu międzykulturowego

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Projekt był promowany podczas 4. Międzynarodowego Szczytu Rzemiosła i Designu w Tbilisi, ETHNOFEST-2022. Targi uważane są za jedno z największych forów w regionie Południowego Kaukazu dla rzemieślników, projektantów, przedsiębiorców, sprzedawców detalicznych, ekspertów, agentów handlowych, konsumentów i ogółu społeczeństwa. Podczas trwania spotkania koordynator projektu przedstawił różnorodne prezentacje dla wszystkich zainteresowanych celami, misjami oraz rezultatami projektu. Z kolei trakcie wykładów szczególna uwaga została poświęcona platformie e-learningowej, a uczestnicy konferencji zostali zachęcani do odbycia wspomnianego kursu. Istotnym czynnikiem długoterminowego utrzymania się projektu na rynku jest utrzymywanie więzi zarówno z podmiotami zaangażowanymi w ICD, jak i ogółem społeczeństwa.

Technologia i platformy cyfrowe

Info-Migrator



Polska, Warszawa



Fundacja Inna Przestrzeń



2014-2020



Wyczerpująca i wielojęzyczna platforma informacyjna dla obcokrajowców chcących zamieszkać w Polsce przybliżająca im kwestie prawne i formalne związane z pobytem w naszym kraju.



Fundacja Inna Przestrzeń z siedzibą w Warszawie została założona w 2006 roku. Zajmuje się ona platformą internetową Info-Migrator oferując użyteczne informacje dla migrantów w Polsce.

Technologia i platformy cyfrowe

Info-Migrator

Zawiera wiele praktycznych, lokalnych wskazówek radzenia sobie ze sprawami urzędowymi i życiem codziennym w wielu polskich miastach - Warszawie, Poznaniu, Lublinie, Krakowie, Wrocławiu, Kielcach, Trójmieście, Łodzi i Szczecinie. Platforma jest dostępna w pięciu wersjach językowych. Oferuje ona aktualne informacje dotyczące wydarzeń związanych z migracją - tych miejscowych jak i krajowych, artykuły i treści związane z tematem migracji. Osoby prywatne mogą publikować na nim swoje własne wpisy. Dostępny jest również moduł ekspercki, który służy do komunikowania się i współpracy przedstawicieli środowisk zaangażowanych w budowanie polityki migracyjnej i integracyjnej w Polsce, a także w pracę z migrantami i na ich rzecz.

Punkt informacyjny dla migrantów prowadzony przez Fundację działa w Centrum Wielokulturowym w Warszawie od sierpnia 2014 roku. To miejsce gdzie nowoprzybyli do miasta obcokrajowcy mogą bezpłatnie otrzymać podstawowe informacje dotyczące instytucji i miejsc, w których mogą dostać porady prawne, konsultacje psychologiczne czy też zawodowe. Pracownicy punktu posługują się wieloma językami i pracują z dużą liczbą tłumaczy, którzy służą pomocą w razie potrzeby. Centrum świadczy również usługi prawne dla migrantów, podczas których udzielane są bezpłatne porady w języku polskim i angielskim.

Technologia i platformy cyfrowe

Info-Migrator

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Organizacja aktywnie promuje otwartość, demokrację i wielokulturowość. Powstają nowe przestrzenie pozwalające na wyraz artystyczny oraz społeczny w Polsce i na świecie. Podejmowane są działania na rzecz praw człowieka, a w ich realizację angażowani są zwykli ludzie. Istnieje wiele aktywności w dziedzinie interdyscyplinarnej edukacji i projektów społeczeństwa obywatelskiego w różnych częściach świata. Współdziałają one z krajami takimi jak te w regionie Kaukazu, Unii Europejskiej oraz Ukrainy.

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Jest to najbardziej aktywna polska organizacja wspierająca przemiany w Mjanmie (2012-2015) i współpracująca z organizacjami pozarządowymi w Tunezji. Jej działania mają realny wpływ na zmiany społeczne. Pomiedzy rokiem 2009 a 2012 przeprowadzili projekt pilotażowy, który poprzedzał stworzenie Centrum Wielokulturowego w Warszawie mającego na celu wsparcie działań na rzecz obcokrajowców, migrantów, etnicznych, narodowych i kulturowych mniejszości w Warszawie. Stworzyła ona program One Causasus oraz festwial ma granicy Gruzji, Armenii i Azerbejdżanu. Ponadto publikuje ona książki wliczając w te dotyczące architektury, aktywizmu, sztuki nowoczesnej, edukacji i przestrzeni publicznych. W 2018 roku wprowadzili w życie także dwa nowe programy edukacyjne: W 2018 r. uruchomiono również dwa nowe programy edukacyjne: Akademię Trenerów i Coachów (wspólnie z organizacją Habitat for Humanity) oraz Akademię Młodych Architektów.

Technologia i platformy cyfrowe

1. Eksploracja platformy cyfrowej

Czas: 1 godzina

Celem tej aktywności jest zapoznanie uczestników z platformami cyfrowymi i możliwościami ich wykorzystywania, z uwzględnieniem lokalnych i międzynarodowych kontekstów.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) - Prowadzący omawia znaczenie platform cyfrowych w życiu codziennym i komunikacji międzykulturowej. Zalecane jest podanie przykładów różnego rodzaju platform (mogą one pochodzić z sekcji studium przypadku)
2. Grupowa eksploracja (30 minut) - Uczestnicy są podzieleni na małe grupy, a każda z nich ma przypisaną platformę do przeanalizowania. Każda z grup powinna omówić jej cechy, potencjalne zastosowania i ich znaczenie kulturowe. Uczestnicy powinni także zwrócić uwagę na to w jaki sposób te platformy mogą być wykorzystywane na rzecz wspierania integracji i dialogu międzykulturowego.
3. Prezentacja (20 minut) - Każda z grup przedstawia swoje odkrycia, po czym wszyscy wspólnie dyskutują o potencjalnych zastosowaniach dla tych platform w ich nowym środowisku.

Technologia i platformy cyfrowe

2. Międzykulturowa przestrzeń cyfrowa

Czas: 1,5 godziny

Celem tej aktywności jest zaprojektowanie przestrzeni cyfrowej (grupy w mediach społecznościowych lub platformy służącej do współpracy) w celu promowania dialogu międzykulturowego i wsparcia wśród uchodźców.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) - Prowadzący omawia koncepcję cyfrowych społeczności i ich potencjalnego zastosowania we wspieraniu dialogu międzykulturowego.
2. Burza mózgów (20 minut) - Małe grupy robią burzę mózgów gromadząc pomysły dotyczące przestrzeni cyfrowej, która mogłaby stanowić wsparcie oraz propagować dialog międzykulturowy. Uczestnicy wziąć pod uwagę rodzaj medium, platformę, funkcje i formy zaangażowania użytkownika.
3. Projektowanie i rozwój (40 minut) - Grupy nakreślają swój plan przestrzeni cyfrowej uwzględniając model układu, funkcji oraz treści.
4. Prezentacja i dyskusja (20 minut) - Każda z grup przedstawia swój projekt przestrzeni cyfrowej i zachęca resztę uczestników do podzielenia się swoimi opiniami.

Technologia i platformy cyfrowe

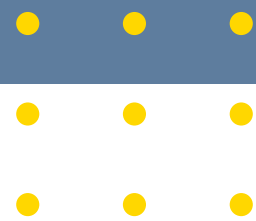
3. Umiejętności technologiczne

Czas: 1,5 godziny

Celem warsztatów jest wzbogacenie umiejętności technologicznych, koncentrując się na narzędziach i platformach, które mogą pomóc uczestnikom w codziennym życiu i integracji ze społecznościami.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) - Prowadzący objaśnia znaczenie umiejętności technologicznych w dzisiejszym świecie, podkreślając takie aspekty jak korzystanie z usług w chmurze, zasady bezpieczeństwa online, etc.
2. Praktyka (30 minut) - Uczestnicy podzieleni na małe grupy angażują się w działania związane z różnego typu umiejętnościami. Każda z umiejętności jest przypisana do jednej z grup (korzystanie z usług w chmurze, zasady bezpieczeństwa online, etyka online, platformy mediów społecznościowych itp.). Uczestnicy odkrywają platform internetowe dotyczące poszczególnych umiejętności lub aspektów, jak również analizują je i opisują.
3. Zastosowanie umiejętności (30 minut) - Każda grupa lub para wykorzystuje swoje umiejętności podczas zadania praktycznego, na przykład tworzenia współdzielonego dokumentu na dysku Google, kreowania prostej strony internetowej, dzielenia się informacjami z użytkownikami innych platform lub też upewniania się, czy ich konta są bezpieczne.
4. Sesja refleksji (20 minut) - Grupy dzielą się tym, czego się nauczyły, jakie miały ewentualne trudności, jak mogą wykorzystać określone umiejętności/aspekty w praktyce.



Technologia i platformy cyfrowe

4. Cyfrowe opowieści

Czas: 1,5 godzina

Celem tego działania jest stworzenie cyfrowych map przedstawiających personalne historie migracji i integracji w społeczeństwie z wykorzystaniem technologii.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) - Prowadzący wyjaśnia koncepcję cyfrowych opowieści popierając ją przykładami.
2. Planowanie (30 minut) - Uczestnicy w dokonują burzy mózgów i opisują swoje historie związane z migracją skupiając się na kluczowych lokalizacjach i ich doświadczeniach.
3. Rozwój mapy (30 minut) - Z wykorzystaniem cyfrowych narzędzi (np. Google My Maps), grupy tworzą wirtualną mapę, która obrazuje ich historie. Istotnym elementem powinny być teksty, obrazy oraz filmy w miejscach gdzie jest to możliwe. Prowadzący powinien zachęcać do jak największej kreatywności.
4. Prezentacja (20 minut) – Grupy przedstawiają swoje cyfrowe mapy. Uczestnicy powinni być zachęceni do dyskusji na temat różnych doświadczeń migracyjnych i wykorzystania technologii w opowiadaniu historii.

Technologia i platformy cyfrowe

5. Projekt cyfrowej współpracy

Czas: 1,5 godziny

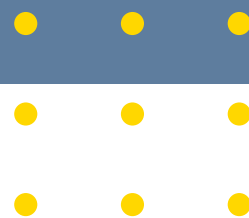
Aktywność ma na celu pracę nad wspólnym projektem z wykorzystaniem platform cyfrowych, promowanie kulturalnej pracy zespołowej i umiejętności technologicznych.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) - Prowadzący omawia zalety cyfrowej współpracy, szczególnie w odniesieniu do doświadczeń migracyjnych. Następnie przydzielone są tematy projektów odnoszące się do różnorodności kulturowej, dialogu międzykulturowego, doświadczeń migrantów etc. Każda z grup ma za zadanie stworzyć bloga, prezentację lub serię filmów.
2. Planowanie (30 minut) - Uczestnicy są podzieleni na małe grupy, planują swoje projekty i decydują jakimi narzędziami będą się posługiwać.
3. Rozwój projektu (30 minut) - Każda grupa pracuje nad swoim projektem. W razie potrzeby pomocy przy wykorzystywaniu narzędzi, prowadzący powinien ją zapewnić.
4. Prezentacja (20 minut) - Grupy prezentują swoje projekty. Uczestnicy są zachęceni do dyskusji i wyrażania swoich opinii. Prowadzący powinien zapytać ich o proces współpracy, wyzwania z nim związane oraz to jakie korzyści z niego wynieśli.

**Opowiadanie i
literatura
Teoria**

Opowiadanie i literatura



Wprowadzenie

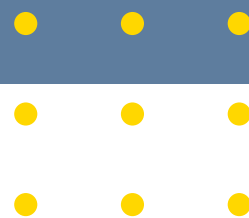
Opowiadanie historii i czytanie książek to bardzo skuteczny sposób na zjednoczenie ludzi z różnych kultur i pomoc im we wzajemnym zrozumieniu. Przykładowo w sytuacji, w której osoby pracujące z młodzieżą spotykają się z komunikacją wielokulturową pośród nastoletnich uchodźców z Ukrainy i goszczących ich rówieśników, tego typu formy wyrazu stanowią wyjątkową i skuteczną metodę promowania empatii, zrozumienia i współpracy. W tym podręczniku przeanalizujemy, w jaki sposób teorie dotyczące narracji i dzieł literackich mogą przyczynić się do wymiany międzynarodowej za pomocą praktycznych wskazówek opartych na osobistych doświadczeniach dla osób pracujących z młodzieżą.

Ramy teoretyczne: opowiadanie historii w dialogu międzykulturowym

1. Transport narracyjny i empatia

Teoria transportu narracyjnego zakłada, że ludzie głęboko pogrążają się w historii, a co za tym idzie stają się również bardziej empatyczni względem bohaterów oraz sytuacji przedstawionej w narracji. (Green & Brock, 2000). Dzielenie się osobistymi doświadczeniami czy też opowieściami dotyczącymi kultury może stworzyć głębokie więzi pomiędzy dorastającymi ukraińskimi uchodźcami a lokalną młodzieżą. Osoby, które są „transportowane” poprzez narrację zaczynają postrzegać rzeczy z perspektywy opowiadającego, co przekłada się na pielęgnowanie empatii i wyzbycie się uprzedzeń (Green, 2004).

Opowiadanie i literatura



Niezwykle ważne jest abyśmy myśleli o tym jak wpływają na nas historie młodych uchodźców. Te opowieści często wiążą się z uczuciem braku przynależności, utraty wszystkiego, jak również ze zdolnością dalszego funkcjonowania, co niewątpliwie może poruszyć serca wielu ludzi. Takie porozumienie pomiędzy kulturami może być osiągnięte tylko i wyłącznie poprzez litość, która bardzo pomaga w zmniejszaniu uprzedzeń między społecznościami.

2. Wymiana kulturowa i tożsamość

Opowiadanie historii jest niezbędne w przypadku dzielenia się swoim pochodzeniem kulturowym, tradycjami i wartościami. Dzięki temu ukraińskie dzieci, które uciekły z kraju, będą mogły zachować swoją tożsamość kulturową poprzez opowiadanie miejscowym dzieciom o tym skąd pochodzą przy użyciu historyjek o ich ojczystym kraju, sposobie życia oraz osobistych i rodzinnych doświadczeniach. W rezultacie dochodzi do obopólnego wzbogacania się, gdyż każda ze stron dogłębniej poznaje kulturę drugiej strony, co sprzyja lepszym relacjom między nimi (Kim, 2015).

Proces wymiany kulturowej poprzez opowiadanie historii pomaga młodym uchodźcom nie tylko z utrzymaniem ich tożsamości kulturowej, ale także wspomaga zrozumienie kultury kraju, który stał się ich nowym domem. Szersza perspektywa pojawia się, gdy miejscowe dzieci poznają nowe praktyki, które z kolei sprawiają, że zaczynają one bardziej doceniać różnice. Gdy ta wymiana jest obustronna, powstaje wspierające środowisko, w którym to każda kultura ma swoje miejsce i szacunek.

Opowiadanie i literatura

Rola literatury w dialogu międzykulturowym

1. Ekspozycja na różne perspektywy

Literatura ukazuje czytelnikom szereg poglądów i doświadczeń, co stanowi dobrą metodę dialogu międzykulturowego. Dzięki książkom ukraińskich autorów lub historiom rozgrywającym się na Ukrainie młodzież może dowiedzieć się jak żyją ich rówieśnicy, przez co przechodzą lub też jak odnoszą sukcesy w życiu. Gdy tak się dzieje, pojawia się zrozumienie, które buduje wizerunek innych, tworząc jednocześnie grunt dla wzajemnego szacunku i uznania (Appiah, 2006).

Wykorzystywanie w szkole literatury wywodzącej się z różnych środowisk kulturowych ma duży wpływ na sposób w jaki młodzi ludzie postrzegają innych i komunikują się z nimi. W sytuacji, gdy dziecko z takiego środowiska przeczyta książkę o ukraińskich uchodźcach, może wówczas lepiej zrozumieć swoich kolegów z klasy, a nawet zdać sobie sprawę z tego, co czyni ich życie tak trudnym.



Opowiadanie i literatura

2. Wspólne tematy i uniwersalne ludzkie doświadczenia

Niezliczona liczba dzieł literatury bada ponadczasowe aspekty człowieczeństwa, takie jak miłość, smutek, optymizm, siłę. Jednym ze sposobów pomocy młodzieży w zrozumieniu, że mają cechy wspólne z uchodźcami jest rozmowa na przyziemne tematy. Na przykład czytanie historii, które koncentrują się na idei bycia zmuszonym do opuszczenia domu i radzenia sobie z tym, co masz, może naprawdę dotrzeć do młodych uchodźców, a jednocześnie nauczyć lokalne dzieci współczucia (Nussbaum, 1997). Aby propagować zrozumienie osoby pracujące z młodzieżą mogą zorganizować dyskusje na temat tego, co te dwie kultury mają ze sobą wspólnego, tym samym rzucając światło na ich wspólne, uniwersalne problemy.

Praktyczne zastosowania dla osób pracujących z młodzieżą

1. Warsztat opowiadania historii

Osoby pracujące z młodzieżą mogą zaaranżować

Osoby pracujące z młodzieżą mogą przygotować swoje osobiste historie oraz historie miejscowej młodzieży, dzieląc się nimi z ukraińskimi uchodźcami podczas warsztatów opowiadania historii. Warsztaty mogą być zorganizowane w taki sposób aby doświadczenia uczestników były omawiane za pomocą naprowadzających podpowiedzi i tematów.

Budowana jest pewność siebie w opowiadaniu historii, a jednocześnie tworzona jest bezpieczna przestrzeń do wyrażania emocji i nawiązywania kontaktów (Ellis, 2014).



Opowiadanie i literatura

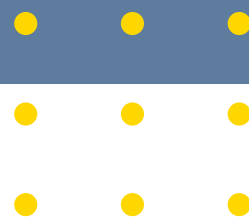
1.1 Struktura warsztatu

Standardowy warsztat opowiadania historii zazwyczaj rozpoczyna się od elementu stanowiącego przełamanie lodów, który przygotowuje grunt relaksującego i wspierającego środowiska. Następnie, uczestnicy mogą zostać podzieleni na mniejsze grupy, w których mogą opowiedzieć historiami w bardziej osobisty sposób. Ukierunkowane wskazówki, takie jak „Opisz miejsce, które wiele dla ciebie znaczy” lub „Opowiedz nam o jednym wspomnieniu, które zdefiniowało twoją osobowość”, mogą być używane, aby ludzie mogli skoncentrować się podczas opowiadania swoich historii.

1.2 Rola prowadzącego

Aby zyskać jak najwięcej z tych warsztatów, osoby pracujące z młodzieżą, które je prowadzą muszą być nauczone jak słuchać i wspierać bez oceniania. To oznacza, że ich praca polega na wspieraniu osób biorących udział poprzez zasygnalizowanie im, że jest ktoś, kto chce ich wysłuchać, może zaoferować im pomoc w razie potrzeby i potraktuje wszystko co powiedzą z należyтым szacunkiem. Ponadto powinni również spodziewać się, że niektórzy uczestnicy mogą być zdenerwowani, a oni muszą im wówczas zapewnić pocieszenie lub wskazać gdzie mogą uzyskać dalszą pomoc w razie potrzeby.

Opowiadanie i literatura



2. Kluby książki i dyskusje o literaturze

Aby popularyzować merytoryczne rozmowy na temat podobieństw i różnic pomiędzy kulturami, zaleca się stworzenie grup czytelników skupiających się na literaturze stworzonej przez Ukraińców i miejscowych autorów. W celu ożywienia programu wymiany, zespół opiekunów powinien wybrać książki, które mówią między innymi o migracji, tożsamości i odporności. Dzięki nadzorowanym rozmowom młodzież może przyswoić historie przedstawione w narracjach i dalej powiązać je ze swoimi osobistymi lub ogólnymi zdarzeniami z życia, co w konsekwencji poszerza ich zakres wiedzy międzykulturowej. (Chambers, 2003).

2.1 Wybór literatury

Kluby książki powinny wybierać odpowiedni tym literatury. Jeśli chcą odnieść sukces muszą decydować się na ukazanie tego, jakie naprawdę jest życie Ukraińców i ich kultura. Dodatkowo warto jest posiadać książki, które przedstawiają zjawiska, które wszyscy są w stanie zrozumieć. Tego typu literatura jest bardzo pomocna. A zatem, osoby pracujące z młodzieżą muszą zadać sobie następujące pytanie. Jaka ukraińska książka jest dla was interesująca? Ważne jest aby zarówno Ukraińcy jak i miejscowe dzieci oraz nastolatki wzięli udział w wyborze części z powieści czytanych podczas tych spotkań.

2.2 Pomoc w dyskusji

Podczas promowania otwartych rozmów oraz myślenia analitycznego, dyskusje powinny być zorganizowane. Aby rozpocząć konwersację, prowadzący może zadać otwarte pytanie jak na przykład „Jak ta narracja wpłynęła na twój punkt widzenia na migrację?” czy też „Co łączy cię z doświadczeniami bohaterów?”. Wszystkie wygłoszone opinie muszą być potraktowane z szacunkiem podczas takich dyskusji.

Opowiadanie i literatura

3. Wspólny projekt opowiadania historii

Praca zespołowa i wzajemny szacunek mogą być pielęgnowane poprzez wprowadzanie projektów, w których historie są tworzone wspólnie przez grupę. Uczestnicy mogliby wówczas pisać, ilustrować, a nawet prezentować te historie, co stanowiłoby kreatywny wyraz łączący elementy obu kultur. Zdaniem Davisa (2002) tego typu wspólny wysiłek mógłby pomóc przełamać bariery kulturowe i stworzyć długotrwałe więzi pomiędzy uczestnikami.

3.1 Struktura projektu

Istnieje również możliwość zorganizowania serii warsztatów, które stanowiłyby część struktury tego typu projektu, w której to uczestnicy pracują wspólnie nad stworzeniem historii od zera. Mogłaby ona zawierać sesję burzy mózgów, opracowywanie wstępnych kopii, a także ich poprawianie przed sfinalizowaniem w formie jednego egzemplarza; stąd też wykorzystanie różnego rodzaju form sztuki takich jak pisanie, rysowanie, gra aktorska, które zapewniają inkluzywność oraz zwiększają poziom zaangażowania wśród członków.

3. Zalety współdziałania

Wspólną pracę nad tego typu projektami pomaga uczestnikom rozwijać niezbędne umiejętności w zakresie komunikacji, pracy zespołowej oraz rozwiązywania problemów. W trakcie tworzenia tych historii, ukraińska młodzież może docenić mocne strony rówieśników oraz ich spojrzenie z innej perspektywy, wspierając w ten sposób jedność i kooperację.

Opowiadanie i literatura

Wyzwania i rozważania

1. Podatność na urazy

Wiele młodych uchodźców z Ukrainy mogło doświadczyć znaczącej traumy. Osoby pracujące z młodzieżą muszą zatem podchodzić do opowiadania historii i literatury z wyjątkową wrażliwością, upewniając się, że dyskusje przeprowadzone są w sposób wspierający i niewyzwalający negatywnych uczuć. Zapewnienie uczestnikom możliwości wycofania się i uzyskania pomocy podczas trudnych dyskusji jest niezbędne (Herman, 1997).

1.1 Podejście uwzględniające traumę

Podejście uwzględniające traumę zakłada rozpoznawanie jej oznak oraz rozumienie jej wpływu na poszczególne osoby. Osoby pracujące z młodzieżą powinny przejść szkolenie z osobami, które doświadczyły traumy oraz powinny być przygotowane do stworzenia bezpiecznego i wspierającego środowiska. Takie podejście zakłada: zapewnienie jasnych wytycznych dotyczących dyskusji pozwalających uczestnikom ustalać granice oraz oferowanie źródeł dodatkowego wsparcia.

1.2 Systemy wsparcia

Ustanowienie systemu wsparcia jest niezbędne do radzenia sobie z emocjonalnymi reakcjami, które mogą mieć miejsce podczas opowiadania historii lub dyskusji o literaturze. Ten system wsparcia może zakładać dostęp do konsultantów, grup wsparcia oraz środków interwencji kryzysowej. Upewnienie się, że uczestnicy wiedzą, gdzie szukać ewentualnej pomocy znacząco zmienia ich zdolność do pełnego i bezpiecznego zaangażowania się.



Opowiadanie i literatura

2. Bariery językowe

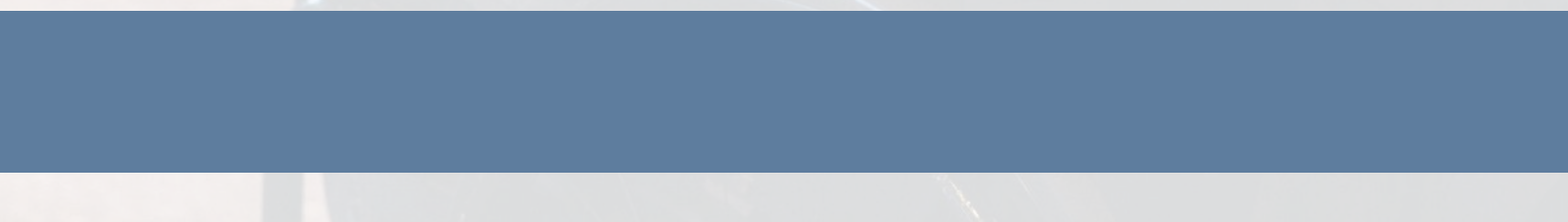
Różnice językowe mogą stanowić wyzwanie podczas wielokulturowego dialogu. Osoby pracujące z młodzieżą powinny rozważyć wprowadzenie dwujęzycznych źródeł i usług tłumaczeniowych, aby mieć pewność, że uczestnicy mogą w pełni zaangażować się w aktywności. Ponadto, metody wizualnego tworzenia historii takie jak rysowanie czy używanie obrazków mogą pomóc zapełnić luki językowe (Cummins, 2000).

2.1 Dwujęzyczne zasoby

Dostarczenie dwujęzycznych książek, kart pracy i innych materiałów może ułatwić zniwelowanie różnic językowych. Osoby pracujące z młodzieżą powinny również wziąć pod uwagę dostępność tłumaczy czy też dwujęzycznych prowadzących, którzy mogą udzielać pomocy podczas tłumaczenia dyskusji, tak aby wszyscy uczestnicy mogli ją rozumieć i się do niej przyczyniać.

2.2 Wizualne tworzenie historii

Metody wizualnego tworzenia historii takie jak rysowanie, tworzenie kolaży czy też wykorzystywanie fotografii jest wysoce skuteczne w pokonywaniu barier językowych. Takiego typu metody pozwalają uczestnikom na kreatywne wyrażanie siebie i mogą funkcjonować jako rodzaj wspólnego języka, który każdy zrozumie i doceni.



Opowiadanie i literatura

Wpływ opowiadania historii i literatury na dialog międzykulturowy

1. Budowanie empatii i zrozumienia

Opowiadanie historii i literatura mają dogłębny wpływ na budowanie empatii i zrozumienie pomiędzy różnymi grupami. Poprzez zainteresowanie się osobistymi historiami i kulturowymi narracjami młodych ukraińskich uchodźców, lokalna młodzież może rozwinąć głębsze uznanie dla doświadczeń i perspektywy swoich rówieśników. taka empatia jest niezbędna w pielęgnowaniu wspierającej i inkluzywnej społeczności.

1.1 Empatia w historiach

Usłyszenie osobistych historii bezpośrednio od młodych ukraińskich uchodźców pozwala młodzieży zobaczyć ludzką stronę doświadczenia uchodźców. To zaangażowanie może pomóc obalić stereotypy i błędne przekonania oraz zamienić je na bardziej zróżnicowane rozumienie zarówno wyzwań, jak i mocnych stron młodych uchodźców.

1.2 Literatura jako okno na świat

Literatura stanowi okno na różne kultury i doświadczenia. Młodzi ludzie zyskują wgląd w złożoność migracji, adaptacji kulturowej i odporności poprzez czytanie i omawianie książek ukazujących historię życia uchodźców z Ukrainy. Styczność z tym pozwala na rozwinięcie bardziej współczującego i świadomego postrzegania sytuacji.

Opowiadanie i literatura

2. Promowanie wzajemnego szacunku i współpracy

Opowiadanie historii, wspólne tworzenie literatury może służyć do propagowania wzajemnego szacunku i współpracy pośród lokalnej młodzieży i młodych ukraińskich uchodźców. Podczas tworzenia wspólnych projektów, pracy w grupie czy też zaangażowania w dyskusje, uczestnicy doceniają wkład drugiej osoby i mają poczucie wspólnoty.

2.1 Wspólne projekty

We wspólnym opowiadaniu historii i projektach literackich, uczestnicy muszą pracować w zgodzie, aby osiągnąć wyznaczony cel. Taka współpraca pomaga budować pośród nich zaufanie i szacunek jako, że zwracają oni uwagę na to, że każda osoba ma inne mocne strony oraz poglądy, które w równym stopniu przyczyniają się do sukcesu projektu.

2.2 Dialog i refleksje

Zorganizowane dyskusje i refleksje, które zapewniają ćwiczenia stanowią dla uczestników szansę do podzielenia się swoimi opiniami i wysłuchania innych. Taki rodzaj dialogu tworzy przestrzeń, w której każdy głos jest szanowany i doceniany, a także pielęgnuje wzajemne zrozumienie i szacunek w grupie.

Opowiadanie i literatura

Wnioski

Poprzez opowiadanie historii i literaturę mogą tworzyć się pomiędzy obiema grupami wielokulturowe konwersacje o głębokim znaczeniu. Takie narzędzia pozwalają osobom pracującym z młodzieżą kreować empatię, zrozumienie i szacunek dla innych. Teoretyczne podstawy podane w niniejszym przewodniku wraz z praktycznymi przykładami również oferują strukturę, która może pomóc poprzez wykorzystywanie historii i książek jako metody zjednywania ludzi, którzy pochodzą z innych kultur w taki sposób, że tworzą oni jedną inkluzywną i społeczność.

Osoby pracujące z młodzieżą odgrywają znaczącą rolę w przeprowadzaniu tych rozmów, ich działania mogą zmienić życia młodych ludzi na zawsze. Takie osoby mogą przyczynić się do rozwoju bardziej inkluzywnego i troskliwego społeczeństwa poprzez tworzenie miejsc gdzie wymieniane i traktowane z szacunkiem są różne historie i perspektywy.



**Opowiadanie i
literatura**
Dobre praktyki

Opowiadanie i literatura

Nauka z wykorzystaniem opowiadań międzykulturowych (LISTEN)



Świat



UNESCO



W trakcie



Wykorzystanie opowiadania opowieści jako środka wzbogacającego dialog międzykulturowy, promującego empatię i pielęgnującego inkluzywność społeczną pośród uchodźców, migrantów i lokalnych społeczności.



Dialog międzykulturowy poprzez opowiadanie historii.



Opowiadanie i literatura

Nauka z wykorzystaniem opowiadań międzykulturowych (LISTEN)

LISTEN to projekt UNESCO, który ma na celu zachęcanie ludzi na całym świecie do dialogu międzykulturowego i wzajemnego zrozumienia poprzez opowiadanie historii. W ramach projektu organizowane są warsztaty dotyczące opowiadania historii i programy radiowe podczas których uchodźcy, migranci oraz członkowie lokalnych społeczności dzielą się swoimi osobistymi historiami. Transmisje tych historii odbywają się za pośrednictwem różnych mediów wliczając w to między innymi radio oraz media społecznościowe z większą grupą odbiorców. Struktura warsztatu ma na celu stworzenie platformy gdzie uczestnicy mogą dzielić się swoimi doświadczeniami, jak również swoimi bogactwem swojego kulturowego pochodzenia w bezpiecznym i wspierającym środowisku. Według UNESCO, dzielenie się swoimi historiami pomaga w budowaniu poczucia własnej wartości, pielęgnowaniu wzajemnego szacunku pomiędzy podmiotami, rozwijaniu pracy zespołowej pomiędzy różnymi grupami za pomocą pisania, ilustracji i prezentowania w formie występów wspólnych projektów opartych o uznanie kultury, a jednocześnie bardziej cementuje to relacje pomiędzy społecznościami wywodzącymi się z różnych środowisk.



Opowiadanie i literatura

Nauka z wykorzystaniem opowiadań międzykulturowych (LISTEN)

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Uchodźcy i migranci stoją w obliczu wyzwań związanych z integracją społeczną w połączeniu z nieporozumieniami kulturowymi, którym ten projekt ma na celu sprostać. Z racji wciąż powielanych stereotypów istnieją społeczności, w których uchodźcy i migranci są postrzegani jako ludzie nieistotni. Stąd też trudno jest im zostać zaakceptowanymi przez takie społeczeństwa, co skutkuje podziałami społecznymi, a nawet dyskryminacją wobec poszczególnych grup, których sposób życia nie jest rozumiany jako iż pochodzą oni z innych części świata niż pozostałe osoby z danej społeczności. Czasami w sytuacji nieporozumienia pomiędzy kulturami może narastać napięcie prowadzące do konfliktów, w których biorą wówczas udział ludzie, którzy w innych okolicznościach mogliby żyć razem w pokoju, gdyby tylko każda ze stron lepiej rozumiała tę drugą. Opowiadając swoje historie, uchodźcy mają możliwość podzielenia się tym, przez co przeszli, a tym samym pozbycia się uprzedzeń, które mogły istnieć wobec nich wcześniej. Stanowi to także środek, dzięki któremu uczestnicy dowiadują się więcej o wyzwaniach z jakimi mierzą się osoby ubiegające się o azyl w ich otoczeniu, umożliwiając tym samym wypracowanie wzajemnego szacunku przez wszystkie zaangażowane strony, jak również stworzenie zintegrowanego społeczeństwa.



Opowiadanie i literatura

Nauka z wykorzystaniem opowiadań międzykulturowych (LISTEN)

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Projekt LISTEN sprzyjający dialogowi międzykulturowemu i spójności społecznej okazał się wielkim sukcesem. Poprzez podzielenie się swoimi historiami, uchodźcy i migranci mogli zostać lepiej zrozumiani przez członków lokalnej społeczności. Zauważono wzrost poczucia własnej wartości wśród osób biorących udział w warsztatach opowiadania historii, a także umocnienie się poczucia przynależności i przywiązania. Dzięki pracy nam nimi grupy pochodzące z różnych środowisk były w stanie bardziej docenić siebie nawzajem tym samym promując obustronny szacunek. Historie zostały również nagłośnione przez stacje radiowe, a także opublikowane w mediach społecznościowych, dzięki czemu dotarły do szerszej publiczności, zwiększając świadomość na temat tego, co oznacza bycie uchodźcą lub migrantem, a tym samym przyczyniając się do lepszego zrozumienia tych doświadczeń. Takie przemiany umocnią poczucie jedności w różnorodności, a poszczególne kultury będą traktowane w naszych społeczeństwach na równi i nie będą dyskryminowane.



Opowiadanie i literatura

1. Kręgi osobistych opowieści

Cel: Pielęgnowanie empatii i zrozumienia poprzez dzielenie się osobistymi opowieściami.

Opis: Zorganizuj spotkania w małych grupach podczas których uczestnicy będą dzielić się swoimi osobistymi historiami związanymi z ich pochodzeniem kulturowym, doświadczeniami i tradycjami. Każde ze spotkań może mieć określony temat, taki jak „Ważny festiwal w mojej kulturze” lub „Podróż, która zmieniła moje życie”.

Kroki:

- 1. Przełamanie lodów:** Rozpocznij od aktywności na przełamania lodów, aby zadbać o komfort wszystkich uczestników.
- 2. Wprowadzenie do tematu:** Przedstaw temat przewodni spotkania i podaj kilka przykładów mogących zainspirować do opowiadania historii.
- 3. Opowiadanie historii:** Każdy uczestnik ma 5-10 minut na podzielenie się swoją historią.
- 4. Refleksje:** Po każdej historii, daj reszcie uczestników 5 minut na zadawanie pytań i przemyślenie tego, co usłyszeli.
- 5. Dyskusja podsumowująca:** Zakończ grupową dyskusją o wspólnych wątkach i spostrzeżeniach wynikających z opowieści.

Opowiadanie i literatura

2. Mapy opowieści

Cel: Wizualizacja i dzielenie się historiami kulturowymi i podróżami migracyjnymi poprzez wspólne tworzenie map.

Opis: Uczestnicy tworzą wizualną mapę, która przedstawia przebieg migracji ich samych lub ich rodzin, z zaznaczeniem ważnych wydarzeń i doświadczeń podczas podróży. Można to zrobić indywidualnie lub w grupach, w zależności od wielkości grupy.

Kroki:

- 1. Wprowadzenie:** Wyjaśnij cel aktywności i poprzyj go przykładami map opowieści.
- 2. Rozdzielanie materiałów:** Przygotuj duże arkusze papieru, markery oraz inne przybory plastyczne.
- 3. Tworzenie map:** Uczestnicy rysują przebieg swojej migracji zaznaczając istotne przystanki, wydarzenia i wymiany kulturowe.
- 4. Prezentacja:** Każdy uczestnik lub grupa prezentuje swoją mapę reszcie uczestników wyjaśniając znaczenie każdego z zaznaczonych punktów.
- 5. Dyskusja:** Poprowadź dyskusję na temat podobieństw i różnic w historiach migracyjnych oraz wspólnych elementów kulturowych.



Opowiadanie i literatura

3. Międzykulturowy Klub Książki

Cel: Promowanie międzykulturowego zrozumienia za pomocą literatury.

Opis: Założenie klubu książki, w ramach którego uczestnicy czytają i omawiają książki z różnych kultur, koncentrując się na tych, które poruszają tematy migracji, tożsamości kulturowej i odporności.

Kroki:

- 1. Wybór książek:** Wybierz książkę, która odzwierciedla doświadczenia kulturowe uczestników. Zmieniaj listę pozycji aby na przestrzeni czasu móc uwzględnić wszystkie kultury.
- 2. Harmonogram czytania:** Ustal harmonogram czytania, który da uczestnikom wystarczająco dużo czasu na przeczytanie książki.
- 3. Spotkanie dyskusyjne:** Zorganizuj spotkanie, na którym omówisz książkę, wykorzystując pytania naprowadzające, pozwalające zgłębić tematy, postacie i konteksty kulturowe.
- 4. Ćwiczenie refleksyjne:** Poproś uczestników o napisanie krótkiej refleksji na temat tego, jak książka zmieniła lub ugruntowała ich poglądy na temat omawianej kultury.
- 5. Kontynuacja:** Wybierz następną książkę i powtórz powyższy proces.

Opowiadanie i literatura

4. Wymiana opowieści kulturowych

Cel: Bezpośrednia wymiana opowieści kulturowych w celu budowania wzajemnego zrozumienia.

Opis: Połącz w pary uczestników z różnych środowisk kulturowych, aby mogli wspólnie podzielić się historiami lub tradycjami kulturowymi. Następnie każdy dzieli się historią swojego partnera z większą grupą, co sprzyja pogłębieniu wzajemnego zrozumienia i uznania dla innych kultur.

Kroki:

- 1. Łączenie w pary:** Połącz w pary uczestników z różnych środowisk kulturowych.
- 2. Przygotowywanie historii:** Wyznacz parom czas na przygotowanie opowieści, zachęcając uczestników do podzielenia się ważnymi informacjami na temat ich kultury.
- 3. Wymiana opowieści:** Uczestnicy dzielą się swoimi historiami podczas rozmów ze swoimi partnerem.
- 4. Podzielenie się historią z grupą:** Każdy uczestnik dzieli się historią swojego partnera z większą grupą, podkreślając, czego się nauczył.
- 5. Dyskusja:** Poprowadź dyskusję grupową na temat zebranych spostrzeżeń i tego, jak te historie wpływają na wzajemne postrzeganie kultur.

Opowiadanie i literatura

5. Wspólne tworzenie opowieści cyfrowych

Cel: Wykorzystanie narzędzi cyfrowych do tworzenia i udostępniania historii międzykulturowych.

Opis: Uczestnicy wspólnie tworzą cyfrowe historie, które zawierają elementy każdej z ich kultur. Mogą to być filmy, podcasty lub prezentacje multimedialne.

Kroki:

- 1. Wprowadzenie:** Wyjaśnij koncepcję cyfrowego opowiadania historii i pokaż przykłady.
- 2. Tworzenie grup:** Stwórz małe grupy o zróżnicowanym pochodzeniu kulturowym.
- 3. Planowanie opowieści:** Grupy przeprowadzają burzę mózgów i opracowują swoje cyfrowe historie, wybierając środek przekazu oraz treść.
- 4. Tworzenie:** Grupy pracują razem, aby stworzyć swoje cyfrowe historie przy użyciu narzędzi takich jak kamery wideo, rejestratory dźwięku lub oprogramowanie do tworzenia opowieści.
- 5. Prezentacja:** Każda grupa przedstawia swoją cyfrową historię reszcie uczestników.
- 6. Informacje zwrotne i dyskusja:** Poprowadź dyskusję na temat całego procesu, stworzonych historii i uwzględnionych elementów kulturowych.

**Media i umiejętności
cyfrowe**
Teoria

Media i umiejętności cyfrowe

W dzisiejszym dynamicznie zmieniającym się świecie media i umiejętności cyfrowe odgrywają kluczową rolę w kształtowaniu sposobu, w jaki postrzegamy i rozumiemy otaczające nas środowisko oraz wchodzimy z nim w interakcje. Umiejętność korzystania z mediów obejmuje badanie i dogłębną analizę środków masowej komunikacji w celu zrozumienia, w jaki sposób media, często w sposób nieobiektywny, kształtują naszą rzeczywistość. Znajomość technologii cyfrowych jest rozszerzoną koncepcją umiejętności korzystania z mediów, ponieważ obejmuje ona wpływ technologii cyfrowych i mediów na społeczeństwo.

Biegłość medialna odnosi się do umiejętności uzyskiwania dostępu, analizowania, oceniania i tworzenia treści medialnych. Obejmuje krytyczne zrozumienie wiadomości przekazywanych za pośrednictwem różnych kanałów, takich jak telewizja, radio, prasa i Internet. Wiedza medialna umożliwia jednostkom kwestionowanie i krytyczną ocenę napotykanych informacji oraz rozróżnianie wiarygodnych i niewiarygodnych źródeł, co jest niezwykle trudne w dzisiejszym świecie.

Kluczowe aspekty umiejętności korzystania z mediów obejmują:

- **Dostęp:** Zdolność do uzyskiwania dostępu do mediów z różnych urządzeń i platform, która może być trudna, jeśli nie niemożliwa.
- **Analiza:** Badanie przekazów medialnych pod kątem ich treści, celu i ewentualnej manipulacji.
- **Ocena:** Ocena wiarygodności i rzetelności różnych źródeł medialnych.
- **Twórczość:** Odpowiedzialne, efektywne i kompleksowe tworzenie treści medialnych.

Media i umiejętności cyfrowe

Podczas gdy zarówno wiedza medialna, jak i cyfrowa wiążą się z interakcją z mediami, istnieją pewne różnice, jeśli chodzi o ich zakres. Umiejętność korzystania z mediów analizuje treści oraz ich wpływ na postrzeganie rzeczywistości (np. stronniczość). Natomiast kompetencje cyfrowe koncentrują się na zrozumieniu samych narzędzi i platform oraz umiejętności ich właściwego używania oraz rozpoznawania, w jaki sposób kształtują one interakcje w społeczeństwie. Oba te rodzaje umiejętności są z całą pewnością niezbędne we współczesnym świecie.



Rola mediów i umiejętności cyfrowych w integracji uchodźców

Umiejętności cyfrowe mają kluczowe znaczenie dla uchodźców, ponieważ pomagają im odnaleźć się w nowym środowisku, uzyskać dostęp do odpowiednich zasobów i skutecznie komunikować się nie tylko z innymi uchodźcami, ale także z obywatelami kraju, w którym się znaleźli. Zrozumienie narzędzi i platform cyfrowych może znacznie pomóc w procesie integracji, zapewniając dostęp do informacji, usług i innych użytecznych zasobów.

Media i umiejętności cyfrowe

Jak media mogą pomóc uchodźcom lub grupom mniejszościowym?

- Znalezienie kluczowych informacji na temat praw, opieki zdrowotnej, edukacji i możliwości zatrudnienia w danym kraju (np. platformy takie jak Info-Migrator w Polsce oferują kompleksowe, wielojęzyczne zasoby, które pomagają uchodźcom w ich nowym środowisku. Umiejętność posługiwania się technologiami cyfrowymi pozwala uchodźcom skutecznie korzystać z tych narzędzi, zapewniając im dostęp do potrzebnych informacji, co może im pomóc uniknąć nieporozumień i problemów prawnych).
- Pomoc w komunikowaniu się z rodziną i przyjaciółmi, którzy pozostają w ojczystym kraju oraz budowanie nowych więzi społecznych w krajach goszczących. Media i grupy społecznościowe oraz komunikatory internetowe oferują uchodźcom przestrzeń do dzielenia się doświadczeniami, szukania porad i oferowania wsparcia. Takie grupy można znaleźć nawet na Facebooku, np. grupy dla Ukraińców w Polsce lub innych krajach. Ułatwienie i podtrzymywanie takich kontaktów jest niezwykle pomocne, aby zapewnić komfort emocjonalny i inkluzywność.
- Zapewnienie dostępu do programów edukacyjnych i szkoleniowych online, które są niezbędne do rozwoju umiejętności i zwiększenia szans na zatrudnienie w różnych krajach. Kursy online, webinary, warsztaty i platformy e-learningowe oferują elastyczne warunki nauki, które mogą pomóc uchodźcom w zdobyciu nowych umiejętności i kwalifikacji zwiększających ich szanse na zatrudnienie.

Media i umiejętności cyfrowe

Umiejętności medialne i cyfrowe w dialogu międzykulturowym

Promowanie dialogu międzykulturowego i tworzenie przestrzeni sprzyjających integracji społecznej ma ogromne znaczenie we współczesnym świecie. Poprzez rozwijanie umiejętności korzystania z mediów i treści cyfrowych, możemy zwiększyć poziom wzajemnego zrozumienia i wzmocnić współpracę między różnymi grupami kulturowymi. Jednak jak można to osiągnąć?

- Zachęcanie do krytycznego myślenia - kwestionowanie informacji znalezionych w Internecie, zachęcanie do weryfikowania faktów z wielu wiarygodnych źródeł i bycie świadomym istnienia potencjalnych uprzedzeń. Takie postępowanie zapobiega szerzeniu się dezinformacji, która jest nie tylko ważnym, ale również niebezpiecznym zagadnieniem, zwłaszcza gdy mamy do czynienia z uchodźcami z krajów takich jak Ukraina, gdzie fałszywe wiadomości dotyczące wojny mogą mieć szkodliwy wpływ na uchodźców.
- Edukacja w zakresie oceny wiarygodności źródeł - należy uczyć o takich sposobach oceny, jak weryfikowanie autorów i referencji oraz pozyskiwanie wiarygodnych informacji, np. na innych stronach internetowych lub w zaufanych mediach.
- Promowanie umiejętności krytycznego myślenia - zachęcanie do analizy, interpretacji i refleksji nad przekazami medialnymi i treściami cyfrowymi. Zrozumienie następstw płynących z informacji medialnych może pomóc jednostkom w podejmowaniu świadomych decyzji i ostrożniejszym korzystaniu z mediów.

Media i umiejętności cyfrowe

- Edukacja osób w zakresie odpowiedzialnych praktyk cyfrowych - aspekty takie jak internetowa etykieta, prywatność i świadomość istnienia śladu cyfrowego są powiązane z postawą odpowiedzialnego obywatela cyfrowego promującą pełne szacunku i integracyjne środowisko online.
- Bycie na bieżąco - Uzyskiwanie informacji o najnowszych narzędziach cyfrowych, platformach i trendach w mediach społecznościowych w celu dostosowania się i dokonywania świadomych wyborów w cyfrowym świecie. Nieustanna nauka jest niezbędna, aby dotrzymać kroku stale zmieniającemu się światu technologii.

Tworzenie przestrzeni integracyjnych dla uchodźców

Tworzenie przestrzeni integracyjnych dla uchodźców wymaga doskonalenia ich umiejętności i wiedzy korzystania z mediów cyfrowych, aby wspierać dialog międzykulturowy i wzajemne zrozumienie. Może to stanowić wyzwanie, ponieważ wiele z tych osób pochodzi z różnych środowisk społecznych. Platformy cyfrowe mogą służyć jako swoiste mosty łączące uchodźców z lokalnymi społecznościami.

Rodzaje platform wspierających dialog międzykulturowy obejmują:

- Platformy komunikacyjne i społecznościowe: Takie serwisy i portale zapewniają przestrzeń do nawiązywania kontaktów z rodakami i z lokalną społecznością, gdyż mogą oni dzielić się swoją kulturą i poznawać zwyczaje, tradycje i systemy prawne kraju goszczącego bezpośrednio od jego obywateli. Dzięki rozważnemu korzystaniu i przestrzeganiu netykiety, takie platformy mogą sprzyjać wzajemnemu szacunkowi i zrozumieniu, budując zintegrowane, barwne społeczności.

Media i umiejętności cyfrowe

- Inicjatywy edukacyjne - Istnieją różne cyfrowe programy edukacyjne dla uchodźców, które mogą poprawić proces ich integracji i uczestnictwa w życiu społecznym. Programy te mogą uczyć uchodźców, jak poruszać się po narzędziach cyfrowych, krytycznie podchodzić do mediów i rozumieć niuanse kulturowe, co może pomóc im w przystosowaniu się do nowego środowiska.
- Platformy wsparcia - dzięki nim uchodźcy mogą bronić swoich praw i dzielić się swoimi historiami. Poprzez podnoszenie świadomości na temat swoich doświadczeń i napotykanym wyzwań, mogą oni zyskać wsparcie innych rodaków a także zrozumienie ze strony lokalnych społeczności. Może to również pomóc w walce ze stereotypami.

Najpopularniejsze media społecznościowe z jakich warto korzystać:

- Facebook - jest jedną z najpopularniejszych platform mediów społecznościowych umożliwiających łączenie się z innymi społecznościami. Platforma umożliwia wyszukiwanie różnych grup, do których mogą dołączać pojedyncze osoby. Takie grupy obejmują zarówno grupy uchodźców w krajach (np. Ukraińców w Polsce), jak i grupy udzielające porad w zakresie poszukiwania zatrudnienia (często zapewniają oferty pracy lub różne szkolenia).
- Instagram - jest to również jedna z najczęściej używanych platform mediów społecznościowych, dzięki której można dołączać do różnych społeczności, pozostawać w kontakcie, otrzymywać najnowsze informacje i zdobywać cenne spostrzeżenia. Może on również służyć jako medium do dzielenia się doświadczeniami i zwiększania świadomości na temat, na przykład, życia uchodźców lub dzielenia się zwyczajami kulturowymi przy jednoczesnym wspieraniu dialogu międzykulturowego.

Media i umiejętności cyfrowe

- LinkedIn – ten portal może pomóc uchodźcom w znalezieniu nowej pracy w różnych krajach. Dostępne są również oferty szkoleń i staży.
- Blogger – jest to platforma do tworzenia blogów, które mogą służyć jako narzędzie do podnoszenia świadomości, wymiany doświadczeń między uchodźcami, jak również jako medium do rozpowszechniania informacji o udanych inicjatywach mających na celu ułatwienie dialogu międzykulturowego w społecznościach.
- Viber – to aplikacja do wymiany wiadomości, która łączy Ukraińców na całym świecie i w obrębie poszczególnych społeczności. Stanowi źródło wsparcia, a ponieważ istnieją również grupy o podobnym charakterze, jak w przypadku Facebooka, może przyczynić się do łatwego dostępu do informacji o inicjatywach, wydarzeniach, zagadnieniach prawnych, a także ofertach pracy i szkoleniach.

Nie można zaprzeczyć, że umiejętności medialne i cyfrowe są podstawowymi kompetencjami w XXI wieku, umożliwiającymi jednostkom krytyczne podejście do mediów i środowisk cyfrowych, a także wspieranie dialogu międzykulturowego. W przypadku uchodźców umiejętności te są szczególnie istotne, ponieważ zapewniają one dostęp do informacji i środków wsparcia, które pomagają w ich integracji, przyczyniając się do kształtowania zintegrowanego społeczeństwa.

Media i umiejętności cyfrowe

Źródła:

Grisham, J. (2021, October 27). Media Literacy and Digital Literacy: how they differ and why they matter. Echo Breaking News. Dostęp dnia 5 czerwca, 2024, z <https://echo-breaking-news.com/blog/media-literacy-vs-digital-literacy/>

Media Literacy and Digital Literacy: Similarities and Differences. (n.d.). Study Mass. Dostęp dnia 5 czerwca, 2024, z https://studymasscom.com/media/media-literacy-and-digital-literacy/?utm_content=cmp-true

UNESCO, General Conference, 41st 2021. (2022). Medium-Term Strategy 2022-2029. In UNESDOC Digital Library (41 C/4). United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. Dostęp dnia 5 czerwca, 2024, z <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000378083>

**Media i umiejętności
cyfrowe**

Dobre praktyki

Media i umiejętności cyfrowe

Centrum Badań Migracyjnych



Polska, Poznań



Fundacja – Centrum Badań Migracyjnych



Od 2015



Wspieranie migrantów w Polsce oraz ich integracja ze społeczeństwem.



Inicjatywa obejmuje porady prawne, ale przede wszystkim kursy pomagające uchodźcom odnaleźć się na polskim rynku pracy w obliczu szybko zmieniającego się świata.

Media i umiejętności cyfrowe

Centrum Badań Migracyjnych

Fundacja Centrum Badań Migracyjnych działa w Poznaniu od 2015 roku. Swoją działalność rozpoczęła od projektu „Wsparcie dla poznańskich cudzoziemców w jednym miejscu”. Jego celem było usprawnienie procesu integracji cudzoziemców w stolicy Wielkopolski poprzez wdrożenie kompleksowej oferty wsparcia polegającej na: zapewnieniu cudzoziemcom lepszego dostępu do informacji w dowolnej formie na temat funkcjonowania migrantów w kraju i mieście; zwiększeniu kompetencji cudzoziemców w zakresie języka polskiego; zapewnieniu możliwości poszerzenia wiedzy w obszarach pozwalających im na aktywniejsze uczestnictwo w lokalnym rynku pracy i życiu społecznym; kontynuowaniu i rozwijaniu współpracy pomiędzy różnymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się migrantami w celu wypracowania modelu długofalowej współpracy. Fundacja ściśle współpracuje z punktem informacyjnym dla migrantów (Migrant InfoPoint - MIP), który zapewnia porady prawne, jest źródłem pomocy dla migrantów oraz udostępnia platformę internetową do nauki języka polskiego dla dzieci, która jednocześnie poprawia ich umiejętności cyfrowe.

Media i umiejętności cyfrowe

Centrum Badań Migracyjnych

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Dobra praktyka pomaga przeciwdziałać wykluczeniu migrantów w Polsce. Wspiera dialog międzykulturowy i umożliwia uczestnictwo w kursach podnoszących kompetencje w zakresie poszukiwania pracy. Dostępne są kursy związane z konkretnymi branżami, a także kursy dotyczące umiejętności cyfrowych i poruszania się w cyfrowym świecie, mające na celu zapewnienie wszystkim środowiska sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Organizacja comiesięcznych pikników międzynarodowych; opracowanie dwóch raportów o migrantach w Poznaniu; współpraca z instytucjami działającymi na rzecz migrantów; bieżąca aktualizacja treści portalu informacyjnego dla cudzoziemców Migrant InfoPoint prowadzonego we współpracy z Urzędem Miasta Poznania i Uniwersytetem Adama Mickiewicza.

Media i umiejętności cyfrowe

1. Tworzenie mapy mediów

Czas: 1 godzina

Celem tego zadania jest zrozumienie nawyków i preferencji dotyczących użytkowania mediów w różnych kulturach. Wyniki tego działania mogą dotrzeć do Ukraińców w ich krajach goszczących za pośrednictwem mediów, z których najczęściej korzystają.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) – Prowadzący wyjaśnia znaczenie mediów i umiejętności cyfrowych we wspieraniu dialogu międzykulturowego. Podaje kilka przykładów różnych rodzajów mediów.
2. Grupowa dyskusja (20 minut) – Uczestnicy w małych grupach (4-5 osób) omawiają swoje nawyki dotyczące korzystania z mediów: z jakich mediów korzystają najchętniej, jakiego rodzaju treści lubią i, jeśli to możliwe, z jakich mediów najczęściej korzysta ich społeczność.
3. Wizualizacja (15 minut) – Każda grupa tworzy mapę wizualną (z wykorzystaniem urządzeń cyfrowych w formie prezentacji, infografiki, plakatu lub wykresu). Zadaniem każdego zespołu jest podkreślenie różnic i podobieństw między nawykami cyfrowymi swoich społeczności.
4. Prezentacja (15 minut) – Każda grupa przedstawia swoje wyniki; uczestnicy są zachęceni do dalszej dyskusji na ten temat.

Media i umiejętności cyfrowe

2. Tworzenie opowieści cyfrowych

Czas: 1,5 godziny

Celem tego działania jest dzielenie się osobistymi historiami za pośrednictwem mediów społecznościowych, poprawa umiejętności cyfrowych, zachęcanie innych mniej zaawansowanych technologicznie członków społeczności do wejścia w cyfrowy świat i promowanie zrozumienia międzykulturowego.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) – Prowadzący wyjaśnia, czym jest tworzenie opowieści cyfrowych.
2. Przygotowywanie historii (30 minut) – W parach (lub, jeśli liczba uczestników jest nierówna, w grupach 3-osobowych) uczestnicy wymyślają i dzielą się swoimi osobistymi historiami, które chcieliby opowiedzieć, koncentrując się na doświadczeniach związanych z migracją, kulturą lub życiem codziennym. Następnie wybierają jedną z historii (jeśli mają wystarczająco dużo czasu, mogą stworzyć ich więcej), którą chcą się podzielić z innymi uczestnikami.

Media i umiejętności cyfrowe

2. Tworzenie opowieści cyfrowych

3. Opracowanie historii (30 minut) – Każda grupa, korzystając z urządzeń cyfrowych, tworzy krótką historię cyfrową (video, prezentację lub nagranie audio).

4. Wymiana opowieści i dyskusja (20 minut) – Wszystkie grupy prezentują opracowane historie cyfrowe. Po każdej prezentacji należy zachęcić uczestników do krótkiej dyskusji. Następnie po zakończeniu wszystkich prezentacji należy zamieścić historie na jednym (lub kilku) portalach społecznościowych (Instagram, Facebook, Blogger itp.). Można także utworzyć własną stronę poświęconą dzieleniu się podobnymi historiami w celu promowania dialogu międzykulturowego i zrozumienia.



Media i umiejętności cyfrowe

3. Umiejętność krytycznej analizy

Czas: 1 godzina

Celem tej aktywności jest rozwijanie umiejętności krytycznego myślenia poprzez analizowanie treści medialnych z różnych perspektyw kulturowych, jest to niezwykle ważne w dobie dezinformacji, zwłaszcza w przypadku wojny w Ukrainie.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) – Omów znaczenie analizy mediów oraz takich pojęć jak stronniczość, perspektywa kulturowa i nieprawdziwych informacji (fake news).
2. Wybór mediów (10 minut) – Prowadzący udostępnia uczestnikom kilka filmów lub artykułów z różnych źródeł. Najlepiej byłoby, gdyby była to mieszanka mediów ukraińskich i międzynarodowych.
3. Grupowa analiza (25 minut) – Uczestnicy są podzieleni na małe grupy. Analizują dostarczone im informacje. Powinni skoncentrować się na sposobie przedstawiania różnych kultur, potencjalnych uprzedzeniach i konfliktach, a także wpływie źródła przekazów medialnych.
4. Dyskusja (15 minut) – Każda grupa dzieli się swoimi spostrzeżeniami, a wszyscy są zachęceni do przedstawienia swoich punktów widzenia oraz zastrzeżeń. Na zakończenie uczestnicy omawiają ogólny wpływ mediów na kształtowanie naszego postrzegania.

Media i umiejętności cyfrowe

4. Kampania w mediach społecznościowych na rzecz różnorodności

Czas: 1,5 godzina

Celem tego działania jest opracowanie kampanii w mediach społecznościowych promującej dialog międzykulturowy i wzajemne zrozumienie.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) – Prowadzący wyjaśnia rolę mediów społecznościowych w kształtowaniu naszych opinii i promowaniu różnych inicjatyw. Może podać przykład lub przykłady skutecznych kampanii w mediach społecznościowych.
2. Burza mózgów (20 minut) – Uczestnicy są podzieleni na małe grupy i przeprowadzają burzę mózgów na temat pomysłów na kampanię w mediach społecznościowych dotyczącą dialogu międzykulturowego i wzajemnego zrozumienia. Mile widziane są tematy związane z sytuacją na Ukrainie oraz potrzebą integracji.

Media i umiejętności cyfrowe

4. Kampania w mediach społecznościowych na rzecz różnorodności

3. Rozwój kampanii (40 minut)

Każda grupa opracowuje swoją kampanię, tworząc posty (teksty, obrazy, infografiki, filmy itp.). Powinni wymyślić nazwę kampanii, hashtagi oraz plan zaangażowania i dotarcia do szerszej publiczności.

4. Prezentacja i Dyskusja (20 minut)

Każda grupa prezentuje swoją kampanię. Po każdej prezentacji zachęć do krótkiej dyskusji mającej na celu wymianę uwag i opinii. Grupy są zachęcane do publikowania swoich pomysłów w mediach społecznościowych.



Media i umiejętności cyfrowe

5. Poszukiwanie skarbów

Czas: 1,5 godziny

Celem tego zadania jest poprawa umiejętności medialnych i cyfrowych poprzez zabawę.

Kroki:

1. Wprowadzenie (10 minut) – Prowadzący tłumaczy reguły gry w poszukiwanie skarbów. Następnie przedstawia listę zadań związanych z wyszukiwaniem i analizowaniem różnych rodzajów mediów.
2. Poszukiwanie skarbów (1 godzina) – Podzieleni na małe grupy uczestnicy próbują wykonać zadanie, identyfikując przykłady stroniczych informacji medialnych, znajdując pozytywne reprezentacje różnych kultur i tworząc krótką infografikę lub film na temat umiejętności korzystania z mediów i wskazówek dotyczących analizy.
3. Prezentacja (20 minut) – Każda grupa dzieli się swoimi odkryciami i przemyśleniami. Następnie prowadzący zachęca uczestników do krótkiej dyskusji.



Zrównoważony rozwój środowiska

Teoria

Zrównoważony rozwój środowiska

Pierwsze poważne badania w dziedzinie zrównoważonego rozwoju środowiska miały miejsce podczas globalnych kryzysów energetycznych w 1973 i 1979 roku, kiedy problem ograniczonych zasobów naturalnych stał się niezwykle naglący. Wyniki tych badań stanowiły podstawę dobrze znanej koncepcji zrównoważonego rozwoju, która opiera się na idei „zaspokajania potrzeb obecnego pokolenia bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie”.



Opracowanie merytorycznej treści zrównoważonego rozwoju środowiska, która obejmuje racjonalne wykorzystanie zasobów, ograniczenie emisji do środowiska i uwzględnienie czynnika odnawialności środowiska w bieżącej działalności przedsiębiorstw, przyczyniło się do rozszerzenia ram regulacyjnych koncepcji społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR). Doprowadziło to do powstania wielopłaszczyznowej koncepcji odpowiedzialności, która obejmuje aspekty ekonomiczne, prawne, etyczne, społeczne i środowiskowe.



Zrównoważony rozwój środowiska

Zrównoważony rozwój środowiska oraz rozwój społeczny

Skuteczne zarządzanie zasobami naturalnymi jest istotne nie tylko dla uniknięcia ich wyczerpania, ale także dla zagwarantowania odpowiedniej jakości życia ludzi, którzy mogą być zagrożeni ich nadmierną eksploatacją. Dla przykładu, jeżeli mieszkańcy obszarów wiejskich nie mają wody pitnej i są zależni od małej studni służącej im do przetrwania, karmienia zwierząt i podlewania upraw, posadzenie drzew eukaliptusowych w pobliżu studni stanowiłoby zagrożenie dla przedsiębiorstwa leśnego, biorąc pod uwagę fakt, iż ze względu na charakterystykę tego gatunku drzew, zużywają one zbyt dużo wody. Wówczas prawdopodobnie dopływ studni byłby niewystarczający do utrzymania posadzonych drzew oraz zaspokojenia potrzeb okolicznych społeczności. W tej sytuacji istnieje podwójne ryzyko, ponieważ wpływa to nie tylko na bezpieczeństwo mieszkańców, ale także grozi wyczerpaniem zasobów wodnych na tym obszarze. Może to prowadzić do niepokoju społecznego, zmuszając tym samym ludzi do migracji w obszary o optymalnych warunkach do pracy na wsi, a jeśli takie miejsca nie zostaną znalezione, do migracji na obszary miejskie, powodując wyludnienie wsi, a wraz z nim zmianę stylu życia społeczności, które od lat funkcjonowały dzięki zasobom naturalnym.



Zrównoważony rozwój środowiska

Zrównoważony rozwój środowiska i wzrost gospodarczy

Należy zauważyć, że wzrost gospodarczy i rozwój gospodarczy to dwie różne kwestie. Pierwszy jest związany z aspektami ilościowymi; liczbami zatrudnienia, produkcji, konsumpcji. Drugi - z aspektami jakościowymi, które go określają. Obecnie zrównoważony rozwój środowiskowy jest częściej kojarzony z koncepcją rozwoju gospodarczego, ponieważ promuje metody i praktyki, które umożliwiają wzrost gospodarczy regionu lub kraju. Koncentruje się zatem na zapewnieniu, że metody stosowane przez sektory produkcyjne nie stoją w sprzeczności z ochroną zasobów naturalnych.

Czym jest zrównoważony rozwój środowiska?

Zrównoważony rozwój środowiska to zdolność systemów naturalnych i społecznych do utrzymania równowagi i produktywności w perspektywie długoterminowej, przy jednoczesnej minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko. W kontekście współczesnych wyzwań, takich jak zmiany klimatyczne, wyczerpywanie się zasobów naturalnych i konflikty zbrojne, kwestia zrównoważonego rozwoju środowiska nabiera szczególnego znaczenia. Dla Ukrainy, która obecnie przeżywa trudny czas, zrównoważony rozwój środowiska jest nie tylko kwestią ochrony środowiska, ale także zapewnienia bezpieczeństwa i dobrobytu ludności. Ta praca analizuje aspekty zrównoważenia środowiskowego Ukrainy w warunkach wojennych oraz rolę ukraińskiej młodzieży w tym procesie.

Zrównoważony rozwój środowiska

Zrównoważony rozwój środowiska obejmuje zdolność ekosystemów do przetrwania zmian i regeneracji po wystąpieniu zakłóceń. Koncepcja ta obejmuje:

- Racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych - zapewnienie długoterminowej ochrony zasobów poprzez ich efektywne wykorzystanie i odbudowę.
- Ochrona bioróżnorodności - wspieranie różnorodności gatunków roślin i zwierząt, które odgrywają ważną rolę w funkcjonowaniu ekosystemów.
- Minimalizacja zanieczyszczeń - redukcja emisji szkodliwych substancji do powietrza, wody i gleby..
- Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii - przejście na systemy energetyczne oparte na energii słonecznej, wiatrowej i wodnej.

Wojna na terytorium Ukrainy ma znaczący negatywny wpływ na środowisko. Główne problemy środowiskowe wynikające z działań wojennych obejmują:

- Zanieczyszczenie powietrza - wysoki poziom emisji szkodliwych substancji z przedsiębiorstw produkcyjnych oraz środków transportu. Według Państwowej Służby Statystycznej Ukrainy poziom zanieczyszczenia powietrza w wielu miastach przemysłowych Ukrainy znacznie przekracza dopuszczalne normy, co negatywnie wpływa na zdrowie ludności i stan środowiska.

Zrównoważony rozwój środowiska

Ukraińska młodzież odgrywa kluczową rolę w ochronie i przywracaniu środowiska naturalnego. Ich działalność i inicjatywy mogą przyczynić się do zwiększenia świadomości ekologicznej i rozwoju zrównoważonych praktyk. Główne obszary aktywności młodzieży::

- Inicjatywy edukacyjne - prowadzenie programów edukacji ekologicznej i działań mających na celu podniesienie świadomości społecznej na temat znaczenia zrównoważonego rozwoju środowiska.
- Działalność wolontariatów - udział w akcjach wolontariatu na rzecz oczyszczania terenów, sadzenia drzew i ochrony rezerwatów przyrody.
- Ekoaktywizm - organizacja rajdów, flash mobów i kampanii informacyjnych mających na celu ochronę środowiska.
- Badania naukowe - zaangażowanie w projekty naukowe, które badają wpływ wojny na środowisko i opracowują strategie minimalizacji szkód.

Zatem dostępne obecnie dla człowieka alternatywy w zakresie dbania o zasoby naturalne są związane z innowacjami, społeczną odpowiedzialnością biznesu i generowaniem modeli biznesowych, które uwzględniają zrównoważony czynnik w ich działalności gospodarczej. Jeśli więcej firm i przedsiębiorstw będzie podążać za tym trendem, będą one lepiej dbać o zasoby, które są dostarczane przez środowisko. Dzięki temu możliwe będzie utrzymanie przy życiu społeczności, które są w dzisiejszych czasach w pełni od nich zależne, a także pokoleń, które będą ich potrzebować w przyszłości.

Zrównoważony rozwój środowiska

Źródła:

Our Common Future, Chapter 2: Towards Sustainable Development
World Commission on Environment and Development // UN Documents
Gathering a Body of Global Agreements. 1987. N 1, ze strony
<https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/5987our-common-future.pdf>

National report on the state of the natural environment in Ukraine in
2021, ze strony <https://mepr.gov.ua/wp-content/uploads/2023/01/Natsdopovid-2021-n.pdf>

Environment of Ukraine 2022. State Statistics Service of Ukraine, from
Fighting and constant missile attacks have a negative impact on the
quality of water in rivers and other bodies of water. Ministry of
Environmental Protection and Natural Resources of Ukraine, ze strony
<https://mepr.gov.ua/bojovi-diyi-ta-postijni-raketni-ataky-negatyvnovplyvayut-na-yak/>

UNDP Resilience and Recovery Programme, ze strony
<https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home.html>



Zrównoważony rozwój środowiska

Dobre praktyki

Zrównoważony rozwój środowiska



Ukraina, Region Dniepropietrowski, Słobożanśk



Słobożańskie Liceum Rady Wsi Słobożańska



Styczeń-Maj, 2024



Podnoszenie świadomości ekologicznej i angażowanie studentów w zrównoważone praktyki.



Zrównoważony rozwój środowiska i zaangażowanie społeczności.

Inicjatywa „Ochrona środowiska” to pięciomiesięczny program organizowany przez Słobożańskie Liceum Rady Wsi Słobożańska. Program ma na celu podniesienie świadomości ekologicznej i zaangażowanie uczniów w zrównoważone praktyki poprzez szereg działań edukacyjnych i praktycznych. Działania te obejmują warsztaty na temat recyklingu, oszczędzania energii i bioróżnorodności, a także akcje sprzątania środowiska i sadzenia drzew. Uczniowie uczestniczą w interaktywnych sesjach, podczas których dowiadują się o wpływie działalności człowieka na środowisko i znaczeniu zrównoważonego stylu życia. Program obejmuje również współpracę z lokalnymi organizacjami ekologicznymi, aby zapewnić uczniom praktyczne doświadczenie w działaniach na rzecz ochrony środowiska. Inicjatywa ma na celu zaszczepienie wśród uczniów poczucia odpowiedzialności i aktywnego obywatelstwa, zachęcając ich do podejmowania proaktywnych kroków w celu ochrony lokalnego środowiska.

Zrównoważony rozwój środowiska

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Inicjatywa ta stanowi odpowiedź na wyzwanie związane z niską świadomością ekologiczną i brakiem zaangażowania w zrównoważone praktyki wśród studentów w regionie. Wielu uczniów nie ma możliwości zapoznania się z problemami środowiskowymi i praktycznymi krokami, które mogą podjąć, aby ograniczyć ich wpływ. Brak ustrukturyzowanych programów edukacji ekologicznej w lokalnych programach nauczania oznacza, że uczniom często brakuje kluczowej wiedzy na temat zrównoważonego rozwoju. Inicjatywa „Ochrona środowiska” wypełnia tę lukę, zapewniając ustrukturyzowany i angażujący program, który edukuje uczniów w kluczowych kwestiach środowiskowych i umożliwia im podejmowanie działań. Angażując uczniów w praktyczne działania i rzeczywiste projekty, program pomaga przezwyciężyć bierne podejście do edukacji ekologicznej i wspiera aktywne nastawienie do zrównoważonego rozwoju.



Zrównoważony rozwój środowiska

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Inicjatywa „Ochrona środowiska” z powodzeniem zwiększyła świadomość ekologiczną i zaangażowanie wśród uczniów w Słobożańsku. Uczestnicy wykazali się większym zrozumieniem kwestii środowiskowych i zwiększonym poczuciem odpowiedzialności związanej ze zrównoważonym stylem życia. Praktyczne działania nie tylko pozwoliły nabyć odpowiednie umiejętności, ale także zainspirowały ich do wdrożenia zrównoważonych praktyk w codziennym życiu. Sprzątanie społeczności i akcje sadzenia drzew zaowocowały namacalną poprawą stanu lokalnego środowiska, wzbudzając w uczniach poczucie dumy i spełnienia. Co więcej, współpraca z lokalnymi organizacjami ekologicznymi wzmocniła więzi społeczne i zapewniła uczniom wartościowe okazje do nawiązywania relacji. Program został doceniony za innowacyjne podejście do edukacji ekologicznej i pozytywny wpływ zarówno na uczniów, jak i lokalną społeczność, stanowiąc wzór do naśladowania dla innych szkół w regionie.



Zrównoważony rozwój środowiska

1. Znaczenie natury

Cel: Głównym celem tej aktywności jest poszerzanie wiedzy uczestników na temat istotnej roli, jaką przyroda odgrywa w naszym życiu. Badając różne aspekty świata przyrody, staramy się budować uznanie, świadomość i poczucie odpowiedzialności za ochronę środowiska.

Opis: Uczniowie przygotowali krótkie projekty koncentrujące się na różnych aspektach przyrody, takich jak życie morskie, rośliny, ekosystemy i różnorodność biologiczna. Każdy uczeń zbadał i zaprezentował swoje odkrycia, dzieląc się spostrzeżeniami na temat znaczenia poszczególnych elementów przyrody. Prezentacje zawierały pomoce wizualne, fakty i osobiste refleksje. Uczestnicy angażowali się w dyskusje, zadawali pytania i wymieniali się pomysłami podczas prezentacji.

Rezultat: Uczestnicy zyskali głębsze uznanie dla znaczenia przyrody. Zwiększona świadomość na temat kwestii środowiskowych i potrzeby ochrony przyrody. Poprawa umiejętności komunikacyjnych poprzez prezentowanie i omawianie swoich badań. Poczucie odpowiedzialności za ochronę i konserwację świata przyrody.

Zrównoważony rozwój środowiska

2. Obiekty przyrodnicze Ukrainy

Cel: Odkrywanie miejsc przyrodniczych na Ukrainie. Wspieranie zrozumienia międzykulturowego. Wykorzystanie umiejętności pisania i mówienia.

Opis: Dostęp do różnych zasobów internetowych. Wykorzystywanie aplikacji Canva do tworzenia prezentacji wizualnych. Badanie i zbieranie informacji o konkretnych elementach przyrody (morska flora i fauna, rośliny, ekosystemy, bioróżnorodność). Przygotowywanie krótkich projektów.



Przedstawianie wyników za pośrednictwem pomocy wizualnych, faktów i osobistych refleksji. Angażowanie się w dyskusje i wymianę pomysłów podczas prezentacji.

Rezultaty: Uczestnicy rozwiną głębsze uznanie dla znaczenia przyrody, zyskają świadomość kwestii środowiskowych i potrzeb związanych z ochroną przyrody, poprawią umiejętności komunikacyjne poprzez prezentacje naukowe, poczują odpowiedzialność za ochronę i zachowanie świata przyrody.

Zrównoważony rozwój środowiska

3. Problemy środowiskowe z wykorzystaniem programu Padlet

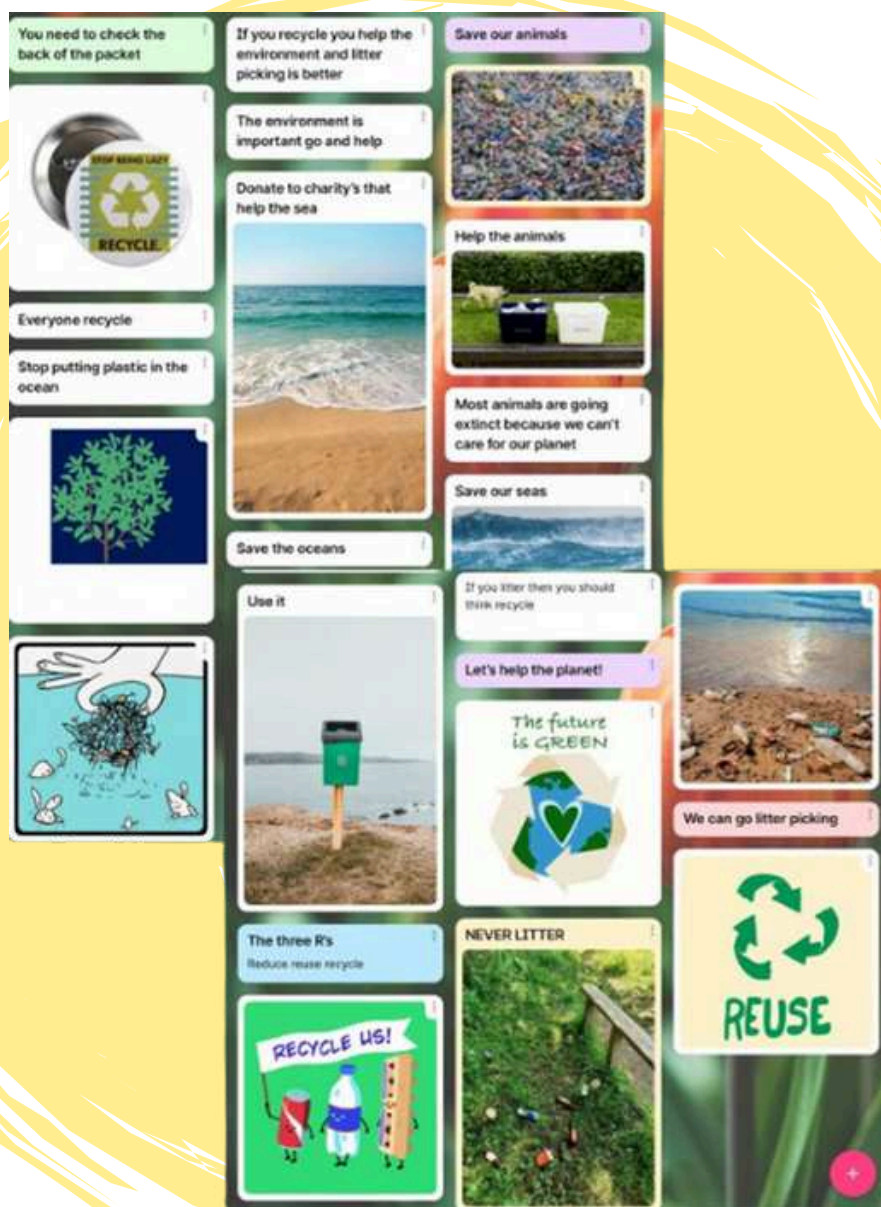
Cel: Zbadanie kwestii ekologicznych. Wykorzystanie własnej wiedzy. Prezentowanie konkretnych informacji.

Opis: Uczniowie tworzą zwięzłą listę problemów związanych z wybranym przez nich tematem. Lista ta powinna zawierać kluczowe aspekty i skutki danego problemu środowiskowego. Uczestnicy powinni być gotowi do podzielenia się swoimi odkryciami z kolegami z klasy. Prezentacja powinna być treściwa i trwać około 1 minuty.

Rezultat: Zwiększenie świadomości na temat wyzwań środowiskowych poprzez ich badanie i omawianie, co pozwoli uczestnikom rozwinąć większą wrażliwość dotyczącą rosnącej potrzeby ochrony środowiska. Zwiększone umiejętności komunikacyjne. Prezentowanie swoich badań poprawi zdolność uczestników do skutecznego przekazywania informacji. Zachęta do brania odpowiedzialności za ochronę przyrody. Poprzez dialog i zrozumienie uczniowie poczują się zmotywowani do aktywnego uczestnictwa w ochronie przyrody.

Zrównoważony rozwój środowiska

3. Problemy środowiskowe z wykorzystaniem programu Padlet



Zrównoważony rozwój środowiska

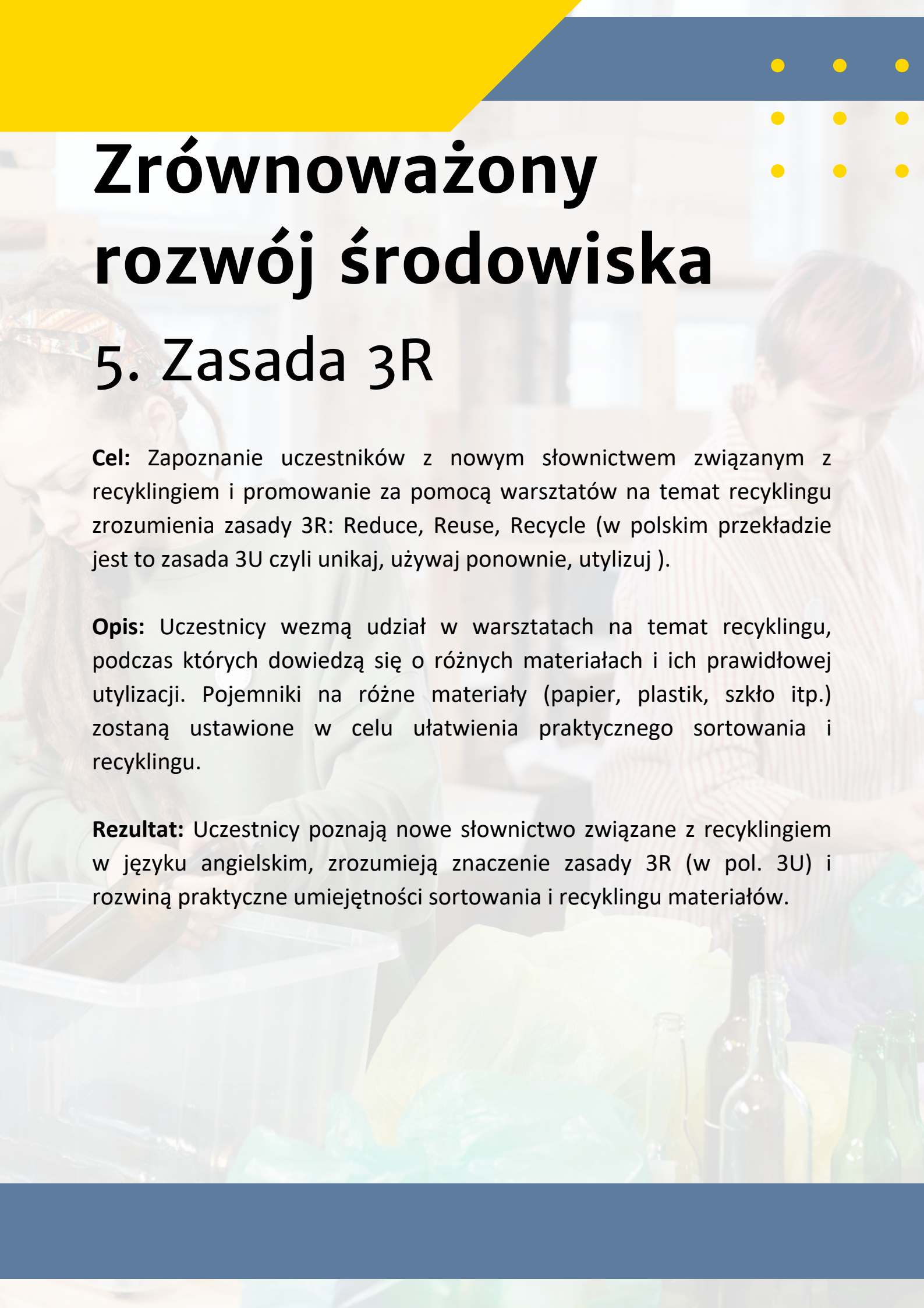
4. Jak sadzić warzywa?

Cel: Zapoznanie uczestników z nowym słownictwem związanym z ogrodnictwem i przeprowadzenie eksperymentu polegającego na sadzeniu warzyw, z opisem tego procesu w języku angielskim.

Opis: Uczestnicy stworzą film wideo przedstawiający proces sadzenia warzyw, od przygotowania gleby po podlewanie i pielęgnację rośliny. Klip wideo będzie zawierał narrację w języku angielskim, wyjaśniającą każdy etap procesu sadzenia przy użyciu nowo poznanego słownictwa.



Rezultat: Uczestnicy zdobędą praktyczne umiejętności ogrodnicze, wzbogacą słownictwo związane z ogrodnictwem i pielęgnacją roślin w języku angielskim oraz rozwiną pewność siebie w prezentowaniu i opowiadaniu w języku angielskim za pomocą klipu wideo.

The background of the slide features a faded image of two people, a woman and a man, engaged in sorting waste into different colored bins (yellow, green, blue). The woman is on the left, wearing a headband, and the man is on the right, wearing a striped shirt. They are both looking down at the bins. The bins are filled with various types of waste, including plastic bottles and paper. The overall scene is brightly lit, suggesting an indoor setting like a workshop or classroom.

Zrównoważony rozwój środowiska

5. Zasada 3R

Cel: Zapoznanie uczestników z nowym słownictwem związanym z recyklingiem i promowanie za pomocą warsztatów na temat recyklingu zrozumienia zasady 3R: Reduce, Reuse, Recycle (w polskim przekładzie jest to zasada 3U czyli unikaj, używaj ponownie, utylizuj).

Opis: Uczestnicy wezmą udział w warsztatach na temat recyklingu, podczas których dowiedzą się o różnych materiałach i ich prawidłowej utylizacji. Pojemniki na różne materiały (papier, plastik, szkło itp.) zostaną ustawione w celu ułatwienia praktycznego sortowania i recyklingu.

Rezultat: Uczestnicy poznają nowe słownictwo związane z recyklingiem w języku angielskim, rozumieją znaczenie zasady 3R (w pol. 3U) i rozwiną praktyczne umiejętności sortowania i recyklingu materiałów.

Zrównoważony rozwój środowiska

„Look. It did not fall apart”



Ukraina, Region Dniepropietrowski, Słobożanśk



Centrum Młodzieżowe „SMART” Słobożańskiej Rady Wsi



Od grudnia 2023 r. do chwili obecnej

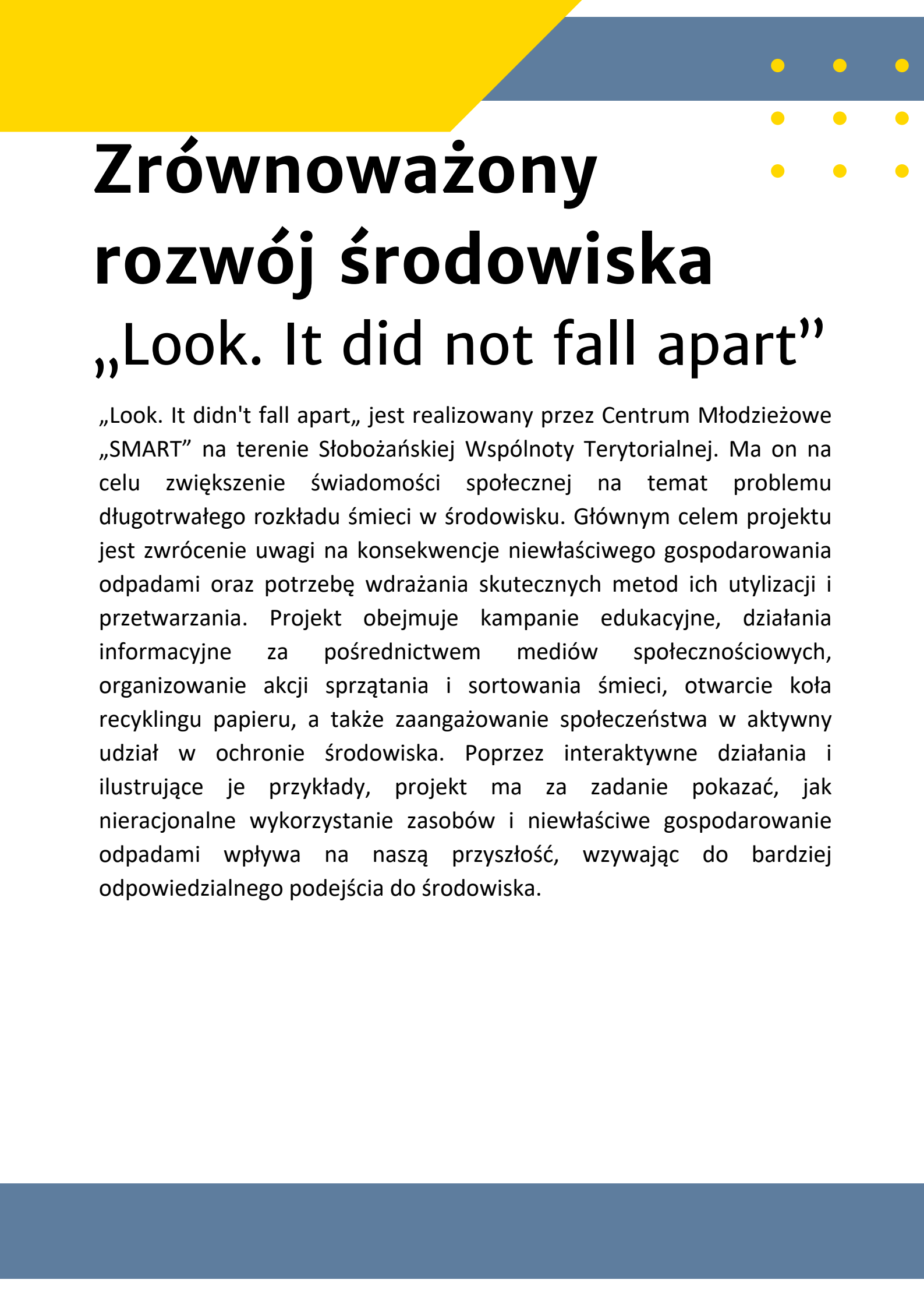


Ochrona środowiska i podnoszenie świadomości w zakresie sortowania odpadów.



Projekt „Look. It didn't break down”





Zrównoważony rozwój środowiska „Look. It did not fall apart”

„Look. It didn't fall apart,, jest realizowany przez Centrum Młodzieżowe „SMART” na terenie Słobożańskiej Wspólnoty Terytorialnej. Ma on na celu zwiększenie świadomości społecznej na temat problemu długotrwałego rozkładu śmieci w środowisku. Głównym celem projektu jest zwrócenie uwagi na konsekwencje niewłaściwego gospodarowania odpadami oraz potrzebę wdrażania skutecznych metod ich utylizacji i przetwarzania. Projekt obejmuje kampanie edukacyjne, działania informacyjne za pośrednictwem mediów społecznościowych, organizowanie akcji sprzątania i sortowania śmieci, otwarcie koła recyklingu papieru, a także zaangażowanie społeczeństwa w aktywny udział w ochronie środowiska. Poprzez interaktywne działania i ilustrujące je przykłady, projekt ma za zadanie pokazać, jak nieracjonalne wykorzystanie zasobów i niewłaściwe gospodarowanie odpadami wpływa na naszą przyszłość, wzywając do bardziej odpowiedzialnego podejścia do środowiska.



Zrównoważony rozwój środowiska

„Look. It did not fall apart”

Wyzwanie/Problem, które rozwiązuje praktyka

Projekt pozwala rozwiązać istotne wyzwania środowiskowe w Ukrainie. Główne problemy, przed jakimi staje projekt:

1. Niska świadomość wpływu odpadów na środowisko: wiele osób nie zdaje sobie sprawy z długoterminowego wpływu odpadów na środowisko. Projekt przewiduje kampanie edukacyjne i informuje o czasie rozkładu śmieci i ich wpływie na ekosystemy.
2. Niewłaściwa gospodarka odpadami: brak infrastruktury do sortowania i recyklingu odpadów. Projekt promuje instalację pojemników do selektywnej zbiórki odpadów i wspiera rozwój infrastruktury do ich przetwarzania.
3. Zanieczyszczenie środowiska: śmieci, zwłaszcza plastikowe, zanieczyszczają obszary naturalne, zasoby wodne i gleby. Projekt organizuje akcje sprzątania, zmniejszając ilość śmieci na obszarach naturalnych.
4. Nadmierne wykorzystanie plastiku: wykorzystanie jednorazowych produktów plastikowych prowadzi do wzrostu ilości odpadów plastikowych. Projekt zachęca do przejścia na alternatywy wielokrotnego użytku.

Zrównoważony rozwój środowiska „Look. It did not fall apart”

5. Niski poziom odpowiedzialności środowiskowej biznesu: wiele firm nie bierze pod uwagę aspektów środowiskowych w swojej działalności. Projekt współpracuje z sektorem gospodarczym, promując wdrażanie praktyk odpowiedzialnych środowiskowo.

6. Niewystarczająca edukacja ekologiczna: niewystarczająca uwaga poświęcana edukacji ekologicznej w instytucjach edukacyjnych. Projekt prowadzi programy edukacyjne dla uczniów i studentów, zwiększając poziom wiedzy na temat ochrony środowiska.

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Projekt „Look. It didn't fall apart” centrum młodzieżowego z ekologicznego punktu widzenia osiągnął znaczący sukces w zwiększaniu świadomości ekologicznej i praktycznych umiejętności wśród młodych ludzi. Główne osiągnięcia ekologiczne projektu obejmują:

1. Zwiększenie świadomości ekologicznej: projekt aktywnie promuje znaczenie ograniczenia wykorzystania plastiku i innych trudno rozkładających się materiałów. Przyczynia się do kształtowania kultury ekologicznej, pomagając uczestnikom zrozumieć znaczenie sortowania i utylizacji odpadów.

Zrównoważony rozwój środowiska

„Look. It did not fall apart”

2. Sortowanie odpadów i recykling: centrum młodzieżowe wdraża programy sortowania odpadów, które obejmują instalację specjalnych pojemników na różne rodzaje plastiku. Zmniejsza to ilość odpadów, które trafiają na wysypiska i kieruje materiały do recyklingu.

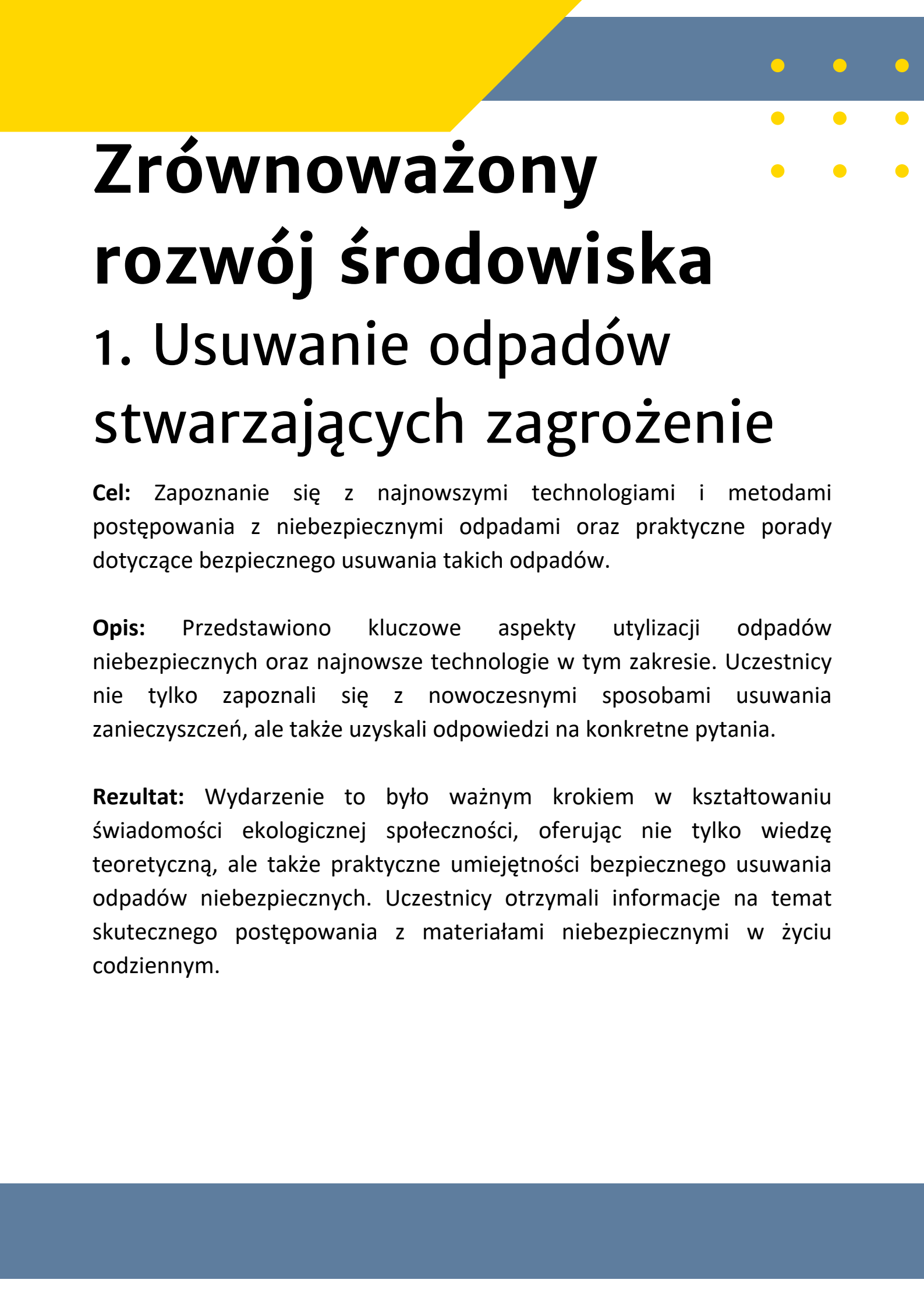
3. Działania edukacyjne: w ramach projektu prowadzone są warsztaty szkoleniowe i wykłady, podczas których uczestnicy dowiadują się o negatywnym wpływie plastiku na środowisko i zdobywają wiedzę na temat alternatywnych metod redukcji odpadów.

Dzięki tym działaniom projekt „Look. It did not fall apart” w znacznym stopniu przyczynia się do zmniejszenia obciążenia środowiska i kształtowania odpowiedzialności ekologicznej wśród młodych ludzi.



Zrównoważony rozwój środowiska „Look. It did not fall apart”





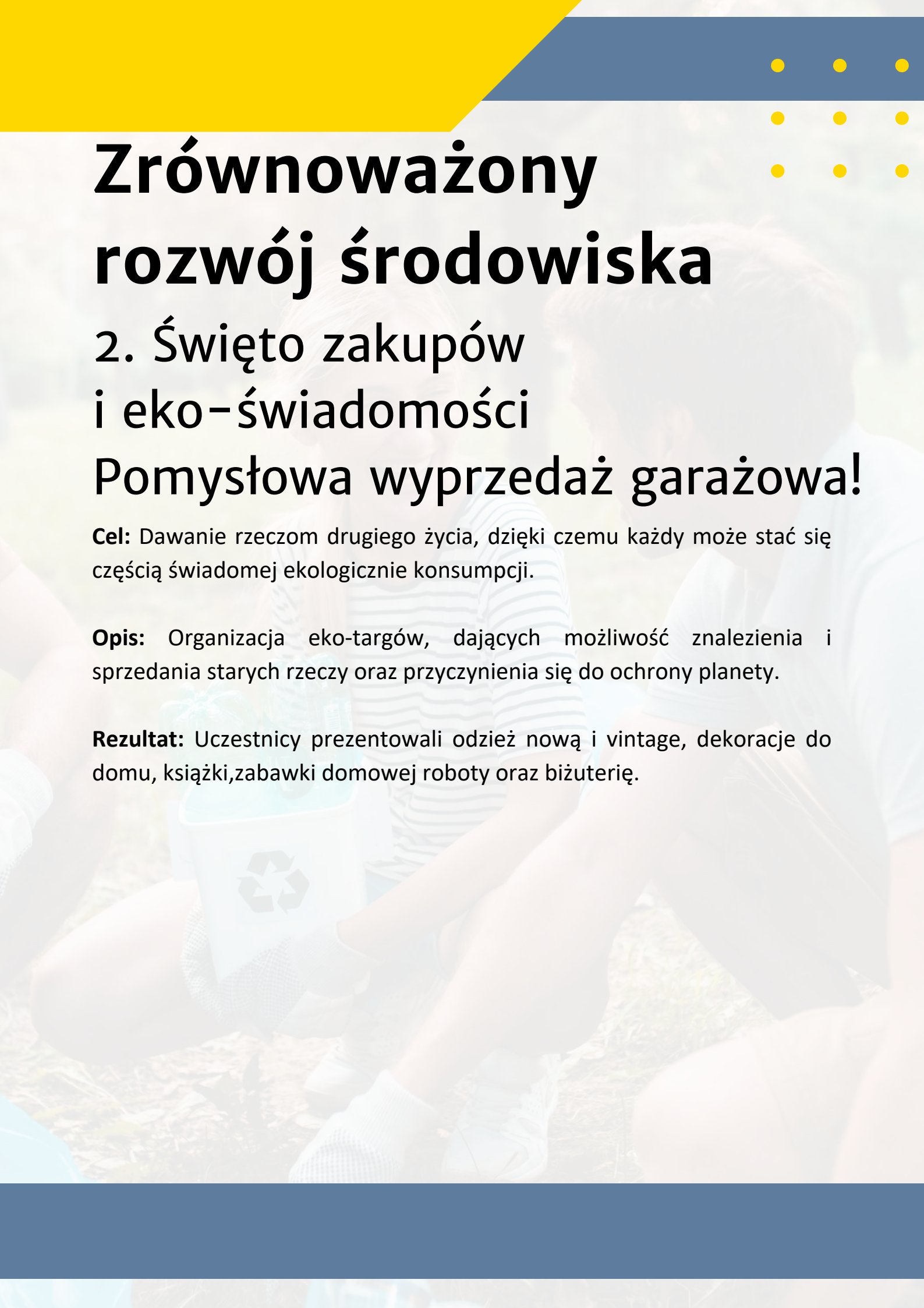
Zrównoważony rozwój środowiska

1. Usuwanie odpadów stwarzających zagrożenie

Cel: Zapoznanie się z najnowszymi technologiami i metodami postępowania z niebezpiecznymi odpadami oraz praktyczne porady dotyczące bezpiecznego usuwania takich odpadów.

Opis: Przedstawiono kluczowe aspekty utylizacji odpadów niebezpiecznych oraz najnowsze technologie w tym zakresie. Uczestnicy nie tylko zapoznali się z nowoczesnymi sposobami usuwania zanieczyszczeń, ale także uzyskali odpowiedzi na konkretne pytania.

Rezultat: Wydarzenie to było ważnym krokiem w kształtowaniu świadomości ekologicznej społeczności, oferując nie tylko wiedzę teoretyczną, ale także praktyczne umiejętności bezpiecznego usuwania odpadów niebezpiecznych. Uczestnicy otrzymali informacje na temat skutecznego postępowania z materiałami niebezpiecznymi w życiu codziennym.

The background of the slide features a faded image of children playing outdoors. In the foreground, a child's hand is visible holding a green recycling bin with a white recycling symbol. The overall theme is environmental awareness and sustainability.

Zrównoważony rozwój środowiska

2. Święto zakupów i eko-świadomości

Pomysłowa wyprzedaż garażowa!

Cel: Dawanie rzeczom drugiego życia, dzięki czemu każdy może stać się częścią świadomej ekologicznie konsumpcji.

Opis: Organizacja eko-targów, dających możliwość znalezienia i sprzedania starych rzeczy oraz przyczynienia się do ochrony planety.

Rezultat: Uczestnicy prezentowali odzież nową i vintage, dekoracje do domu, książki, zabawki domowej roboty oraz biżuterię.

Zrównoważony rozwój środowiska

3. Grupa zajmująca się recyklingiem papieru

Cel: Badanie technik tworzenia ekologicznie czystego papieru z makulatury

Opis: Korzystając ze specjalnego sprzętu do recyklingu papieru, uczestnicy grupy poznają znaczenie sortowania odpadów z makulatury na poziomie przedsiębiorstwa oraz techniki takiego recyklingu.

Rezultat: Uczestnicy zajęć przygotowują nowe arkusze papieru, które będą mogli zabrać ze sobą do domu. Oprócz korzyści dla środowiska, taki krąg rozwija także kreatywność, jako że kartki mogą być wytwarzane w różnych kolorach i kształtach oraz wykorzystane do drukowania, tworzenia notatników i nie tylko.

Zrównoważony rozwój środowiska

4. Zaawansowana lekcja tworzenia nadruków na ubraniach

Cel: Samorealizacja młodzieży poprzez kreatywność i dyskusję na temat istotnej kwestii środowiskowej, jaką jest szybka moda (ang. fast fashion) i sposób, w jaki nadmierna produkcja zanieczyszcza planetę.

Opis: Przy pomocy specjalnego sprzętu uczestnicy mogli wyrazić swoją kreatywność, tworząc niepowtarzalne wzory, które następnie zostały odwzorowane na koszulkach. Warto zaznaczyć, że wydarzenie cechowała interaktywność, dzięki czemu każdy miał okazję wykazać się swoimi umiejętnościami na poszczególnych etapach drukowania.

Rezultat: Wydarzenie stało się nie tylko platformą do samorealizacji poprzez twórczość, ale także miało na celu poruszenie ważnego tematu szybkiej mody i jej wpływu na planetę. Uczestnicy dyskutowali na ten temat, wymieniali opinie i dzielili się alternatywnymi sposobami wpływania na świat mody.

Zrównoważony rozwój środowiska

5. Zaawansowana lekcja produkcji power banków

Cel: Praktyczna demonstracja tego, jak można zmniejszyć wpływ plastiku na środowisko poprzez ponowne wykorzystanie materiałów.

Opis: Uczestnicy wydarzenia mieli okazję wziąć udział w zajęciach praktycznych, demontując elementy jednorazowych papierosów i badając proces przekształcania ich w paczki papierosów.

Rezultat: Wydarzenie stało się ważnym krokiem w kierunku tworzenia bardziej świadomego ekologicznie społeczeństwa i przyczyniło się do popularyzacji inicjatyw mających na celu ochronę środowiska i wspieranie wojska.

Zrównoważony rozwój środowiska

6. Zaawansowana lekcja tworzenia lalek motanka*

Cel: Edukacja uczniów w zakresie znaczenia zrównoważonego rozwoju ekologicznego i tradycyjnego rzemiosła, przy jednoczesnym wspieraniu kreatywności i uznania dla kultury.

Opis: W ramach tego działania organizowana jest zaawansowana lekcja, podczas której uczniowie uczą się tworzyć lalki Motanka, tradycyjne lalki wykonane ze skrawków tkanin. Warsztaty prowadzone są przez eksperta w dziedzinie tradycyjnego rzemiosła i zrównoważonego rozwoju, który wyjaśnia kulturowe znaczenie lalek Motanek i ich rolę w promowaniu zrównoważonych praktyk. Uczniowie są zachęceni do korzystania z materiałów pochodzących z recyklingu, takich jak stare ubrania, resztki tkanin i włókna naturalne, do tworzenia swoich lalek. Instruktor podkreśla korzyści dla środowiska wynikające z ponownego wykorzystania materiałów i zmniejszenia ilości odpadów.



* sznurkowa lalka wykonana z tkaniny

Zrównoważony rozwój środowiska

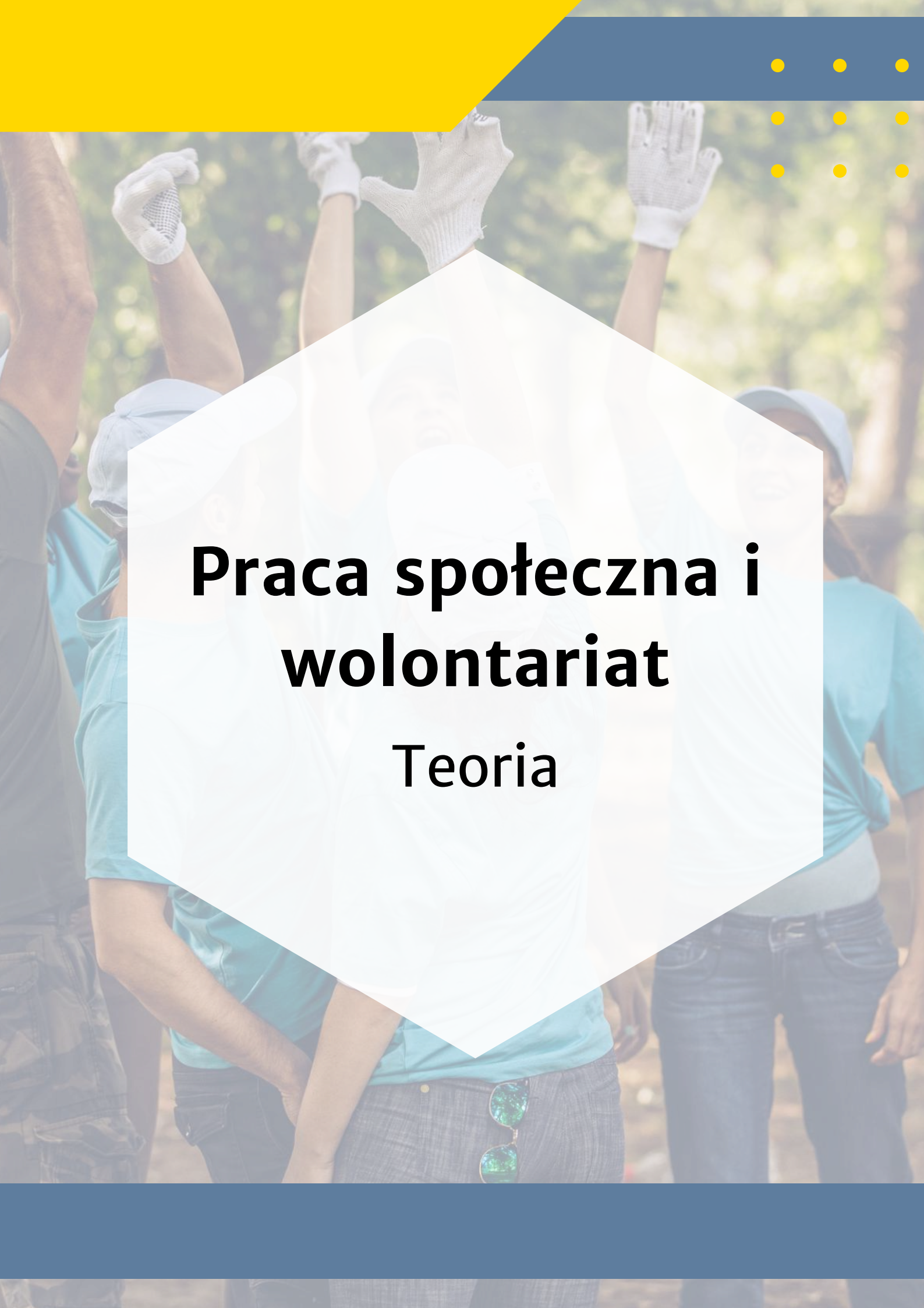
6. Zaawansowana lekcja tworzenia lalek motanka

W trakcie sesji prowadzone są dyskusje na temat zrównoważonego rozwoju ekologicznego, wpływu odpadów tekstylnych i sposobów wprowadzania ekologicznych nawyków. Angażując się w to praktyczne ćwiczenie, uczestnicy nie tylko uczą się tradycyjnego rzemiosła, ale także doceniają zrównoważony styl życia.

Działanie to promuje świadomość ekologiczną, dziedzictwo kulturowe i twórczą ekspresję, czyniąc z niego wszechstronne doświadczenie edukacyjne.

Rezultat: Lalki Motanka stworzone przez uczniów mogą być prezentowane na szkolnej wystawie, aby zwiększyć świadomość na temat zrównoważonego rozwoju i tradycyjnego rzemiosła.





Praca społeczna i wolontariat

Teoria

Praca społeczna i wolontariat

W naszym coraz bardziej zglobalizowanym świecie wspieranie dialogu międzykulturowego jest ważniejsze niż kiedykolwiek. Wymiana pomysłów, tradycji i wartości między różnymi kulturami może zniwelować różnice, zmniejszyć uprzedzenia oraz promować zrozumienie i współpracę. Jednym z najskuteczniejszych sposobów kultywowania takiego dialogu jest praca społeczna i wolontariat, które są uważane za istotny aspekt dobrobytu społecznego, wspierany przez wiele krajów europejskich i instytucji UE (Andrea Carlà A.m et al., 2023). Działania te zapewniają praktyczne, praktyczne możliwości współpracy, wymiany doświadczeń i uczenia się od siebie nawzajem dla osób z różnych środowisk.

Badanie empiryczne, oparte na wywiadach i kwestionariuszach przeprowadzonych w ciągu roku w sześciu krajach europejskich, analizuje wpływ działań wolontariackich z udziałem obywateli UE i państw trzecich. Badanie pokazuje, że wolontariat promuje interakcje społeczne i integrację, wzmacniając więzi społeczne i pomagając w integracji społecznej. Stwierdzono jednak również, że sam wolontariat nie jest w stanie sprostać wszystkim wyzwaniom związanym z integracją, podkreślając potrzebę kompleksowego podejścia, które rozwiązuje problem dyskryminacji strukturalnej (Andrea Carlà A.m et al., 2023).

Praca społeczna i wolontariat

Rola pracy społecznej i wolontariatu

Praca społeczna i wolontariat są z natury działaniami społecznymi, które często łączą osoby z różnych środowisk kulturowych, etnicznych i społeczno-ekonomicznych. Angażowanie się w te działania tworzy platformę do interakcji i komunikacji, które są podstawą dialogu międzykulturowego.

1. Budowanie więzi poprzez wspólne cele

Projekty wolontariatu zazwyczaj koncentrują się na wspólnych celach, takich jak poprawa dobrobytu społeczności, wspieranie wrażliwych grup ludności lub zajmowanie się kwestiami środowiskowymi. Te wspólne cele mogą wykraczać poza różnice kulturowe, tworząc poczucie jedności i celu wśród uczestników. Kiedy poszczególne osoby pracują ramię w ramię na rzecz wspólnego celu, istnieje większe prawdopodobieństwo, że zaangażują się w wartościowe rozmowy, podzielą się osobistymi historiami i lepiej zrozumieją nawzajem swoje pochodzenie kulturowe.

2. Współpraca przy realizacji tych samych celów wzmacnia poczucie wspólnoty i dążenia do wyznaczonego celu, przełamując bariery kulturowe i stwarzając okazje do zrozumienia i docenienia różnych perspektyw. Dzięki współdzielonym doświadczeniom wolontariusze uczą się o różnych kulturach, perspektywach i wartościach, co pomaga przełamywać stereotypy i budować integracyjne społeczności. Ponadto bezpośrednia interakcja z osobami z różnych kultur pozwala na nawiązanie osobistych kontaktów i podważa istniejące wcześniej stereotypy i uprzedzenia. Promuje to bardziej szczegółowe zrozumienie różnych kultur i sprzyja poszanowaniu różnorodności.

Praca społeczna i wolontariat

Rola edukacji we wspieraniu dialogu międzykulturowego

Edukacja odgrywa kluczową rolę w przygotowywaniu osób do efektywnego dialogu międzykulturowego poprzez pracę społeczną i wolontariat. Instytucje edukacyjne mogą włączyć usługi szkoleniowe do swoich programów nauczania, łącząc zajęcia akademickie z pracą społeczną. Takie podejście nie tylko poszerza wiedzę akademicką młodych ludzi, ale także rozwija ich umiejętności społeczne i międzykulturowe.

1. Programy szkoleniowe

Programy szkoleniowe łączą naukę w klasie z pracą na rzecz społeczności, zapewniając młodym ludziom możliwość zastosowania wiedzy akademickiej w praktyce. Programy te często obejmują współpracę z organizacjami społecznymi, umożliwiając pracę nad projektami odpowiadającymi na lokalne potrzeby. Angażując się w różnorodne wspólnoty, młodzi ludzie uczą się doceniać różne perspektywy kulturowe i rozwijają umiejętności komunikacji międzykulturowej.

2. Szkolenie w zakresie kompetencji międzykulturowych

Instytucje edukacyjne mogą również oferować programy szkoleniowe, które koncentrują się na rozwijaniu kompetencji międzykulturowych. Programy te uczą młodych ludzi, jak radzić sobie z różnicami kulturowymi, skutecznie komunikować się między kulturami i budować środowiska sprzyjające włączeniu społecznemu. Szkolenie w zakresie kompetencji międzykulturowych przygotowuje młodych ludzi do angażowania się w merytoryczny dialog podczas pracy społecznej i wolontariatu, maksymalizując efektywność ich interakcji.

Praca społeczna i wolontariat

Problemy i uwarunkowania

Podczas gdy praca społeczna i wolontariat oferują znaczące możliwości wspierania dialogu międzykulturowego, istnieją również wyzwania i uwarunkowania, o których należy pamiętać.

1. Wrażliwość kulturowa

Istotne jest, aby wolontariusze podchodzili do swojej pracy z wyczuciem i szacunkiem dla innych kultur. Nieporozumienia lub brak wrażliwości mogą utrudniać dialog i niszczyć relacje. Programy szkoleniowe, które kładą nacisk na świadomość i wrażliwość kulturową, mogą pomóc wolontariuszom skutecznie radzić sobie z tymi wyzwaniami.

2. Zrównoważony rozwój i wpływ

Zapewnienie ciągłości i długoterminowego wpływu projektów społecznych ma kluczowe znaczenie. Krótkoterminowe lub źle zaplanowane projekty mogą nie przynieść trwałych zmian, a często mogą wręcz utrzymywać zależność. Zrównoważone projekty, które angażują członków społeczności w procesy planowania i podejmowania decyzji, mają większe szanse na wspieranie prawdziwego dialogu międzykulturowego i wzmocnienia ich pozycji.

3. Dynamika władzy

Dynamika władzy może wpływać na interakcje międzykulturowe w miejscach pracy społecznej. Wolontariusze z bardziej uprzywilejowanych środowisk mogą nieumyślnie umacniać istniejące nierówności, jeśli nie podchodzą do swojej pracy z pokorą i otwartym umysłem. Przemyślane praktyki i szkolenie w zakresie świadomości władzy mogą pomóc wolontariuszom dostrzec i uwzględnić tę dynamikę.

Praca społeczna i wolontariat

Wnioski

Praca społeczna i wolontariat to potężne narzędzia wspierające dialog międzykulturowy. Łącząc osoby z różnych środowisk w celu osiągnięcia wspólnych celów, działania te promują zrozumienie, empatię i współpracę. Instytucje i organizacje edukacyjne odgrywają istotną rolę w przygotowywaniu wolontariuszy do skutecznego zaangażowania międzykulturowego, dbając o to, by projekty pracy społecznej stwarzały wartościowe i sprzyjające włączeniu społecznemu okazje do dialogu.



W miarę tego, jak nasz świat staje się coraz bardziej zintegrowany, trudno jest przeszacować znaczenie dialogu międzykulturowego. Poprzez pracę społeczną i wolontariat możemy budować więzi międzykulturowe, przełamywać bariery i tworzyć bardziej integracyjną i rozumiejącą się globalną społeczność. Wykorzystując transformacyjną moc tych działań, możemy pielęgnować świat, w którym celebruje się różnorodność, a wzajemny szacunek i zrozumienie są normą.



Praca społeczna i wolontariat

W kontekście projektu „Kompetencje uzyskiwane dzięki komunikacji: włączenie kształcenia społeczno-emocjonalnego do nauczania języka obcego” praca społeczna i wolontariat mogą być potężnymi narzędziami wspierającymi dialog międzykulturowy poprzez:

1. Zapewnienie możliwości interakcji. Zaangażowanie ukraińskich uchodźców/osób czasowo przesiedlonych w projekty społeczne wraz z lokalną młodzieżą może stworzyć naturalne warunki do interakcji i komunikacji.

2. Rozwijanie empatii i zrozumienia. Dzięki wspólnym doświadczeniom i współpracy zarówno lokalna młodzież, jak i ukraińscy uchodźcy/osoby czasowo przesiedlone mogą pogłębić wzajemne zrozumienie swoich kultur, doświadczeń i perspektyw.

3. Promowanie umiejętności komunikacyjnych. Wspólna praca i uczestnictwo w społeczno-emocjonalnych zajęciach edukacyjnych może poprawić umiejętności komunikacyjne i kompetencje międzykulturowe obu grup.

4. Budowanie więzi społecznych. Wspólnie przyczyniając się do rozwoju społeczności, lokalna młodzież i ukraińscy uchodźcy/osoby czasowo przesiedlone mogą budować znaczące więzi i przyjaźnie, wspierając bardziej integracyjne i przyjazne środowisko.

Praca społeczna i wolontariat

Źródła:

Carlà A., Flarer H., Lehner M., Mattes A., Reeger U. (2023). Volunteering as a Means of Fostering Integration and Intercultural Relations. Evidence from Six European Contexts. Central and Eastern European Migration Review. 12(1): 49–63. DOI: 10.54667/ceemr.2023.07

Here's Why Community Service Is Important – Top 5 Benefits. Habitat for Humanity of Broward. Dostęp dnia 13 czerwca, 2024, z <https://habitatbroward.org/blog/why-community-service-is-important/>

Official Journal of the European Union. (2018). Council Recommendation of 5 April 2022 on the mobility of young volunteers across the European Union. In EUR-Lex (2022/C 157/01). Dostęp dnia 13 czerwca, 2024, z <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C.2022.157.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2022%3A157%3AFULL>

Volunteering in Ukraine. Dostęp dnia 13 czerwca, 2024, z <https://www.volunteeringukraine.com/en>

**Praca społeczna i
wolontariat**
Dobre praktyki

Praca społeczna i wolontariat

Kompetencje uzyskiwane dzięki komunikacji

(projekt dla nauczycieli dotyczący włączania edukacji społeczno-emocjonalnej do nauczania języków obcych)



Ukraina, obwód dniepropietrowski, Słobożańsk



Związek na rzecz rozwoju edukacji i nauki



Marzec 2024-Maj 2024



Projekt ma na celu wsparcie psychologiczne i pedagogiczne nauczycieli, którzy łączą nauczanie języków obcych z nauką społeczno-emocjonalną (social-emotional learning - SEL) w celu rozwijania umiejętności komunikacyjnych i inteligencji emocjonalnej młodych ludzi.



Projekt „Look. It did not fall apart”



Praca społeczna i wolontariat

Kompetencje uzyskiwane dzięki komunikacji

Projekt ma na celu wsparcie psychologiczne i pedagogiczne nauczycieli, którzy łączą nauczanie języków obcych z nauką społeczno-emocjonalną w celu rozwijania umiejętności komunikacyjnych i inteligencji emocjonalnej młodych ludzi. Koncentrując się na rozwoju zawodowym nauczycieli i wyposażając ich w umiejętności łączenia SEL z nauczaniem języka, projekt poprawia ogólne doświadczenie edukacyjne młodych ludzi i promuje głębsze zrozumienie różnych kultur. Projekt szkoli nauczycieli, aby byli kimś więcej niż tylko instruktorami języka; stają się mediatorami kulturowymi, którzy mogą ułatwiać konstruktywne dyskusje na temat różnic i podobieństw kulturowych. Dzięki ulepszonym umiejętnościom SEL nauczyciele są lepiej przygotowani do radzenia sobie z niuansami kulturowymi i wspierania integracyjnego środowiska klasowego, w którym może rozwijać się dialog międzykulturowy. Dzięki SEL nauczyciele uczą się tworzyć bezpieczne, integracyjne i wspierające środowiska klasowe, w których młodzi ludzie czują się doceniani i szanowani. Taka atmosfera zachęca do otwartej komunikacji i dzielenia się różnymi perspektywami kulturowymi, dzięki czemu dialog międzykulturowy staje się naturalną częścią procesu uczenia się.

Praca społeczna i wolontariat

Kompetencje uzyskiwane dzięki komunikacji

SEL kładzie nacisk na rozwój empatii, aktywnego słuchania i inteligencji emocjonalnej. Nauczyciele przeszkoleni w zakresie SEL mogą pomóc młodym ludziom zrozumieć i docenić emocje, perspektywy i pochodzenie kulturowe ich rówieśników. Ta empatia ma kluczowe znaczenie dla znaczącego dialogu międzykulturowego i zmniejszenia nieporozumień i uprzedzeń kulturowych.

Włączenie SEL do nauczania języka zachęca młodych ludzi do krytycznego myślenia o kontekstach i własnych założeniach kulturowych. Działania mające na celu zbadanie narracji kulturowych, tradycji i wartości pomagają młodym ludziom rozwinąć szczegółowe zrozumienie różnych kultur, wspierając głębszy i pełen szacunku dialog międzykulturowy.

Nauczanie języków obcych nieodłącznie wiąże się z wystawianiem młodych ludzi na nowe kultury i światopoglądy. W połączeniu z SEL, ta ekspozycja jest pogłębiona, ponieważ młodzi ludzie uczą się poruszać po różnicach kulturowych z wrażliwością i szacunkiem. Projekt wspiera wielojęzyczność jako narzędzie do niwelowania różnic kulturowych i poprawy komunikacji międzykulturowej.

Ponadto musimy przyznać, że SEL można połączyć z nauczaniem uwzględniającym traumę, które jest ważne w kontekście sytuacji na Ukrainie.



Praca społeczna i wolontariat

Kompetencje uzyskiwane dzięki komunikacji

SEL i nauczanie uwzględniające traumę są kluczowymi podejściami w edukacji, które mają na celu wspieranie dobrostanu młodych ludzi. Dzięki połączeniu SEL i nauczania z uwzględnieniem traumy, nauczyciele mogą stworzyć kompleksowe podejście, które zaspokaja emocjonalne, społeczne i edukacyjne potrzeby wszystkich młodych ludzi, zwłaszcza tych, którzy doświadczyli wcześniej traumy. Takie połączone podejście sprzyja bardziej integrującemu, wspierającemu i wytrzymałemu środowisku uczenia się, ostatecznie wzmacniając dobrostan i szanse na osiągnięcie sukcesu przez młodych ludzi.

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Braki w edukacji. Tradycyjne metody edukacyjne mogą nie przygotowywać młodych ludzi do pracy w środowisku międzykulturowym. Projekt wprowadza innowacyjne, nieformalne praktyki edukacyjne, które są skuteczne w zróżnicowanych i wielonarodowościowych grupach, zapewniając, że wszyscy uczestnicy są lepiej przygotowani do udziału w dialogu międzykulturowym.

Izolacja społeczna i uprzedzenia. Uchodźcy i osoby tymczasowo przesiedlone często spotykają się z izolacją społeczną i uprzedzeniami w swoich krajach lub społecznościach goszczących. Projekt promuje empatię i wzajemne zrozumienie poprzez SEL, zachęcając do utrzymywania pozytywnych interakcji i ograniczania stereotypów. Sprzyja to tworzeniu bardziej integracyjnej społeczności, w której uchodźcy i osoby tymczasowo przesiedlone czują się mile widziani i doceniani.

Praca społeczna i wolontariat

Kompetencje uzyskiwane dzięki komunikacji

Sukcesy/Zmiany osiągnięte przez praktykę

Projekt „Kompetencje uzyskiwane dzięki komunikacji: Włączenie kształcenia społeczno-emocjonalnego do procesu nauczania języków obcych” przyniósł kilka znaczących sukcesów i zmian, które w istotny sposób wpłynęły zarówno na nauczycieli, jak i na młodych ludzi:

1. Nauczyciele otrzymali kompleksowe wsparcie psychologiczne i pedagogiczne, co znacznie poprawiło ich zdolność do włączania kształcenia społeczno-emocjonalnego (SEL) do nauczania języków obcych. Ten ukierunkowany na dwa aspekty program pozwolił im opracować innowacyjne strategie sprzyjające tworzeniu wspierającego i empatycznego środowiska w klasie, zwiększając ich ogólną skuteczność w nauczaniu.

2. Młodzi ludzie wykazali znaczną poprawę w zakresie znajomości języków obcych i umiejętności komunikacyjnych. Integracja SEL pomogła młodym ludziom nie tylko nauczyć się nowego języka, ale także skutecznie używać go w różnorodnych, wielokulturowych środowiskach, sprzyjając tym samym kontaktom z rówieśnikami z różnych środowisk.



Praca społeczna i wolontariat

Kompetencje uzyskiwane dzięki komunikacji

3. Projekt z powodzeniem rozwijał inteligencję emocjonalną wśród młodych ludzi. Angażując się w działania mające na celu zwiększenie empatii, samoświadomości i regulacji emocjonalnej, młodzi ludzie stali się bardziej biegli w rozumieniu i zarządzaniu własnymi emocjami, a także rozpoznawaniu i reagowaniu na emocje innych.

4. Zarówno nauczyciele, jak i młodzi ludzie rozwinęli silniejsze kompetencje międzykulturowe. Nacisk projektu na nieformalne, interaktywne praktyki w środowisku wielokulturowym pomógł uczestnikom docenić różnorodność kulturową, zmniejszyć uprzedzenia oraz budować relacje oparte na szacunku i integracji.

5. Sukces tego projektu służy jako wzór dla podobnych inicjatyw mających na celu integrację SEL z praktykami edukacyjnymi. Dostarcza on struktury, które mogą być powielane, adaptowane i wdrażane w różnych kontekstach edukacyjnych i kulturowych w celu wspierania rozwoju społecznego i emocjonalnego młodych ludzi.



Praca społeczna i wolontariat

1. Anglojęzyczny Kanał na aplikacji Telegram dotyczący kształcenia społeczno-emocjonalnego

Utworzono dedykowany kanał na platformie Telegram w celu zapewnienia ciągłego wsparcia psychologicznego i pedagogicznego oraz dystrybucji materiałów edukacyjnych. Dzięki tej platformie uczestnicy szkoleń mogli na bieżąco korzystać ze wsparcia i zasobów, zyskując tym samym dostęp do niezbędnych narzędzi i wskazówek.

Kanał ten służy jako centrum dystrybucji materiałów edukacyjnych, ułatwiając komunikację i oferując wskazówki dotyczące wprowadzania kształcenia społeczno-emocjonalnego (SEL) do edukacji obcojęzycznej. Jest to narzędzie niezbędne do utrzymania dynamiki projektu i zapewnienia uczestnikom dostępu do zasobów i wsparcia przez cały okres nauki.

Cele:

- zapewnienie ciągłego wsparcia psychologicznego i pedagogicznego dla nauczycieli;
- rozpowszechnianie materiałów edukacyjnych i zasobów związanych z SEL i nauczaniem języków obcych;
- dostarczanie wskazówek i strategii dotyczących zarządzania dynamiką pracy w klasie i wspierania dobrostanu emocjonalnego młodych ludzi.

Praca społeczna i wolontariat

1. Anglojęzyczny Kanał na aplikacji Telegram dotyczący kształcenia społeczno-emocjonalnego

- stworzenie wspólnoty, w której uczestnicy mogą dzielić się swoimi doświadczeniami, wyzwaniami i sukcesami związanymi z praktyką;
- dzielenie się zasobami na temat komunikacji bez przemocy oraz usprawnianie stosowania technik komunikacji bez przemocy i praktyk SEL wśród nauczycieli;
- zwiększenie zaangażowania i współpracy poprzez regularne aktualizacje i interaktywne treści;
- ułatwianie dyskusji i sesji pytań i odpowiedzi, podczas których uczestnicy mogą zadawać pytania i dzielić się spostrzeżeniami.;
- organizowanie ćwiczeń interaktywnych, takich jak ankiety, quizy i wyzwania związane z SEL i nauką języka;
- przydzielanie mentorów w celu zapewnienia spersonalizowanego wsparcia i informacji zwrotnych dla nauczycieli, którzy wdrażają praktyki SEL w swoich klasach;
- zbieranie informacji zwrotnych od użytkowników w celu ciągłego ulepszania treści i funkcjonalności kanału.



Praca społeczna i wolontariat

1. Anglojęzyczny Kanał na aplikacji Telegram dotyczący kształcenia społeczno-emocjonalnego

Przeprowadziliśmy specjalne „rozpoznanie” wśród uczestników za pośrednictwem kanału, aby poznać ich ogólny stan emocjonalny, co uświadomiło nam konieczność dostosowania niektórych działań. Wykorzystaliśmy specjalny miernik nastroju w postaci różnych zdjęć kotów i poprosiliśmy uczniów, aby określili, z którym kotem najbardziej się utożsamiają danego dnia. Zachęcaliśmy ich również do przedstawienia powodów, dla których czuli się w ten lub inny sposób. Umożliwiło to nie tylko monitorowanie ogólnego „nastroju grupy”, ale także pomogło nawiązać z nią bliższy kontakt. Ponadto udostępniliśmy pewne materiały przedtreningowe, aby dać uczestnikom możliwość ich wcześniejszego przeanalizowania. Na przykład przekazaliśmy zasady różnych gier, w tym Uno Emocje, które następnie wypróbowaliśmy w praktyce podczas szkolenia twarzą w twarz.

UNO Emocje

Cel terapii: Wyrażanie siebie

Cel ogólny: Zapewnienie możliwości wyrażania siebie poprzez omawianie emocji i myśli, szczególnie związanych z hospitalizacją.

Grupa wiekowa: Wiek szkolny/nastoletni

Potrzebne materiały: Talia kart UNO

Praca społeczna i wolontariat

1. Anglojęzyczny Kanał na aplikacji Telegram dotyczący kształcenia społeczno-emocjonalnego

Instrukcja:

1. Poinformuj uczestników, że zamierzacie zagrać w UNO, ale z kilkoma nowymi zasadami. Jeśli czas na to pozwoli, może być wskazane rozegranie normalnej gry UNO przed dodaniem nowych zasad, aby umożliwić grupie odświeżenie zasad gry.

2. Wyjaśnij dzieciom nowe zasady UNO:

- Za każdym razem, gdy ktoś zmienia kolor talii, musi mówić o emocjach związanych z nowym kolorem, np:



Żółty = szczęśliwy: kiedy gracz kładzie żółtą kartę, gracze dzielą się momentem, w którym czuli się szczęśliwi lub czymś, co ich uszczęśliwia.

Niebieski = smutny: gdy gracz kładzie niebieską kartę, gracze dzielą się momentem, w którym czuli się smutni lub czymś, co ich zasmuca.

Czerwony = wściekły/złość: kiedy gracz kładzie czerwoną kartę, gracze dzielą się czasem, kiedy czuli się wściekli lub czymś, co ich denerwuje.

Zielony = zazdrosny lub spokojny / zrelaksowany: gdy gracz kładzie zieloną kartę, gracze dzielą się czasem, w którym czuli się zazdrośni / spokojni / zrelaksowani lub czymś, co czyni ich zazdrosnymi / spokojnymi / zrelaksowanymi.

Karta wybierz kolor: gracze dzielą się radosnym momentem z tego tygodnia.

Praca społeczna i wolontariat

1. Anglojęzyczny Kanał na aplikacji Telegram dotyczący kształcenia społeczno-emocjonalnego

- Można użyć podpowiedzi tematycznych, takich jak...

„Opowiedz o sytuacji, w której czułeś się ____ podczas ____ [w klinice / szpitalu / ... / w domu / z przyjaciółmi]”.

lub

„Opowiedz o sytuacji, w której czułeś się ____”.

Modyfikacje:

- Nowe zasady (lub podpowiedzi) można dostosować do każdej osoby w zależności od jej poziomu rozwoju i diagnozy
- Możesz także wymyślić różne podpowiedzi dla dodatkowych kart w talii, takie jak...
- Karta wybierz kolor = opowiedz o zabawnym wspomnieniu z kliniki lub szpitala.
- Karta zmień kierunek = opowiedz o zmianie, którą polubiłeś lub nie polubiłeś podczas pobytu w klinice lub szpitalu

*Na podstawie Childlifechick.wordpress.com

Praca społeczna i wolontariat

2. Stacjonarne szkolenie

Zorganizowano trzydniową intensywną sesję szkoleniową dla nauczycieli języka angielskiego ze szkół wiejskich w obwodzie dnipropietrowskim. Szkolenie to dostarczyło nauczycielom wiedzy i umiejętności w zakresie wdrażania kształcenia społeczno-emocjonalnego (SEL) w nauczanie języków obcych.

Podczas trzydniowego stacjonarnego szkolenia:

Uczestnicy dowiedzieli się o istocie nauczania społeczno-emocjonalnego i inteligencji emocjonalnej; opanowali technikę komunikacji bez przemocy; przeanalizowali i przetestowali metody zarządzania emocjami i zmniejszania stresu; ustalili, w jaki sposób zintegrować SEL z nauczaniem; przetestowali ćwiczenia i narzędzia SEL zintegrowane z nauczaniem języka angielskiego.

Podczas szkolenia wypróbowaliśmy różne ćwiczenia na pobudzanie uczestników do działania. Na przykład aktywność o nazwie „Ukraińska babcia”.

Podczas szkolenia wypróbowaliśmy różne ćwiczenia na przełamywanie lodów i sposoby na wzbudzenie energii. Na przykład „Ukraińska babcia”.

Pierwsza osoba rozpoczyna opowiadanie historii ukraińskiej babci od zdania: „Mam ukraińską babcię. Każdego ranka budzi się i...”. „ Następnie dodaje kolejną czynność z porannej rutyny babci i pokazuje ją. Druga osoba kontynuuje. Powtarza zdanie „Mam ukraińską babcię. Każdego ranka budzi się i... ”, następnie dodaje kolejną czynność z porannej rutyny babci zasugerowaną przez pierwszą osobę i pokazuje tę czynność, na koniec dodaje kolejną czynność z porannej rutyny babci i pokazuje ją.

Praca społeczna i wolontariat

2. Stacjonarne szkolenie

Ostatnia osoba musi przedstawić i pokazać całą historię tego, co ukraińska babcia robi każdego ranka. Zaczyna od zdania „Mam ukraińską babcię. Każdego ranka budzi się i...”, a następnie wypowiada wszystkie czynności i pokazuje ruchy sugerowane wcześniej przez uczestników. Na koniec podsumowuje historię dodając własny pomysł.

W ramach stacjonarnego szkolenia opracowaliśmy i graliśmy w interaktywne gry, które łączą naukę języka z wykorzystaniem SEL.

Gry te mogą obejmować gry planszowe, quizy online lub aplikacje mobilne zaprojektowane w celu wzmocnienia umiejętności językowych i inteligencji emocjonalnej poprzez zabawne i angażujące zajęcia.

Na przykład, przygotowaliśmy mapy warunkowych zachowań lub mapy sytuacji społecznych towarzyszących warunkowym zachowaniom, które są poznawczo-behawioralną metodą pomagania jednostce w zrozumieniu konsekwencji wyborów określonych zachowań. Są one szczególnie przydatne w procesie uczenia osób wykorzystywania funkcjonalnie równoważnych zachowań jako alternatywy dla zachowań problemowych. Mapy zdarzeń są zasadniczo graficznymi schematami zachowań.



Praca społeczna i wolontariat

2. Stacjonarne szkolenie

Zasadniczo są one ustawione tak, aby uczeń mógł zobaczyć konsekwencje alternatywnego zachowania i konsekwencje (zazwyczaj te naturalnie występujące) negatywnego zachowania.

Korzystanie z wizualizacji jest niezbędne, aby młodzi ludzie mogli zrozumieć mapę zachowań. Mapy wizualne są szczególnie przydatne dla dzieci w wieku wczesnoszkolnym i młodzieży ze specjalnymi potrzebami, których umiejętności rozumienia języka są ograniczone. Mapy warunkowe są skuteczne, ponieważ w konkretny sposób ilustrują wyniki zarówno pożądanых, jak i niepożądanych zachowań.

Mogą one być wykorzystywane na kilka różnych sposobów. Ważne jest jednak zapoznanie się z tą strategią.

- Przejrzyj mapę zachowań i omów konsekwencje dla każdej serii zachowań.
- Przećwicz strategię.
- Przejdź przez każdą ścieżkę i przedstaw modelowe reakcje oraz ich skutki.
- Wykorzystaj mapę zachowań w warunkach, w których te zachowania często występują.
- Jeśli zachowanie zwykle występuje w okresie przejściowym lub w czasie pracy, staraj się je przewidzieć i im zapobiegać.
- Na początku zajęć wyciągnij mapę zachowań i przejrzyj ścieżki postępowania oraz konsekwencje.
- W ramach dodatkowego przypomnienia trzymaj mapę zachowań w widocznym miejscu przez cały dzień.

Praca społeczna i wolontariat

2. Stacjonarne szkolenie

Podczas szkolenia ćwiczyliśmy kilka technik, które miały na celu przywrócenie równowagi emocjonalnej, takich jak techniki oddechowe „Świeca i kwiat” i „Poczuj zapach zupy”, ćwiczenie „5-4-3-2-1” lub ćwiczenie „Australijski deszcz”.

Techniki oddechowe „Świeca i kwiat” lub „Poczuj zapach zupy”

Opis: poinstruuj uczestników, aby wzięli głęboki wdech przez nos, wyobrażając sobie, że wąchają kwiat lub zupę. Oddech powinien być powolny i głęboki, całkowicie wypełniający płuca. Następnie powinni powoli i równomiernie wydychać powietrze przez usta, tak jakby delikatnie zdmuchiwali świecę lub chłodzili zupę. Ten cykl wdychania zapachu kwiatu lub zapachu zupy i wydychania w celu zdmuchnięcia świecy lub schłodzenia zupy należy powtórzyć kilka razy.

Cele: zapewnienie prostej i łatwej do zapamiętania metody głębokiego oddychania, która może pomóc uczestnikom uspokoić ich umysły i ciała, zmniejszając niepokój i stres.





Praca społeczna i wolontariat

2. Stacjonarne szkolenie

Ćwiczenie „5-4-3-2-1”

Osoba musi nazwać:

- 5 obiektów, które można zobaczyć; musi nazwać je na głos, podając ich kolor i kształt;
- 4 przedmioty, które dotknąć (jeśli to możliwe, powinna ona dotknąć każdego z nich); opisać jakie są w dotyku;
- 3 dźwięki, które słyszy w tej chwili;
- 2 zapachy, które są wyczuwalne;
- 1 smak (uczestnik może oblizać usta, spróbować czegoś, jeśli to możliwe).

Następnie uczestnik musi powiedzieć o sobie coś miłego.

Cele:

- zastosowanie techniki uziemienia, która pomaga uczestnikom radzić sobie z lękiem i stresem poprzez skupienie się na ich bezpośrednim otoczeniu i doznaniach.
- poprawa uważności uczestników poprzez zaangażowanie ich pięciu zmysłów (wzroku, dotyku, słuchu, węchu, smaku) i zwiększenie ich świadomości chwili obecnej jako korzystnego nawyku dla dobrego samopoczucia psychicznego.

Praca społeczna i wolontariat

2. Stacjonarne szkolenie

Ćwiczenie „Australijski deszcz”

Uczestnicy powinni powtarzać po prowadzącym, który wypowiada kolejno wersy i pokazuje specjalny gest przy każdym z nich. Idealnie byłoby, gdyby wszyscy uczestnicy wydawali dźwięki burzy.

W Australii wzmógł się wiatr. (Pocieranie dłoni)

Zaczyna padać deszcz. (Pstrykanie palcami)

Deszcz staje się coraz mocniejszy. (Uderzanie dłońmi w klatkę piersiową)

Zaczyna się prawdziwa ulewa. Jeszcze głośniejsza (Uderzenie dłońmi w biodra)

I nadchodzi grad, prawdziwa burza. (Tupanie nogami)

Ale co to jest? Burza słabnie. (Klepięcie dłońmi w biodra)

Deszcz słabnie. (Uderzanie dłońmi w klatkę piersiową)

Pojedyncze krople spadają na ziemię. (Pstrykanie palcami)

Delikatny szept wiatru. (Pocieranie dłoni)

I oto jest, słońce. (Uniesienie rąk w górę)

Cele:

- pomoc uczestnikom w skupieniu się na zmysłach słuchu i dotyku poprzez symulację dźwięku i wrażenia burzy.
- zaoferowanie bezpiecznej przestrzeni do wyrażania i uwalniania emocji, wykorzystując przebieg burzy jako metaforę emocjonalnych wzlotów i upadków.

Praca społeczna i wolontariat

3. Praktyka i doradztwo po zakończeniu szkolenia

Po wstępnym trzydniowym szkoleniu stacjonarnym, praktyka poszkoleniowa i działania z zakresu doradztwa mają na celu wspieranie nauczycieli języka angielskiego we wdrażaniu nowo nabytej wiedzy i umiejętności w ich klasach. Działanie to zapewnia ciągłą opiekę mentora i wskazówki, dzięki którym nauczyciele mogą skutecznie włączyć kształcenie społeczno-emocjonalne (SEL) do swoich praktyk nauczania języków obcych. Uczestnicy przeprowadzili lekcje uwzględniające SEL, przygotowali prezentacje, opracowali materiały konferencyjne i złożyli abstrakty do materiałów konferencyjnych, demonstrując praktyczne zastosowanie ich szkolenia.

Cele:

- umożliwienie nauczycielom zastosowania koncepcji i technik SEL w rzeczywistych warunkach podczas zajęć;
- zapewnienie stałego wsparcia i informacji zwrotnych poprzez doradztwo;
- ułatwienie rozwoju i dzielenia się innowacyjnymi materiałami i metodami nauczania;
- wspieranie społeczności edukatorów w celu wspólnego uczenia się i doskonalenia.

Praca społeczna i wolontariat

3. Praktyka i doradztwo po zakończeniu szkolenia

Każdy nauczyciel zostaje przydzielony do pary z doświadczonym mentorem, który posiada wiedzę zarówno w zakresie SEL, jak i nauczania języków obcych. Doradcy zapewniają spersonalizowane wsparcie dostosowane do potrzeb i wyzwań każdego nauczyciela.

Nauczyciele i mentorzy spotykają się (osobiście lub wirtualnie), aby omówić integrację SEL z ich planami lekcji. Określają konkretne cele, działania i strategie, które mają zostać wdrożone w klasie.

Nauczyciele prowadzą lekcje obejmujące praktyki SEL. Mogą one obejmować takie działania, jak odgrywanie ról opartych na emocjach, współpracę w grupach i refleksyjne dyskusje, wszystkie prowadzone w nauczonym języku obcym.

Mentorzy obserwują niektóre lekcje nauczycieli (osobiście lub za pośrednictwem nagrań wideo), aby zapewnić konstruktywne i przydatne informacje zwrotne. Skupiają się na tym, jak skutecznie zasady SEL są wdrażane podczas zajęć i jak młodzież reaguje na nowe metody.

Nauczyciele przygotowują prezentacje dla stowarzyszeń metodycznych w swoich instytucjach edukacyjnych, prezentując swoje doświadczenia i wpływ integracji SEL. Mentorzy pomagają w udoskonalaniu tych prezentacji, aby podkreślić dobre praktyki i wyciągnięte wnioski.

Praca społeczna i wolontariat

4. Międzynarodowa konferencja online

Międzynarodowa konferencja online została zorganizowana w celu ułatwienia wymiany doświadczeń, pomysłów i najlepszych praktyk wśród nauczycieli zaangażowanych w projekt. Konferencja ta miała na celu zgromadzenie nauczycieli, trenerów i specjalistów edukacyjnych z różnych krajów w celu omówienia i podzielenia się spostrzeżeniami na temat włączenia kształcenia społeczno-emocjonalnego (SEL) do nauczania języków obcych. Wydarzenie to stanowiło okazję dla uczestników do zaprezentowania swojej pracy, omówienia wyzwań i zbadania innowacyjnych strategii zwiększania zarówno biegłości językowej, jak i inteligencji emocjonalnej w różnych środowiskach edukacyjnych.

Cele:

- stworzenie przestrzeni do współpracy dla nauczycieli, aby mogli oni dzielić się swoimi doświadczeniami i najlepszymi praktykami;
- rozpowszechnianie wiedzy i innowacyjnych metod integracji SEL w nauczaniu języków obcych;

Praca społeczna i wolontariat

4. Międzynarodowa konferencja online

- wspieranie globalnej społeczności osób praktykujących złożenia skupionej na poprawie wyników edukacyjnych poprzez SEL;
- zapewnienie uczestnikom możliwości rozwoju zawodowego i dostępu do sieci rówieśników;
- gromadzenie i dokumentowanie cennych spostrzeżeń i wkładów w celu dalszego rozpowszechniania i stosowania.

Główni prelegenci z doświadczeniem w SEL i edukacji językowej podzielili się swoimi spostrzeżeniami.

Dogłębna analiza konkretnych tematów została zagwarantowana poprzez panele i sesje dyskusyjne.

Uczestnicy otrzymali możliwość nawiązywania kontaktów i współpracy poprzez wirtualne sesje spotkań, fora dyskusyjne i grupy w mediach społecznościowych.

Praca społeczna i wolontariat

5. Przygotowanie materiałów konferencyjnych

Przygotowanie materiałów konferencyjnych obejmuje zestawianie, edytowanie i organizowanie prezentacji, streszczeń i wniosków udostępnionych podczas międzynarodowej konferencji online w formie kompleksowego dokumentu. Dzięki temu wiedza i doświadczenia wymieniane podczas konferencji są odpowiednio udokumentowane i dostępne do wykorzystania w przyszłości przez nauczycieli, badaczy i decydentów.

Cele:

- Udokumentowanie i rozpowszechnienie spostrzeżeń i dobrych praktyk wymienianych podczas konferencji.
- Zapewnienie cennych zasobów dla nauczycieli i interesariuszy zaangażowanych w uczenie się społeczno-emocjonalne i nauczanie języków obcych.
- Zagwarantowanie ciągłego doskonalenia i ewolucji praktyk edukacyjnych poprzez zachowanie i rozpowszechnianie zbiorowej wiedzy.

Praca społeczna i wolontariat

Klub języka angielskiego



Ukraina, obwód dnipropietrowski, Słobożańsk



Centrum Edukacji Cyfrowej UNICEF



Trwające od 2023 r. cotygodniowe sesje



Rozwijanie umiejętności mówienia i poszerzanie umiejętności społecznych w sytuacji braku anglojęzycznego środowiska.



Nauka języka i rozwój umiejętności społecznych.

Klub języka angielskiego to cotygodniowe wydarzenie organizowane przez Centrum Edukacji Cyfrowej UNICEF w Słobożańsku na Ukrainie. Jego celem jest poprawa umiejętności mówienia dzieci i nastolatków poprzez model odwróconych zajęć. W tym podejściu młodzi ludzie przygotowują się w domu, oglądając lekcje wideo i wykonując ćwiczenia. Podczas spotkań klubu angażują się w interaktywne działania, dyskusje i projekty oparte na materiale, którego się uczyli. Od czasu do czasu do prowadzenia sesji zapraszani są rodzowici użytkownicy języka angielskiego, zapewniając uczestnikom autentyczną praktykę językową. Klub koncentruje się na tworzeniu wspierającego środowiska, w którym uczniowie mogą ćwiczyć mówienie po angielsku i rozwijać umiejętności społeczne poprzez zajęcia grupowe i interakcje z rówieśnikami.

Praca społeczna i wolontariat

Klub języka angielskiego

Wyzwania/Problemy, które rozwiązuje praktyka

Praktyka ta stanowi odpowiedź na wyzwanie związane z ograniczonymi możliwościami ćwiczenia języka angielskiego w środowisku nieanglojęzycznym. Wielu młodych ludzi w Ukrainie napotyka trudności w rozwijaniu umiejętności mówienia z powodu braku interakcji z rodzimymi użytkownikami języka i praktyki w rozmowach w prawdziwym życiu. Klub języka angielskiego zapewnia ustrukturyzowane i wspierające otoczenie, w którym uczniowie mogą pokonać te bariery, ćwiczyć umiejętności mówienia i nabrać pewności siebie w posługiwaniu się językiem angielskim w różnych kontekstach. Dodatkowo program pomaga młodzieży rozwijać ważne umiejętności społeczne, takie jak praca zespołowa, komunikacja i empatia.



Praca społeczna i wolontariat

1. Pary wymiany językowej z grą Alias

Cel: Zapewnienie możliwości praktyki językowej i wymiany kulturowej podczas konwersacji twarzą w twarz.

Metoda: Uczestnicy są dobierani w pary na podstawie poziomu znajomości języka i zainteresowań. Każda para spotyka się regularnie, aby ćwiczyć angielski i omawiać tematy kulturowe. Sesje obejmują zorganizowane zajęcia i czas na swobodną rozmowę. Kluczowym elementem sesji jest wykorzystanie gry Alias, w której jeden uczestnik opisuje słowo bez wypowiadania go, podczas gdy drugi zgaduje słowo. Ćwiczenie to poprawia słownictwo, szybkość myślenia i umiejętności opisowe w zabawny i interaktywny sposób.

Rezultat: Poprawa umiejętności językowych, kulturowych, silniejsze więzi społeczne i poszerzone słownictwo dzięki wciągającej grze Alias.



Praca społeczna i wolontariat

2. Warsztaty opowiadania historii z użyciem kostek do gry

Cel: Rozwijanie umiejętności językowych poprzez kreatywną ekspresję i opowiadanie historii.

Metoda: Uczestnicy opracowują historie w języku angielskim i dzielą się nimi pod okiem doświadczonych lektorów. Warsztaty koncentrują się na strukturze narracji, słownictwie i umiejętnościach prezentacji. W celu dodania elementu zabawy i spontaniczności, uczestnicy używają kostek do gry i aplikacji do opowiadania historii. Każda strona kostki odpowiada różnym elementom opowieści (np. postaci, scenerii, konfliktowi). Uczestnicy rzucają kostką, aby określić te elementy i używają aplikacji do generowania podpowiedzi, tworząc unikalne i angażujące historie na miejscu.

Rezultat: Zwiększona biegłość językowa, wzmocniona pewność siebie w wystąpieniach publicznych, lepsza kreatywność i większe uznanie dla różnorodnych doświadczeń życiowych dzięki wykorzystaniu interaktywnych narzędzi do opowiadania historii.



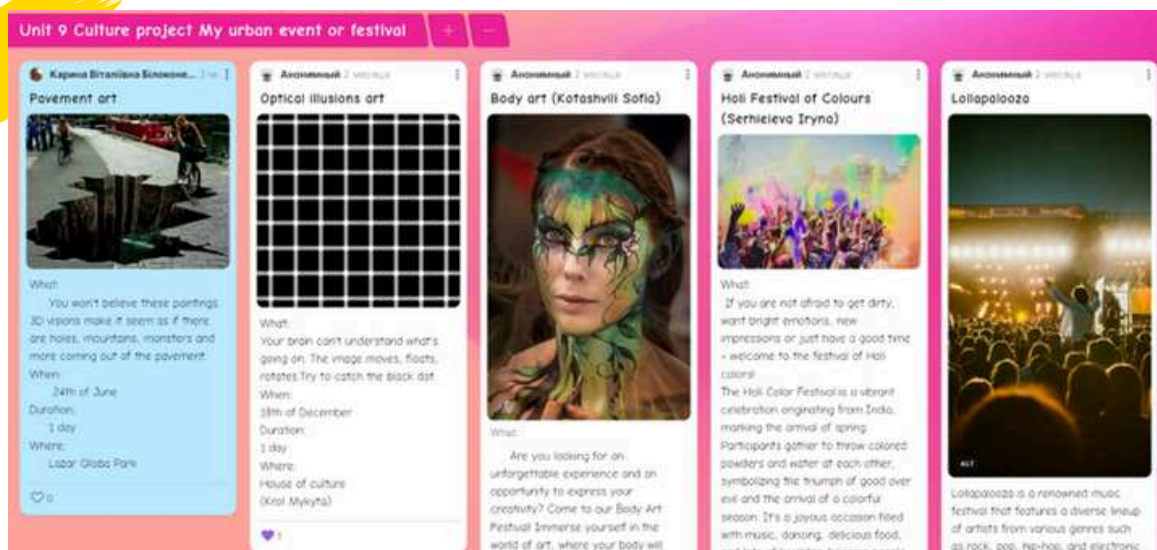
Praca społeczna i wolontariat

3. Festiwale kulturowe z wykorzystaniem serwisu Canva

Cel: Świątowanie różnorodności kulturowej i ćwiczenie języka angielskiego w formie świętowania.

Metoda: Organizowanie festiwali z jedzeniem, muzyką, tańcem i tradycyjnym rzemiosłem reprezentującym różne kultury. Uczestnicy wchodzą w interakcje w języku angielskim, dzieląc się i ucząc o różnych tradycjach kulturowych. Aby wzbogacić doświadczenie festiwalu, uczestnicy korzystają z serwisu Canva do tworzenia plakatów, ulotek i prezentacji, które podkreślają ich dziedzictwo kulturowe i działania zaplanowane na festiwal. Ten element wizualny pomaga uczestnikom ćwiczyć umiejętności językowe i kreatywne projektowanie.

Rezultat: Zwiększona świadomość kulturowa, poprawione umiejętności językowe, poprawiona kreatywność dzięki wykorzystaniu Canva i zacieśnione więzi społeczne.



Praca społeczna i wolontariat

4. Seans filmowy i dyskusja

Cel: Poprawa umiejętności słuchania i mówienia poprzez kontakt z filmami w języku angielskim.

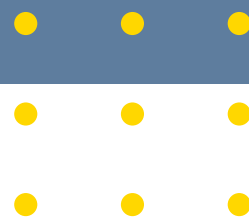
Metoda: Uczestnicy oglądają anglojęzyczne filmy w ich oryginalnych wersjach, a następnie dyskutują w grupach, analizując i omawiając treści, tematy i język użyty w filmach. To ćwiczenie zachęca uczestników do wyrażania swoich opinii, zadawania pytań i angażowania się w znaczące rozmowy, poprawiając w ten sposób ich biegłość językową i umiejętności krytycznego myślenia.



Rezultat: Poprawa umiejętności słuchania i rozumienia, większa zdolność do wyrażania myśli w języku angielskim i większa pewność siebie w uczestniczeniu w dyskusjach. Uczestnicy zyskują również wgląd w kulturę poprzez kontakt z różnymi gatunkami filmowymi i narracjami.

Praca społeczna i wolontariat

5. Spotkania z wolontariuszami z zagranicy



Cel: Ułatwienie wymiany międzykulturowej i zapewnienie autentycznej praktyki językowej z rodzimymi użytkownikami języka.

Metoda: Organizowanie regularnych spotkań z zagranicznymi wolontariuszami, dla których angielski jest językiem ojczystym. Obejmują prezentacje kulturowe, sesje pytań i odpowiedzi oraz interaktywne zajęcia, które pozwalają poznać kraje i kultury wolontariuszy, jednocześnie ćwicząc język angielski.



Rezultat: Rozszerzone umiejętności językowe poprzez rzeczywiste rozmowy z rodzimymi użytkownikami języka, lepsze zrozumienie kultury i rozwój międzynarodowych przyjaźni.

Uczestnicy zyskują pewność siebie w posługiwaniu się językiem angielskim i są zmotywowani do poznawania innych kultur.

UTOPIA

intercUltural Training to suppOrt disPlaced UkrainIAns

Obserwuj nas



© 2024. Ten utwór jest dostępny
na licencji CC BY-NC-SA 4.0.



KAINOTOMIA
«Квітко для білого міста»



Centrum Wspierania
Edukacji
i Przedsiębiorczości



Co-funded by
the European Union

Sfinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub ANPCDEFP. Unia Europejska ani ANPCDEFP nie ponoszą za nie odpowiedzialności.
Numer projektu: 2023-2-RO01-KA220-YOU-000174611